

V L A A M S P A R L E M E N T

stuk **234** (2009-2010) – Nr. 1
ingediend op 13 november 2009 (2009-2010)

Ontwerp van decreet

houdende bepalingen tot begeleiding
van de begroting 2010

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	37
Advies van de Raad van State	75
Advies van de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken	95
Advies van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid	101
Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen	105
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	109
Advies van de Minaraad	123
Advies van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid.....	137
Advies van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media....	143
Ontwerp van decreet	151

MEMORIE VAN TOELICHTING

Hoofdstuk I. Algemeen

Artikel 1. Dit artikel behoeft geen commentaar.

Hoofdstuk II. Onderwijs

Afdeling I. Secundair onderwijs

Onderafdeling I. Algemeen

Art. 2 tot en met 7. Herstructurerings van scholen kunnen diverse vormen aannemen (programmatie, omvorming, overheveling, fusie gevolgd door afsplitsing enzovoort) doch het gemeenschappelijke kenmerk ervan is dat het onderwijsaanbod in een of andere zin wijzigt. Herstructurerings leiden in vele gevallen niet tot de verwachte transparantie en optimalisering van het onderwijsaanbod. Ook kunnen ze aanleiding geven tot een meer-kost voor de overheid omwille van de systematiek van de berekening van de personeels-omkadering die vaak kleinschaligheid bevoordeelt.

Als besparing worden dan ook tijdelijk de volgende maatregelen ingevoerd:

- een programmatiestop in het voltijds gewoon secundair onderwijs;
- een omvormings- en overhevelingsstop in het voltijds gewoon secundair onderwijs;
- een stop op vrijwillige fusies (lees: fusies waarvoor extra middelen worden toegekend) in het voltijds gewoon secundair onderwijs;
- een programmatiestop in het deeltijds beroepssecundair onderwijs.

Deze maatregelen hebben evenwel geen absoluut karakter, vermits de Vlaamse Regering (behoudens voor vrijwillige fusies) in uitzonderlijke gevallen een afwijking kan toestaan op basis van een uitgeschreven procedure. Vermits voor elk concreet geval een grondige afweging zal moeten gebeuren op basis van een maximum aan informatie, wordt expliciet gevraagd dat ook het standpunt van de lokale personeelsvertegenwoordiging in het aanvraagdossier wordt opgenomen. Indien er geen lokaal comité actief is in de school volstaat een protocol van de personeelsconsultatie.

Zonder limitatief te zijn en louter exemplarisch kunnen als uitzonderlijke omstandigheden worden aangehaald:

- de uitbouw van een derde graad bovenop een reeds bestaande tweede graad zodat de studiecontinuïteit van leerlingen binnen dezelfde instelling en opleiding is gegarandeerd;
- het toekennen van een veiligheidsopleiding aan een instelling zodat het reglementair vastgelegd contingent van scholen met het studiegebied maatschappelijke veiligheid wordt ingevuld;
- het programmeren van een centrum voor deeltijds beroepssecundair onderwijs binnen het toegestaan netgebonden contingent van centra voor deeltijds beroepssecundair onderwijs.

Onderhavige maatregelen hebben een bewarend karakter: ze worden genomen in afwachting van de geplande hervorming van het secundair onderwijs.

Art. 8 en 9. Als besparing wordt het toekennen van vervangingseenheden voor vervanging van korte afwezigheden in het secundair onderwijs afgeschaft vanaf het schooljaar 2010-2011. Deze maatregel kent immers, in tegenstelling tot in het basisonderwijs, wisselend

succes in het secundair onderwijs zodat de noodzaak ervan absoluut niet is bewezen. Overigens zijn de andere bestaande ‘structurele’ omkaderingsmiddelen die in het secundair onderwijs worden verstrekt, afdoende om in het essentiële pedagogisch comfort te voorzien.

Onderafdeling II. Uur pedagogische coördinatie

Art. 10. Deze besparing behelst de volledige afschaffing van de maatregel dat leraars die ten minste 60% van hun volledige opdracht in de B-stroom (beroepssecundair onderwijs) presteren, één uur pedagogische coördinatie toegekend krijgen. Dat uur valt buiten het gewone pakket uren-leraar en moet derhalve als een extra omkadering worden opgevat.

Afdeling II. Hogescholen

Art. 11. Het niet toepassen van het indexmechanisme dat voorzien werd voor de investeringsdotaties aan de hogescholen kadert binnen de besparingsmaatregelen van de Vlaamse overheid voor het begrotingsjaar 2010.

Art. 12. Het niet toepassen van het indexmechanisme dat voorzien werd voor de middelen voor sociale voorzieningen aan de hogescholen kadert binnen de besparingsmaatregelen van de Vlaamse overheid voor het begrotingsjaar 2010.

Art. 13. Het niet toepassen van het indexmechanisme dat voorzien werd voor de middelen van de hogere instituten kunst kadert binnen de besparingsmaatregelen van de Vlaamse overheid voor het begrotingsjaar 2010.

Afdeling III. Hogere Zeevaartschool

Art. 14. Het niet toepassen van het indexmechanisme dat voorzien was voor de werkmiddelen van de hogere zeevaartschool werd kadert binnen de besparingsmaatregelen van de Vlaamse overheid voor het begrotingsjaar 2010.

Art. 15. Het toepassen van het indexmechanisme dat voorzien werd, voor de investeringsmiddelen van de hogere zeevaartschool, vanaf 2011 in plaats van 2010 kadert binnen de besparingsmaatregelen van de Vlaamse overheid voor het begrotingsjaar 2010.

Afdeling IV. Financiering hogescholen en universiteiten

Art. 16. Het niet toepassen van het indexmechanisme kadert binnen de besparingsmaatregelen van de Vlaamse overheid voor het begrotingsjaar 2010. Met deze bepaling worden alle indexeringsverhogingen in het decreet buiten werking gesteld voor het begrotingsjaar 2010.

Art. 17. In academiejaar 2008-2009 werden zowel de professionele als de academiserende opleidingen binnen het studiegebied Handelswetenschappen en Bedrijfskunde en de academiserende opleidingen binnen het studiegebied Toegepaste Taalkunde overgedragen van de Hogeschool voor Wetenschap en Kunst naar de Ehsal-Europese Hogeschool Brussel. De herverdeling van de middelen uit de Onderwijssokkel en het Variabel onderwijsdeel worden geregeld in artikel 25 van het financieringsdecreet. Voor de verdeling van de academiseringsmiddelen onder artikel 38, §1, is echter geen decretale basis voorzien om deze na herstructurering te herverdelen.

De bedragen die momenteel ingeschreven zijn in het financieringsdecreet op indexniveau 2007 vinden hun oorsprong terug in de definitieve enveloppe 2007.

Deze middelen werden toen verdeeld op basis van het aantal onderwijsbelastingseenheden. De onderwijsbelastingseenheden van de betrokken studiegebieden worden in mindering gebracht van de Hogeschool voor Wetenschap en Kunst en in meerdering gebracht bij de Ehsal-Europese Hogeschool Brussel.

Dit is een budgettair neutrale operatie.

Art. 18. Het niet toepassen van het indexmechanisme kadert binnen de besparingsmaatregelen van de Vlaamse overheid voor het begrotingsjaar 2010.

Afdeling V. Universiteiten

Art. 19. Aangezien de financiering van de investeringen van de universiteiten niet opgenomen is in het decreet betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen voorziet de voorgestelde bepaling in de continuering van de financiering van de investeringen van de universiteiten voor 2010 op hetzelfde niveau als in 2009.

Art. 20 en 21. Het niet toepassen van het indexmechanisme kadert binnen de besparingsmaatregelen van de Vlaamse overheid voor het begrotingsjaar 2010.

Art. 22. Het Instituut voor Europese Studies (IES) fungeert sinds 2001 als een internationaal erkende topinstelling voor onderwijs, onderzoek en dienstverlening op het vlak van Europese studies, en meer bepaald op de rol van de EU in een internationaal kader.

De centrale ligging van het Instituut in Brussel, de hoofdstad van Europa, maakt van het IES een uitstekende werkplek voor studenten en wetenschappers, die onderzoek willen verrichten in een internationaal kader.

De deelname aan drie door Europa gefinancierde netwerken (GARNET, REFGOV en EPIGOV) vormt het bewijs van het groeiende belang van het Instituut in internationale context.

Om de status van interdisciplinair centrum van uitmuntendheid (Jean Monnet Centre of Excellence) en onderzoeksspeerpunt inzake Europese aangelegenheden verder te kunnen consolideren werd de basissubsidie van het IES voor 2008 en 2009 met 300.000 euro verhoogd en vastgesteld op 1.824.000 euro. De aanpassing van de huidige bepaling consolideert de basissubsidie voor het IES vanaf 2010.

Afdeling VI. Verloven wegens bijzondere opdracht

Art. 23. Het voorstel bestaat erin om de verloven wegens bijzondere opdracht in aantal te beperken m.n de verloven wegens bijzondere opdracht die vallen onder artikel 77quater DRP GO/ artikel 51quater DRP Ges. §2, 4° en 8°.

- De verloven wegens bijzondere opdracht die vallen onder ten 4° zijn de projecten die door het Gemeenschapsonderwijs en door één of meerdere representatieve groeperingen van inrichtende machten of door meerdere representatieve groeperingen van inrichtende machten worden uitgevoerd. Deze projecten worden geadviseerd door de Vlaamse Onderwijsraad.
- De verloven wegens bijzondere opdracht die vallen onder de ten 8° zijn deze voor de projecten opgezet of erkend door de Vlaamse minister bevoegd voor Onderwijs.

Er wordt voorgesteld om het maximum aantal verloven wegens bijzondere opdracht die vallen onder ten 4° en ten 8° samen, vast te leggen op maximum 45 voltijdse equivalenten. Bijkomend wordt ook voorgesteld om minstens twaalf voltijdse equivalenten voor te behouden voor de verloven wegens bijzondere opdracht die vallen onder ten 4°.

De maatregel zal in eerste instantie effect hebben op de desbetreffende organisaties in de non-profit sector.

Art. 24. Het voorstel bestaat erin om de verloven wegens bijzondere opdracht in aantal te beperken m.n de verloven wegens bijzondere opdracht die vallen onder artikel 77quater DRP GO/ artikel 51quater DRP Ges. §2, 4° en 8°.

- De verloven wegens bijzondere opdracht die vallen onder ten 4° zijn de projecten die door het Gemeenschapsonderwijs en door één of meerdere representatieve groeperingen van inrichtende machten of door meerdere representatieve groeperingen van inrichtende machten worden uitgevoerd. Deze projecten worden geadviseerd door de Vlaamse Onderwijsraad.
- De verloven wegens bijzondere opdracht die vallen onder de ten 8° zijn deze voor de projecten opgezet of erkend door de Vlaamse minister bevoegd voor Onderwijs.

Er wordt voorgesteld om het maximum aantal verloven wegens bijzondere opdracht die vallen onder ten 4° en ten 8° samen, vast te leggen op maximum 45 voltijdse equivalenten. Bijkomend wordt ook voorgesteld om minstens twaalf voltijdse equivalenten voor te behouden voor de verloven wegens bijzondere opdracht die vallen onder ten 4°.

De maatregel zal in eerste instantie effect hebben op de desbetreffende organisaties in de non-profit sector.

Afdeling VII. Vormingsfonds

Art. 25. In het kader van de sanering van de overheidsfinanciën dient de Vlaamse overheid een aantal maatregelen te treffen om de financiële en economische situatie van de Vlaamse Gemeenschap veilig te stellen. Daarom is beslist het bedrag voor het vormingsfonds te verminderen.

Afdeling VIII. Academiseringsmiddelen

Art. 26. De academiseringsmiddelen worden verder voorzien voor 2010.

Van de voorziene 30 miljoen euro voor de academisering van de vroegere tweecycloopleidingen van de hogescholen draagt het beleidsdomein EWI 8 miljoen euro bij. De decreetale kapstok daarvoor is indertijd gevonden in het Aanvullingsdecreet van 19 maart 2004, waar een artikel VI.9bis en volgende zijn toegevoegd.

Nu staat er in artikel VI.9ter dat de middelen worden toegekend in de begrotingsjaren 2006, 2007, 2008 en 2009. Daar komt nu “en 2010” bij om dit initiatief te continueren in 2010.

Art. 27. In een gezamenlijk initiatief van de Vlaamse minister bevoegd voor Wetenschap en Innovatie en de Vlaamse minister bevoegd voor Onderwijs worden sedert 2006 aan de hogescholen bijkomende middelen toegekend voor de versterking van de onderzoeksbetrokkenheid van de academische opleidingen.

De rechtsgrond is vervat in titel IVbis ‘Ondersteuning van de onderzoeksgerichte component van het academiseringsproces’ van het decreet van 19 maart 2004.

De academiseringsmiddelen worden verder voorzien voor 2010. De uitwerkingsbepaling in artikel VI.10 wordt daarom ook verlengd tot 31 december 2010.

Afdeling IX. Terbeschikkingstelling

Art. 28. Artikel 52 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 april 1992 betreffende de verdeling van betrekkingen, de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage werd in zijn huidige vorm ingevoerd met ingang van 1 september 2005.

Deze maatregel gaf uitvoering aan punt 3.3.2./3 van cao VIII en werd genomen in het kader van een beperking van de planlast. Daarnaast betekende de maatregel ook een vereenvoudiging van de regelgeving m.b.t. reffectatie en wedertewerkstelling.

Artikel 52 schort tijdelijk de werking op van de interprovinciale reffectatiecommissies en laat ook toe dat de verplichtingen inzake reffectatie en wedertewerkstelling in het basis- en secundair onderwijs worden beperkt tot het niveau van de scholengemeenschap. Voor de scholengemeenschappen in het basis- en secundair onderwijs betekent de maatregel dat zij de terbeschikkinggestelde personeelsleden waarvoor ze geen passende vacature kunnen vinden, als extra niet-organiek kader kunnen behouden. Dit vertegenwoordigde in het schooljaar 2007-2008 een extra kader van 46,12 FTE. In de huidige conjunctuur is het echter niet langer verantwoord om aan de ene kant personeelsleden in een niet-organiek kader te behouden en anderzijds vacatures te laten invullen door tijdelijke personeelsleden. Dit leidt tot een niet te verantwoorden meerkost, zeker in combinatie met andere voorstellen in dit decreet.

Voorliggend voorstel past de regelgeving aan, zodat dit extra kader niet langer behouden wordt en verplicht de scholengemeenschappen in het basis- en secundair onderwijs om de terbeschikkinggestelde personeelsleden opnieuw te melden aan een volgende reffectatiecommissie, zodat deze een passende vacature kan zoeken en aanbieden.

De interprovinciale reffectatiecommissies treden opnieuw in werking, zodat de doorstroming van vacatures en terbeschikkinggestelde personeelsleden ten volle kan opgevangen worden.

De eerstvolgende instapdatum voor de organieke 58+ is 1 januari 2010.

Afdeling X. Volwassenenonderwijs

Art. 29. Het niet toepassen van het indexmechanisme dat voorzien werd in het decreet betreffende het volwassenenonderwijs van 15 juni 2007, kadert binnen de besparingsmaatregelen van de Vlaamse overheid voor het begrotingsjaar 2010.

Art. 30. De vermindering van de dotatie van 6.342.000 euro naar 2.513.000 euro in 2010 en naar 3.342.000 euro in 2011 kadert binnen de éénmalige besparingsmaatregelen van de Vlaamse overheid voor het begrotingsjaar 2010 en 2011.

Art. 31. Het niet toepassen van het indexmechanisme dat voorzien werd in het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007, kadert binnen de besparingsmaatregelen van de Vlaamse overheid voor het begrotingsjaar 2010 en 2011.

Afdeling XI. Mentorschap

Art. 32. Als besparingsmaatregel worden aan de instellingen voor basisonderwijs, secundair onderwijs, deeltijds kunstonderwijs en volwassenenonderwijs geen bijzondere omkaderingsmiddelen meer toegekend voor mentorschap, zijnde de ondersteuning van studenten/cursisten in stage, beginnende leraars of leraars in opleiding. Hoewel het globaal substantiële middelen betrof, leidt de spreiding over tal van instellingen – zelfs na samenlegging binnen een samenwerkingsverband – tot een dermate versnippering, dan het rendement in vraag dient gesteld. Doch, wat meer is, het toekennen van specifieke middelen voor mentorschap wordt niet langer als een essentiële investering beschouwd. Immers, mentorschap ten aanzien van nieuwe of kandidaat-personeelsleden wordt tot de kerntaken beschouwd van elke onderneming of organisatie, dus ook een onderwijsinstelling. Binnen de opdrachten van het normaal beschikbare personeelskader moet een taakdifferentiatie worden ingebouwd waardoor een aantal onder hen, omwille van ervaring en bekwaamheden, al dan niet deeltijds met op- en begeleiding van nieuwe personeelsleden kunnen worden belast.

Afdeling XII. Kwaliteit van onderwijs

Art. 33 tot en met 37. Bovenstaande aanpassingen worden ingeschreven omwille van de inspanningen die de Vlaamse overheid moet doorvoeren in het kader van de besparingen als gevolg van de financiële en economische crisis.

Voor de nascholingsmiddelen wordt een besparing van 20% doorgevoerd.

Afdeling XIII. Project duurzaam naar school

Art. 38. Bovenstaande aanpassingen worden ingeschreven omwille van de inspanningen die de Vlaamse overheid moet doorvoeren in het kader van de besparingen als gevolg van de financiële en economische crisis.

Het project duurzaam naar school wordt stopgezet met ingang van schooljaar 2010-2011 omdat het niet behoort tot de kerntaken van onderwijs.

Afdeling XIV. Inspectie en begeleiding levensbeschouwelijke vakken

Art. 39 tot en met 41. Bovenstaande aanpassingen worden ingeschreven omwille van de inspanningen die de Vlaamse overheid moet doorvoeren in het kader van de besparingen als gevolg van de financiële en economische crisis.

De inspectie en begeleiding levensbeschouwelijke vakken volgt hierbij de maatregel die genomen werd voor de apparaatskredieten, zijnde 5% op de werking en 2,5% op de lonen.

Afdeling XV. Flankerend onderwijsbeleid op lokaal niveau

Art. 42. Bovenstaande aanpassingen worden ingeschreven omwille van de inspanningen die de Vlaamse overheid moet doorvoeren in het kader van de besparingen als gevolg van de financiële en economische crisis.

Art. 43. De vzw VBB zal op termijn worden opgenomen in de nieuwe ondersteuningsstructuur van Brussel. In eerste instantie was dit gepland om door te gaan vanaf 1 januari 2010. Deze timing blijkt echter niet meer haalbaar, daarom wordt de werking van de vzw verlengd met één jaar.

Op termijn en in principe op 1 januari 2011 zal de vzw VBB worden opgenomen in een globale ondersteuningsstructuur voor het Brusselse onderwijs. Deze nieuwe structuur is momenteel in voorbereiding. Om deze nieuwe structuur alle kansen op slagen te geven is het noodzakelijk dat deze nieuwe structuur in volle autonomie haar werking kan opstarten en de nodige beslissingen kan nemen om haar opdracht uit te voeren.

Indien deze ondersteuningsstructuur al onmiddellijk geconfronteerd zou worden met 'lasten uit het verleden', dan komt de werking en de autonomie van de nieuwe Brusselse ondersteuningsstructuur in het gedrang, om dit te vermijden wordt expliciet opgenomen in de regelgeving dat de vzw VBB geen langlopende verbintenissen meer mag aangaan.

Afdeling XVI. Aanwendingspercentage vrijgestelden

Art. 44 tot en met 48. Deze maatregel is nodig om de door de Vlaamse overheid vooropgestelde besparingen te realiseren.

Sinds de versoepeling van de regelgeving van 2001 mag de directeur autonoom over het verlenen van vrijstellingen beslissen. Leerlingen in de studierichting muziek die lid zijn van een amateurkunstgroep (harmonie, fanfare, koor) kunnen daardoor bv. vrijstelling krijgen voor het vak samenspel. In de studierichting beeldende kunst wordt soms vrijstelling ver-

leend voor het vak kunstgeschiedenis als de leerling al in het hoger onderwijs een vak met dezelfde inhoud gevolgd heeft.

Voor leerlingen met een vrijstelling voor het vak Algemene Muziekcultuur (AMC) in de middelbare graad muziek wordt de omkadering nu reeds aangepast door het aanwendingspercentage van 92% te verlagen naar 70%.

De besparingsmaatregel bestaat erin om voor alle leerlingen met een vrijstelling de omkadering te verminderen door het aanwendingspercentage te verlagen.

Vakken waarvoor vrijstelling verleend wordt en waarvoor we naar analogie van de AMC-regel het aanwendingspercentage op 70% willen brengen, zijn:

Muziek MG: muziekcultuur/volksmuziek, samenspel, koor 92% wordt 70%;

Muziek HG: instrumentaal ensemble, vocaal ensemble, koor 100% wordt 70%;

Woordkunst HG: repertoirestudie 100% wordt 70%.

In de beeldende kunst verlagen we het aanwendingspercentage tot 85% omdat het vak kunstgeschiedenis een kleiner gewicht inneemt in het totale opleidingspakket. Twee wekelijkse lessen verspreid over vijf leerjaren:

Beeldende Kunst HG: kunstgeschiedenis 92% wordt 85%.

Beeldende Kunst SG: bijzondere kunstgeschiedenis 95% wordt 85%.

Deze maatregel wordt voor de studierichting muziek en woordkunst niet toegepast op de instellingen die gevestigd zijn in de negentien gemeenten van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. Dit is naar analogie van de totnogtoe bestaande regeling, waar de 70% financiering voor vrijgestelden voor AMC ook niet van toepassing is op de Brusselse instellingen.

Het zesde lid van het voorgestelde artikel maakt mogelijk dat de Vlaamse Regering in de toekomst het besluit van de Vlaamse Regering waarin de bepaling over de aanwendingspercentages is opgenomen opnieuw wijzigt per besluit. Doordat het programmadecreet deze regeling nu namelijk wijzigt per decreet, zou zonder deze bepaling elke eventuele toekomstige wijziging ervan ook per decreet moeten gebeuren, wat niet de bedoeling kan zijn. Het is echter niet de bedoeling om de nieuwe regeling onmiddellijk te wijzigen na inwerkingtreding van het programmadecreet.

Afdeling XVII. Deeltijds kunstonderwijs

Art. 49 tot en met 51. Deze maatregel is nodig om de door de Vlaamse overheid vooropgestelde besparingen te realiseren.

Schoolbesturen konden totnogtoe jaarlijks tot 1 maart de programmatie van instellingen, studierichtingen, graden en filialen aanvragen voor 1 september van het volgende schooljaar. Deze mogelijkheid wordt bevroren voor het komende schooljaar 2010-2011 en het daaropvolgende schooljaar 2011-2012 zodat de meerkost die de programmatieronde elk schooljaar met zich meebrengt, uitblijft.

Hoofdstuk III. Fiscaliteit

Afdeling I. Verhoging van de forfaitaire vermindering voor beroepsactieve belastingplichtigen

Het decreet van 30 juni 2006 voorziet sedert inkomstenjaar 2007 (aanslagjaar 2008) voor beroepsactieve inwoners van het Vlaamse Gewest een vermindering van de personenbelasting.

De bedoeling van de Vlaamse Regering was om met de vermindering van de personenbelasting voor werkenden, bij te dragen tot een verhoging van de activiteitsgraad in Vlaanderen, en om daarmee een stabiel ondernemingsvriendelijk klimaat te creëren.

In de huidige omstandigheden is het verstandig om deze vermindering van de personenbelasting te concentreren op de laagste lonen, aangezien het effect op de werkgelegenheid daar het grootst is. In het Vlaams regeerakkoord wordt dit beschreven met de mededeling dat de Vlaamse jobkorting selectiever wordt. Het is voor iedereen van groot belang dat we zo snel mogelijk uit de crisis komen.

Met die ingreep wordt de jobkorting teruggebracht tot de oorspronkelijke essentie: het bestrijden van de werkloosheidsval. De Vlaamse minister bevoegd voor werk vindt het belangrijk dat de klemtoon van de jobkorting terug verschuift naar het begrip 'job'.

Door deze jobkorting te oriënteren naar de mensen die ze het hardst nodig hebben, realiseren we bovendien een aanzienlijke en nodige besparing.

Door deze heroriëntering naar een bonus voor de minstverdienenden wordt tegemoetgekomen aan de bemerkingen van de Europese Commissie. Doordat de huidige jobkorting aan alle beroepsactieve Vlamingen toegekend wordt en niet aan de niet-rijksinwoners ziet de Europese Commissie een mogelijke onverenigbaarheid met het communautair recht. Het Vlaamse Gewest is echter niet bevoegd voor de belasting van niet-inwoners (BNI).

De Vlaamse Regering kan dan ook louter de parameters van deze maatregel zo trachten af te stellen dat de bemerkingen van de Europese Commissie aanzienlijk ingeperkt worden. Hiervoor wordt de Vlaamse belastingvermindering in de personenbelasting tweevoudig selectiever gemaakt, zowel in hoogte van de toegekende vermindering, als een focus op de laagste lonen.

Commentaar bij de artikelen:

Art. 52. Om in aanmerking te komen voor de Vlaamse jobkorting in inkomstenjaar 2010 (= aanslagjaar 2011) moet het activiteitsinkomen van de belastingplichtige liggen tussen een bepaalde inkomensvork, zijnde 5500 euro en 18.500 euro. Het activiteitsinkomen komt overeen met het nettobedrag van de beroepsinkomsten. Vervangingsinkomsten zoals pensioenen, werkloosheidsuitkeringen en ziekte- en invaliditeitsuitkeringen worden niet meegerekend.

Art. 53. In dit artikel wordt de hoogte van de vermindering voor aanslagjaar 2011 bepaald. De belastingvermindering bedraagt 125 euro.

Er wordt tevens, zoals dit voorzien was in de aanslagjaren 2008 en 2009, een proportioneel gereduceerde vermindering voorzien voor die belastingplichtigen wiens activiteitsinkomen het vermelde bedrag van 17.250 euro overstijgt, doch niet meer bedraagt dan 18.500 euro. De vermindering van 125 euro wordt verminderd met 10% van het bedrag van de overschrijding.

Een voorbeeld: bedraagt uw activiteitsinkomen 18.000 euro, dan is uw vermindering: 125 euro - ((18.000 euro – 17.250 euro) x 10%) = 50 euro.

Waar mogelijk wordt deze Vlaamse vermindering onmiddellijk verrekend in de bedrijfsvoorheffing. Op deze wijze zullen de meeste beroepsactieve Vlamingen automatisch kunnen genieten van dit voordeel.

De bepalingen treden in werking vanaf aanslagjaar 2011.

Afdeling II. Onroerende voorheffing.

Art. 54. Het Vlaamse Gewest int de onroerende voorheffing zelf sinds aanslagjaar 1999.

Op grond van artikel 5, §4, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten (Bijzondere Financieringswet, of afgekort: BFW), van toepassing sinds 1 januari 2002, zijn de gewesten bevoegd voor de vaststelling van de administratieve procedureregels met betrekking tot de in de BFW opgenomen gewestbelastingen die zij zelf innen. Concreet betekent dit dat vanaf 1 januari 2002 enkel het Vlaamse Gewest bevoegd is voor de administratieve procedureregels inzake de onroerende voorheffing. Indien de federale overheid een wijziging doorvoert aan de administratieve procedureregels van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (WIB 92) kan deze bijgevolg geen uitwerking hebben op de onroerende voorheffing in het Vlaamse Gewest. Indien wel, zou de federale overheid handelen in strijd met de BFW en haar bevoegdheid overschrijden.

Rekening houdend met de huidige tekst van artikel 5, §4, van de BFW diende de toestand van het WIB 92 op 1 januari 2002 bevroren te worden voor de administratieve procedure inzake de onroerende voorheffing in het Vlaamse Gewest. Vanaf dat ogenblik was immers enkel het Vlaamse Gewest bevoegd om de procedureregels vast te stellen of te wijzigen.

Niettegenstaande het Vlaamse Gewest herhaaldelijk gebruik heeft gemaakt van haar ruime fiscale bevoegdheid om voor de onroerende voorheffing een eigen Vlaams fiscaal beleid te voeren, werden om redenen van transparantie en eenduidigheid de meeste federale aanpassingen aan het WIB 92 in de praktijk ongewijzigd overgenomen. Deze wijzigingen werden dan ook consequent in de communicatie met de belastingplichtige vermeld, daar zij in de meeste gevallen voor deze laatste een verbetering inhielden.

Door bovenvermelde overdracht van bevoegdheid sedert 1 januari 2002, moest evenwel om de rechtszekerheid volledig te waarborgen en gelet op de financieel belangrijke inzet voor het gewest en de lokale besturen de bestaande toestand binnen het Vlaamse Gewest met terugwerkende kracht geregulariseerd worden.

Door artikel 32 van het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007 van 22 december 2006 (programmadedcreet) werden de sinds 1 januari 2002 tot en met 30 september 2006 aangebrachte wijzigingen aan het WIB 92, wat het Vlaamse Gewest betreft, overeenkomstig van toepassing verklaard. Deze bepaling verduidelijkt dat alle wettelijke aanpassingen aan de procedureregels van het WIB 92 die sedert 1 januari 2002 werden doorgevoerd, ook gelden voor de Vlaamse onroerende voorheffing, met behoud van hun oorspronkelijke uitwerkingsdatum en zonder inhoudelijke wijzigingen.

Door voorliggende bepaling wordt verduidelijkt dat de wettelijke aanpassingen aan de opgesomde procedureregels van het WIB 92 die sedert 1 oktober 2006 werden doorgevoerd, ook gelden voor het Vlaamse onroerende voorheffing, zonder inhoudelijke wijzigingen.

Er wordt geopteerd voor een artikelsgewijze overname en dus geen globale zoals door voormeld programmadedcreet werd doorgevoerd. De bedoeling is immers die bepalingen over te nemen die voor de onroerende voorheffing kunnen worden toegepast en waarvoor het Vlaamse Gewest geen eigen regeling heeft uitgewerkt.

De wijzigingsbepalingen die worden overgenomen treden in werking op 1 januari 2010, d.i. zonder terugwerkende kracht. De wijzigingsbepalingen kaderen immers onder meer in het bestrijden van de fiscale fraude en maken een betere inning van de belastingen mogelijk.

Afdeling III. Successierechten

Art. 55. Artikel 55 van het Vlaams Wetboek der Successierechten (hierna Vl.W.Succ.) bepaalt momenteel het volgende: “Worden van de rechten van successie en van overgang bij overlijden vrijgesteld, de legaten gedaan aan het Vlaamse Gewest en aan de Vlaamse

Gemeenschap en aan openbare instellingen van het Vlaamse Gewest en van de Vlaamse Gemeenschap.”.

De Europese Commissie is van oordeel dat de regeling waarbij vrijstelling (artikel 55 Vl.W.Succ.) en vermindering van successierechten (artikel 59, 1°, Vl.W.Succ) wordt verleend voor de legaten aan Vlaamse openbare instellingen en organen, terwijl geen vrijstelling of vermindering wordt verleend voor de legaten aan gelijkwaardige openbare instellingen en organen die in een andere EU-lidstaat of een EER-/EVA-land gevestigd zijn, strijdig is met artikel 56 EG en artikel 40 EER.

Wat artikel 59, 1°, Vl.W.Succ. betreft werd aan de opmerkingen van de Commissie tegemoetgekomen door artikel 32 van het decreet van 19 december 2008 houdende begeleiding van de begroting 2009.

Om aan de huidige opmerkingen van de Europese Commissie met betrekking tot artikel 55 Vl.W.Succ. tegemoet te komen wordt het toepassingsgebied van dit artikel uitgebreid worden naar vergelijkbare publieke organen en instellingen die binnen de Europees Economische Ruimte gelokaliseerd worden.

Afdeling IV. Heffing ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten

Art. 56. De voorwaarde van indiening van zowel bezwaarschrift als verzoek tot uitstel van betaling bij aangetekend schrijven wordt vervangen door een louter schriftelijk bezwaar of verzoekschrift. Hetzelfde geldt voor de kennisgeving over de beslissing.

De Vlaamse Belastingdienst heeft immers een portaalsite ontwikkeld (<http://belastingen.vlaanderen.be>), die betrekking heeft op alle heffingen die de Vlaamse Belastingdienst int. Elke belastingplichtige (of zijn gemandateerde) kan via de portaalsite ook elektronisch bezwaar indienen tegen een heffing en kan elektronisch stukken aan zijn dossier toevoegen. Om deze technische mogelijkheid ook juridisch mogelijk te maken, wordt de wetgeving die betrekking heeft op de heffingen die de Vlaamse Belastingdienst heft noodzakelijkerwijs aangepast.

Voor de burger betekent dit enerzijds een administratieve vereenvoudiging en anderzijds een daling van de kostprijs voor het indienen van een bezwaar- of verzoekschrift. Voor de administratie is geen rechtstreekse budgettaire impact te verwachten.

Afdeling V. Heffing ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van woningen en gebouwen

Art. 57. De huidige tekst van artikel 39, §2, eerste en tweede lid, luidt:

“De belastingplichtige kan binnen drie maanden na de datum van de verzending van de aanslag met een gemotiveerd verzoekschrift in beroep gaan bij de Vlaamse Regering tegen de fiscale heffing. Dit verzoekschrift moet op straffe van verval, binnen de drie maanden na de datum van verzending van de aanslag, bij aangetekende brief worden ingediend. De belastingplichtige voegt bij het verzoekschrift de nodige bewijskrachtige stukken om zijn bezwaren te staven. Aan de belastingplichtige wordt onverwijld bij aangetekend schrijven een ontvangstmelding van het beroep bezorgd. De Vlaamse Regering kan bij de belastingplichtige alle onderzoeken verrichten en hem verzoeken alle stukken voor te leggen of te verstrekken die nuttig kunnen zijn om over het beroep te beslissen.

De beslissing over het beroep wordt binnen 6 maanden volgend op het verzoekschrift per aangetekend schrijven aan de belastingplichtige ter kennis gebracht en zij vermeldt de wijze waarop tegen deze beslissing in rechte kan getreden worden.”.

De voorwaarde van de indiening van bezwaarschrift, zowel als de kennisgeving van de ontvangst ervan en van de beslissing erover bij aangetekend schrijven wordt vervangen door een louter schriftelijk bezwaar of kennisgeving.

De Vlaamse Belastingdienst heeft immers een portaalsite ontwikkeld (<http://belastingen.vlaanderen.be>), die betrekking heeft op alle heffingen die de Vlaamse Belastingdienst int. Elke belastingplichtige (of zijn gemandateerde) kan via de portaalsite ook elektronisch bezwaar indienen tegen een heffing en kan elektronisch stukken aan zijn dossier toevoegen. Om deze technische mogelijkheid ook juridisch mogelijk te maken, wordt de wetgeving die betrekking heeft op de heffingen die de Vlaamse Belastingdienst heft noodzakelijkerwijs aangepast.

Voor de burger betekent dit enerzijds een administratieve vereenvoudiging en anderzijds een daling van de kostprijs voor het indienen van een bezwaar- of verzoekschrift. Voor de administratie is enkel een rechtstreekse budgettaire impact te verwachten met betrekking tot de kostprijs van het verzenden van ontvangstmeldingen en beslissingen over de bezwaarschriften.

Afdeling VI. Planbatenheffing

Art. 58. Het betreffende artikel regelt de normale termijnen van betaling van de planbatenheffing.

Wanneer de betaling moet gebeuren naar aanleiding van de overdracht, door de heffingsplichtige, van enig zakelijk recht met betrekking tot het perceel speelt echter de procedure beschreven in de artikelen 433 tot en met 435 van het WIB92, als suppletief recht ingeschreven onder artikel 2.6.18, eveneens ten volle. De kennisgeving van een bestaande schuld inzake planbatenheffing aan de notaris geldt als beslag in handen van de notaris. In principe moet deze procedure leiden tot een inhouding van de gelden door de notaris en een doorstorting ervan binnen de acht werkdagen na het verlijden van de akte.

In een aantal gevallen zal de notaris echter niet aan deze verplichting kunnen voldoen. In dat geval blijft de belastingplichtige uiteraard verantwoordelijk voor de betaling van de heffing, die moet gebeuren binnen de vijftien kalenderdagen. Bij niet-tijdige betaling kunnen aansluitend de gewone invorderingsstappen worden genomen. Er wordt gekozen voor een termijn van vijftien kalenderdagen om juridisch geen verwarring te creëren met de termijn van acht dagen waarover de notaris beschikt om eventuele ingehouden gelden door te storten.

Om taalkundige redenen wordt de formulering van het artikel noodgedwongen licht aangepast. Hier wordt inhoudelijk echter niets aan gewijzigd.

Afdeling VII. Schenking bouwgronden

Art. 59. Met het decreet van 23 december 2005 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006, werd het bij decreet van 20 december 2002 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003 ingevoerde bijzonder verlaagd tarief voor het registratierecht op schenkingen van bouwgronden onder de levenden verlengd. Dit verlaagd tarief vindt toepassing wanneer het voorwerp van de schenking een perceel grond betreft dat volgens de stedenbouwkundige voorschriften bestemd is voor woningbouw. De bedoeling van deze maatregel was om het sneller doorgeven van ongebruikte percelen bouwgrond tussen generaties te stimuleren. Zo kon een slapende voorraad bouwgronden geactiveerd worden.

De oorspronkelijke maatregel was slechts een tijdelijke maatregel. De tarieven waren slechts gedurende drie jaar van toepassing: voor akten verleden in de periode van 1 januari 2003 tot en met 31 december 2005, waarna zij in 2005 verlengd werden voor de periode

Hoe de uitvoerende macht deze bevoegdheid verder wenst te delegeren komt wegens de scheiding der machten niet toe aan de decreetgever, maar moet door de Vlaamse Regering verder geregeld worden in het delegatiebesluit. Alleszins is het de bedoeling deze dienst Vastgoedakten, net als de aankoopcomités van de FOD Financiën, bij het departement Financiën en Begroting onder te brengen.

De bevoegdheid van de Vlaamse instrumenterende ambtenaren strekt zich uit tot alle bevoegdheden met een onroerend karakter. Deze omschrijving werd immers ook gebruikt door de bevoegdheidsuitbreiding van de aankoopcomités door artikel 61 van de programawet van 6 juli 1989.

Er wordt een limitatieve opsomming gegeven met wat onder deze bevoegdheden met onroerend karakter moet worden verstaan. Deze omvatten de aankoop in der minne (inclusief de minnelijke onteigeningen), de vervreemdingen uit de hand, alle akten in verband met de vestiging van zakelijke rechten zoals vruchtgebruik, erfpacht, opstal en erfdienstbaarheden, alle akten betreffende huur en opheffing van bestaande in- en/of overschrijvingen, alsmede akten met betrekking tot openbare verkopen en de organisatie ervan, wat eerder sporadisch zal zijn.

Is uitdrukkelijk uitgesloten de inbreng van onroerende goederen in vennootschappen. Deze transactie leunt nogal dicht aan tegen het privaatrechtelijk contentieux. Hiervoor wenst de Vlaamse overheid dus nog een beroep te doen op de notarissen of op de aankoopcomités.

Art. 61. Niet alle onderdelen van de Vlaamse overheid kunnen een beroep doen op de Vlaams instrumenterende ambtenaren. Deze dienstverlening geldt enkel als minstens één van de partijen in de akte de volgende entiteit is: de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest of een intern of extern verzelfstandigd agentschap, als bedoeld in het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003, met uitzondering van de privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschappen. Deze laatste leunen nogal dicht aan tegen het privaatrechtelijk contentieux, en hiervoor wil de Vlaamse overheid dus nog een beroep doen op de notarissen of op de aankoopcomités.

Aangezien het hier om een nieuwe dienstverlening gaat, werd de scope van Vlaamse instellingen waarvoor de Vlaamse instrumenterende ambtenaren optreden beperkt tot de IVA's en publiekrechtelijk vormgegeven EVA's. Eventueel kan eens deze dienstverlening op kruissnelheid is en na evaluatie ervan de scope van Vlaamse instellingen uitgebreid worden.

Art. 62. Om een vlotte werking te verzekeren van de Vlaamse instrumenterende ambtenaren, die optreden in naam en voor rekening van de verzoekende Vlaamse overheid, hoeven zij bij de uitoefening van hun bevoegdheden tegenover derden geen bijzondere lastgeving voor te leggen. Bij de ondertekening van de akten vertegenwoordigen zij eveneens de entiteiten vermeld in het vorige artikel.

Art. 63. De Vlaamse instrumenterende ambtenaren zullen, wanneer het om overeenkomsten gaat met betrekking tot onroerende goederen, enkel hieraan authenticiteit kunnen verlenen, als deze goederen gelegen zijn in het Nederlands taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Afdeling II. Fonds Vastgoedakten

Art. 64. Bij de voorbereiding, de ondertekening en de authenticering van een akte met betrekking tot vastgoed worden allerlei kosten aangerekend door derden.

Deze kosten zijn administratieve kosten voor het verstrekken van inlichtingen en het afleveren van documenten: kadastrale bescheiden, opzoeken rijksregister, hypotheaire toestand, fiscale en sociale notificaties, bodemattest(en), stedenbouwkundige inlichtingen van steden en gemeenten, de overschrijving van de akte op het hypotheekkantoor enzovoort.

Het verkrijgen van deze inlichtingen en documenten zijn echter absoluut noodzakelijk voor de dienst vastgoedakten om een correcte en rechtsgeldige akte te kunnen ondertekenen.

Ter betaling van deze administratieve kosten zal door de dienst vastgoedakten vooraf aan de koper een provisie gevraagd worden tot dekking ervan. Naargelang de betaling door derden van deze kosten wordt opgevraagd bij de dienst vastgoedakten in de loop van de afhandeling van een vastgoeddossier, zullen de specifieke en effectieve aangerekende kosten worden betaald door de dienst vastgoedakten en tevens aangerekend worden op de betaalde provisie.

Hoofdstuk V. Fonds ter reductie van de globale energiekost

Art. 65. Het Fonds ter Reductie van de Globale Energiekost (hierna ook FRGE genoemd), is een federaal fonds dat tot doel heeft “tussenbeide te komen in de financiering van structurele maatregelen om reducties van de globale energiekost in particuliere woningen te bevorderen voor de doelgroep van de meest behoeftigen en het verstrekken van goedkope leningen voor structurele maatregelen om reducties van de globale energiekost in woningen bezet door privépersonen en dienstig als hoofdverblijfplaats te bevorderen”.

Het FRGE (hierna ook genoemd Fonds) werd opgericht op 10 maart 2006. Het is een nv van publiek recht en een dochtermaatschappij van de Federale Participatie- en Investeringsmaatschappij.

Het Fonds concretiseert haar doel door het verstrekken van goedkope leningen, bestemd voor structurele energiebesparende maatregelen, aan particulieren. Dit gebeurt via lokale entiteiten (hierna ook LE genoemd) die zijn aangeduid door steden en gemeenten, in overleg met het OCMW. De sociaal zwaksten vormen voor het Fonds een bijzondere doelgroep van particulieren, maar de leningen kunnen aan iedereen worden toegekend.

Tussen het Fonds en de lokale entiteit wordt een samenwerkingsovereenkomst gesloten met bepalingen over de rechten en plichten van de betrokken partijen. Een beheerscontract tussen het Fonds en de federale overheid geeft concreet aan hoe dit in zijn werk moet gaan. Het Fonds leent op dit ogenblik uit aan een interestvoet van 2%. De lokale entiteiten mogen aan de uiteindelijke ‘klant’ geen hogere interestvoet aanrekenen dan deze die zij zelf moeten dragen bij het FRGE, m.a.w. de ontleners betaalt eveneens slechts een interestvoet van hoogstens 2%. De lokale entiteiten, of meestal de eraan verbonden gemeenten, kunnen een deel of het geheel van deze interestlast op zich nemen ⁽¹⁾. De beslissing hiertoe kan al dan niet worden beperkt tot de doelgroep van de sociaal zwaksten.

De gemeenten staan echter ook borg voor de terugbetaling van 95% van de toegekende leningen. Dit laatste is een van de belangrijkste hinderpalen voor deelname aan het fonds (zie infra).

Het Fonds heeft een maatschappelijk kapitaal van 2.500.000 euro en heeft op dit ogenblik een maximaal toegelaten schuldpositie van 250 miljoen euro. De schuldpositie wordt ingevuld door het ophalen van obligaties met staatswaarborg en fiscaal voordeel ⁽²⁾. De opgehaalde middelen moeten – als een rollend fonds – dienen voor de financiering van energiebesparende investeringen in woningen en de begeleiding van de doelgroep van de meest behoeftigen. Op dit ogenblik zijn voor 50 miljoen euro aan obligaties uitgegeven.

Het FRGE kent tot op heden nog geen grote bijval. Van de 50 miljoen euro beschikbare middelen (op een toegelaten bedrag van 250 miljoen euro), wordt slechts een klein gedeelte effectief gebruikt. Er zijn op dit ogenblik (september 2009) negen lokale entiteiten actief,

1 Sinds kort kan bovendien een interestbonificatie worden bekomen vanwege de federale overheid ten belope van 1,5% (JKP). Het zijn de lokale entiteiten als uiteindelijke kredietverlener die deze interestbonificatie moeten aanvragen bij de federale thesaurie.

2 Een fiscaal voordeel voor nieuw uit te geven obligaties wordt op dit ogenblik op federaal niveau wel in vraag gesteld.

waarvan zes in Vlaanderen, met een totale kredietlijn voor heel België van ongeveer 15 miljoen euro, en waarvan iets meer dan 6 miljoen euro effectief uitgekeerd. De belangrijkste reden voor de terughoudendheid van de gemeenten om deel te nemen aan het FRGE is de gevraagde garantiestelling voor de terugbetaling van minimum 95% van de toegekende leningen.

De federale overheid heeft in het kader van haar relanceplan, het FRGE willen dynamiseren. Dit uit zich voornamelijk in het KB van 6 juli 2009 tot wijziging van de statuten van het FRGE. Daarin wordt onder meer bepaald dat:

- de permanente omvang van de schuldpositie wordt verhoogd van 150 tot 250 miljoen euro;
- de raad van bestuur wordt uitgebreid tot twaalf leden (voorheen acht, waarvan drie op voordracht van de gewesten);
- de gewesten worden uitgenodigd om elk twee leden voor te dragen (i.p.v. een lid voorheen).

Daarnaast heeft de federale overheid de samenwerking met de lokale entiteiten ook uitgebreid via een wijziging van het beheerscontract tussen de overheid en het FRGE (zie KB van 6 juli 2009 tot vaststelling van het beheerscontract van het “Fonds ter reductie van de globale energiekost”), waarbij onder andere:

- het Fonds nu ook een samenwerkingsverband kan aangaan met rechtspersonen, of rechtspersonen behorend tot de categorieën die bij beslissing van een gewestregering worden aangewezen en waarvan de beslissing aan het Fonds wordt betekend (artikel 13bis, eerste alinea, van het beheerscontract);
- deze laatste samenwerkingsverbanden zich beperken tot dossiers aangaande privéwoningen, dienstig als hoofdverblijfplaats en gelegen op het grondgebied van het betrokken gewest (artikel 13bis, tweede alinea, van het beheerscontract);
- het gewest bijkomende eisen kan stellen aan het geografische werkgebied waarin de betreffende rechtspersoon werkzaam is en dit geografisch werkgebied ook het werkgebied van een of meer lokale entiteiten kan omvatten, zonder dat dit een invloed heeft op de samenwerkingsverbanden van het Fonds met deze lokale entiteiten (idem);
- het Fonds de bovenvermelde samenwerkingsverbanden met de rechtspersonen of categorieën van rechtspersonen die door de gewesten werden aangewezen, slechts kan aangaan als de betrokken gewestregering 100% waarborg biedt voor de terugbetaling van de hen toegekende leningen in hoofdsom, interesten en andere kosten (artikel 18, §1, van het beheerscontract).

In het Vlaams regeerakkoord van 15 juli 2009 is volgende bepaling opgenomen: “We zorgen voor een gewestelijke waarborgregeling voor lokale entiteiten in het kader van het Fonds voor de Reductie van de Globale Energiekost, waardoor er overal in Vlaanderen goedkope of renteloze leningen voor energiebesparing ter beschikking kunnen worden gesteld. Op die manier prefinancieren we investeringen in energie-efficiëntie in afwachting van de recuperatie van de kosten door middel van premies en de fiscale aftrek.”.

In haar advies op het programmadecreet (R.v.St., afd. Wetg. Advies 47.354/1/3 van 29 oktober 2009) stelt de Raad van State voor om het artikel m.b.t. het FRGE te schrappen omdat het in conflict zou zijn met het beginsel van ‘financieel federalisme’. Financieel federalisme houdt volgens de Raad van State in dat “de bevoegdheid van de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten om uitgaven te doen in het raam van hun overheidsbeleid of in de vorm van subsidies aan publiekrechtelijke of privaatrechtelijke instellingen, afhankelijk is van de materiële bevoegdheid waartoe die geldmiddelen zijn bestemd.”.

Het waarborgen van lokale entiteiten zodat er overal in Vlaanderen goedkope of renteloze leningen voor energiebesparing ter beschikking kunnen worden gesteld ligt in het verlengde van de gewestelijke bevoegdheden op vlak van rationeel energiegebruik. Paragraaf 1 van artikel 6 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, zoals bij bijzondere wet gewijzigd op 8 augustus 1988 en 16 juli 1993, bepaalt als regionale bevoegdheden “de gewestelijke aspecten van de energie, en in ieder geval: het rationeel energieverbruik”. Ook het ondersteunen van het beleid op dit vlak van gemeenten en provincies behoort hiertoe. Bovendien kan men opmerken dat de financiële ondersteuning van de lokale entiteiten via de toekenning van waarborgen integraal deel uitmaakt van de bevoegdheid van de gewesten inzake “de algemene financiering van de gemeenten, de agglomeraties en federaties van gemeenten en de provincies” (artikel 6, §1, VIII, 9°, BWHI).

Dit werd ook door de Raad van State opgemerkt in haar advies naar aanleiding van de oprichting van het FRGE (R.v.St., afd. Wetg., advies 39.310/1/2/3/4 van 4, 7 en 8 november 2005, *Parl. St.*, Kamer, DOC 51 2097/001, (180), p. 197) behoort het beleid op vlak van rationeel energiegebruik tot de bevoegdheid van de gewesten.

De leningen die via de lokale entiteiten door het FRGE ter beschikking worden gesteld, hebben vooral een sociaal doel. De sociaal zwaksten worden als eerste doelgroep aangewezen, al kan iedereen van de gunsttarieven van het FRGE genieten. Een lening voor energiebesparende investeringen heeft tegenover een klassiek consumentenkrediet het voordeel dat de uitvoering van de investering kostenbesparend werkt en de terugbetalingslast door de investering zelf dus wordt gemilderd. Toch blijven voor de prioritaire doelgroep ook dan nog vrij grote risico's van financiële draagkracht bestaan.

Voorliggende decreetsbepaling verstrekt een decretale basis voor het verlenen van de gewestwaarborg aan leningen die het FRGE toestaat aan lokale entiteiten als kredietgever en aan door de Vlaamse Regering aangewezen rechtspersoon. De optie die in het KB wordt voorzien om ook de gewestwaarborg te verlenen aan lokale entiteiten die optreden als kredietbemiddelaar wordt niet decretaal onderbouwd omdat de meerwaarde van deze optie onvoldoende duidelijk is.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en modaliteiten waaronder deze waarborg kan worden toegekend en uitgekeerd, waaronder het percentage ten belope waarvan leningen voor hun hoofdsom, interesten en andere kosten worden gewaarborgd.

Hierna wordt een inschatting gemaakt van welke mogelijke financiële gevolgen een waarborgstelling van het Vlaamse Gewest zou kunnen hebben. Gelet op het onzekere karakter van de scenario's over het aantal te behandelen dossiers en meer nog, over het aantal wanbetalingen, kan dit slechts een ruwe schatting zijn. Een rechtstreekse referentie naar bestaande commerciële kredietvormen voor energiebesparende investeringen is daarbij niet echt aangewezen, aangezien het om een zeer bijzondere situatie gaat, waarbij risicovermijding of winstrealisatie niet de eerste prioriteiten zijn. De 'klanten' voor deze lening zijn bijgevolg niet te vergelijken met de klanten van commerciële kredietinstellingen die om een financiering van hun energiebesparende investeringen vragen.

Volgens informatie van de Nationale Bank zou 12% van de mensen die een lening op afbetaling hebben, op een bepaald moment problemen hebben met de terugbetaling ervan. Daarin zitten mensen die een mensualiteit niet binnen de drie maanden voldoen. Het betekent dus niet dat al deze mensen op een bepaald ogenblik hun terugbetalingen staken, laat staan dat het totale leningbedrag zou verloren zijn gegaan. Anderzijds bestaat er voor de specifieke situatie die hier wordt beoogd een verhoogd risico tot wanbetaling, temeer daar ook vanwege de uiteindelijke kredietverschaffer (de lokale entiteit) minder omzichtig kan worden omgesprongen met de kredietverschaffing als een overheid zich borg stelt voor de terugbetaling ervan.

Ervan uitgaande dat de beperkte deelname van de gemeenten hoofdzakelijk of zelfs bijna uitsluitend is te wijten aan de noodzaak tot borgstelling, mag worden verwacht dat na borgstelling door het Vlaamse Gewest van de terugbetaling van de leningen, in eerste instantie (zijnde het jaar 2010) een sterke groei van het aantal deelnemende lokale entiteiten en dus ook het aantal dossiers kan worden verwacht. De geïnteresseerde gemeenten die tot hiertoe terughoudend zijn geweest, zouden zich tijdens deze periode kunnen aansluiten. Volgens het FRGE hebben de voorbije maanden een 70-tal Vlaamse steden en gemeenten concrete interesse getoond. Deze gemeenten zouden in intergemeentelijk verband een 4-tal lokale entiteiten willen opstarten (SOLVA, Inter-Waas, IOK). In tweede instantie (in 2011), nadat het systeem beter bekend is geraakt en ook gemeenten die tot hiertoe helemaal geen interesse hadden betoond omwille van de noodzaak tot borgstelling, kan nogmaals een sterke groei worden verwacht.

Teneinde de potentiële budgettaire weerslag voor het Vlaamse Gewest te beperken, zal de waarborgverlening in eerste instantie worden beperkt tot de leningen die door het FRGE worden toegestaan aan lokale entiteiten die optreden als kredietgever. Pas indien zou blijken dat deze aanpak nog tot onvoldoende interesse voor dit financieringsmechanisme voor energiebesparende investeringen leidt, zal worden overwogen ook de andere optie, m.n. aanwijzen van rechtspersoon die met FRGE samenwerkingsverband kan aangaan (bv. VMSW) op te starten.

Voor het jaar 2010 wordt een beperkte budgettaire weerslag ingeschat, gelet op:

- de procedure die nodig is om de voorwaarden en modaliteiten te bepalen waaronder de waarborg door de Vlaamse Regering kan worden toegekend en uitgekeerd;
- de procedure die nodig is om lokale entiteiten op te richten en de tijd die nodig is om de werkzaamheden op te starten. De bestaande lokale entiteiten zullen anderzijds wellicht wel vragen om de door hen al gestelde waarborg over te nemen;
- mag worden verwacht dat de terugbetalingsproblemen zich in eerste instantie niet zullen stellen voor de eerste mensualiteiten en de lokale entiteiten nog een aantal initiatieven zullen moeten nemen om alsnog het nakomen van de terugbetalingsverplichting na te komen, vooraleer de Vlaamse waarborg kan worden uitgewonnen.

Er kan worden uitgegaan van een (maximale) schuldpositie van het FRGE van 250 miljoen euro. Puur hypothetisch zou dit bedrag volledig door Vlaamse lokale entiteiten kunnen worden opgenomen. Een realistischer opnamepercentage is 60%. Dan spreken we van een leningsbedrag van 150 miljoen euro en, bij een uitval ten belope van 10% van de mensualiteiten, van een budgettaire kostprijs van zo'n 1,5 miljoen euro per jaar (gedurende vijf jaar).

Bij elke toekenning van een krediet aan een particulier zal in loonoverdracht worden voorzien. Er zullen ook andere terugbetalingsgaranties of borgstellingen kunnen worden geëist.

De beperkt reeds opgedane concrete ervaring in de bestaande lokale entiteiten leert dat tot op heden nog voor geen enkel dossier de waarborg diende te worden uitgewonnen.

Door de waarborgverlening in eerste instantie te beperken tot FRGE-leningen aan lokale entiteiten die optreden als kredietgever, hoeft het Vlaamse Gewest ook geen omkaderingskosten te dragen. Het FRGE beschikt over een jaarlijkse werkingssubsidie van 2 miljoen euro waarvan een deel wordt toegekend aan de LE als tegemoetkoming in de werkingskosten van de LE.

Hoofdstuk VI. Provinciehuis Antwerpen

Art. 66. Het Vlaamse Gewest is op dit ogenblik mede-eigenaar van het Provinciehuis te Antwerpen, gelegen te Koningin Elisabethlei 22 te 2018 Antwerpen. Het gaat om een eigendomsaandeel van 8,57%. Daarnaast verkrijgt het Vlaamse Gewest nog een bijko-

mend eigendomsaandeel van 5,5% dat door de Belgische Staat overgedragen moet worden in het kader van de Lambermontstaats Hervorming. Echter, het Koninklijk Besluit dat deze overdracht moet formaliseren moet nog ondertekend worden.

Het provinciebestuur Antwerpen heeft inmiddels de beslissing genomen om het Provinciehuis te renoveren. Met het oog hierop heeft het provinciebestuur de vraag geformuleerd om volledig eigenaar te worden van het Provinciehuis. Dit vereenvoudigt het beslissingsproces voor de uit te voeren renovatie drastisch.

De Vlaamse Regering wil ingaan op deze vraag. Op dit ogenblik worden nog diverse mogelijkheden onderzocht. Het is daarbij wel de bedoeling om een onderscheid te maken tussen het 5,5%-Lambermontaandeel en het 8,57%-aandeel. Het Lambermontaandeel wordt waarschijnlijk, naar voorbeeld van de provincie Vlaams-Brabant, kosteloos overgedragen aan de provincie, maar onder bepaalde voorwaarden, bijvoorbeeld dat de provincie instaat voor de raadszaal, de ontvangstruimtes en de lokalen van de diensten van de gouverneur. Het 8,57%-aandeel wordt vermoedelijk aan de provincie verkocht.

Om deze mogelijkheden verder operationeel te kunnen uitwerken en te onderhandelen moet de Vlaamse Regering echter beschikken over de vereiste machtigingen bij decreet. De voorgestelde bepaling voorziet dan ook de nodige machtigingen, zowel voor een (mogelijke) kosteloze overdracht van het Lambermontaandeel onder voorwaarden, als voor een verkoop van het andere eigendomsaandeel.

Hoofdstuk VII. Overdracht beheer researchpark Zellik

Art. 67. Sinds 1983 is de Vlaamse overheid eigenaar van het researchpark te Zellik.

Met de invoering van het BBB werd de basisallocatie waarop de inkomsten en uitgaven ten behoeve van dit researchpark gebeurden, overgedragen van het beleidsdomein EWI naar het Agentschap voor Facilitair Management. Het financiële beheer (vorderingen en uitgaven) gebeurt momenteel door AFM.

De overdracht is gebeurd op 1 januari 2007 op basis van artikelen 32 en 33 ‘departementale fondsen onroerende goederen’ van het decreet van 30 juni 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2006.

Hierdoor werd het financieel beheer van het Researchpark in Zellik overgeheveld van het vroegere departement EWBL naar het Agentschap voor Facilitair Management.

Het Agentschap voor Facilitair Management stelt echter vast dat het beheer geen kernactiviteit voor AFM is wat het wel is voor het Agentschap Ondernemen. Als resterende vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering in het beheercomité wenst het Agentschap Ondernemen het beheer over te nemen teneinde de specifieke vestigingsvoorwaarden te doen naleven en het specifieke functioneren als researchpark te waarborgen. Het Agentschap Ondernemen moet daartoe kunnen beschikken over de inkomsten van het terrein om het groen- en grijsonderhoud te bekostigen, de promotie van het terrein te organiseren en om de eventuele herinrichting en/of maatregelen voor zorgvuldig ruimtegebruik te kunnen financieren.

De inkomsten bedragen ongeveer 300 kEUR aan cijzen en de uitgaven zijn de voorbije jaren beperkt tot een beheersvergoeding aan Haviland en POM Vlaams-Brabant van elk 5%. Bij de overdracht vanaf 1 januari 2010 zullen geen resterende middelen mee overgedragen worden en AFM zal nog wel blijven instaan voor de vorderingen 2009.

Vanaf 2010 zijn beheer, inkomsten en uitgaven voor het Agentschap Ondernemen.

Hoofdstuk VIII. Leegstandsregister

Art. 68 tot en met 71. Huidig artikel 2.2.6, §1, tweede lid, van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid stelt dat “de opmaak en opbouw van het leegstandsregister” kunnen worden opgedragen aan een intergemeentelijk samenwerkingsverband in de zin van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking. Desondanks worden in de daaropvolgende artikelen achtereenvolgens de opsporing en vaststelling van leegstand (artikel 2.2.6, §7), de opname in het leegstandsregister (artikel 2.2.7, §4) de kennisgeving van de opname in het leegstandsregister (artikel 2.2.7, §1), het beroep tegen de opname in het leegstandsregister (artikel 2.2.7, §3) en de schrapping uit het leegstandsregister (artikel 2.2.8) expliciet voorbehouden aan de gemeente.

Daaruit volgt dat de opdracht die de gemeente aan een intergemeentelijk samenwerkingsverband kan geven, op dit ogenblik enkel betrekking kan hebben op de fysieke totstandkoming van het leegstandsregister en bijgevolg een lege doos is. Gemeenten waar het beheer van de inventaris leegstand op dit ogenblik door een intergemeentelijk samenwerkingsverband gebeurt, zullen dit vanaf 1 januari 2010 opnieuw zelf moeten doen, met alle bijkomende administratieve lasten van dien.

Er wordt voorgesteld om terug te keren naar de regeling zoals die gold (en in feite nog steeds geldt tot en met 31 december 2009) in het heffingsdecreet van 22 december 1995, namelijk dat het volledige beheer van het leegstandsregister kan worden overgedragen aan een intergemeentelijke administratieve eenheid (waaronder, maar niet louter een intergemeentelijk samenwerkingsverband in de zin van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking). De wijziging van artikel 2.2.6 en artikel 2.2.8 zorgt ervoor dat intergemeentelijke administratieve eenheden volwaardige beheerders van het leegstandsregister kunnen worden. Door de wijziging van 3.2.22 kunnen personeelsleden van een intergemeentelijke administratieve eenheid ook controles en onderzoeken instellen en vaststellingen verrichten bij de toepassing van de gemeentelijke belastingverordening. De aanpassing van artikel 7.3.2. zorgt er ten slotte voor dat bij overdracht van de gewestelijke inventaris naar het gemeentelijk leegstandsregister enkel de beroepsprocedure wordt uitgesloten, en niet de kennisgeving aan de zakelijk gerechtigden – met opgave van de vrijstellingen.

Hoofdstuk IX. Afvalstoffen

Art. 72. In de memorie van toelichting bij het decreet van 22 december 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007 waardoor de definitie ‘brandbare afvalstof’ werd ingevoerd, is gespecificeerd dat dit begrip van toepassing is als maatstaf voor de heffing voor het storten van afvalstoffen. Er is soms discussie of deze definitie ook toegepast moet worden om te bepalen of een afvalstof (mee-)verbrand wordt en dus heffingsplichtig is.

Om dit zoveel mogelijk te vermijden is het van belang om de heffingsplicht voor het meeverbranden van afvalstoffen en het onderscheid tussen niet heffingsplichtige vervangingsgrondstoffen en heffingsplichtige meeverbranding van afvalstoffen te toetsen aan de definitie van meeverbranden. De definitie van een meeverbrandingsinstallatie zoals vastgelegd in richtlijn 2000/76/EG van 4 december 2000 betreffende de verbranding van afval luidt als volgt:

“meeverbrandingsinstallatie: een vaste of mobiele installatie die in hoofdzaak bestemd is voor de opwekking van energie of de fabricage van materiële producten

- waarin afval als normale of aanvullende brandstof wordt gebruikt, of
- waarin afval thermisch wordt behandeld voor verwijdering.

Indien meeverbranding zodanig plaatsvindt dat de installatie niet in hoofdzaak voor de opwekking van energie of de fabricage van materiële producten maar wel voor thermische behandeling van afval bestemd is, wordt de installatie beschouwd als een verbrandingsinstallatie.”.

In de overwegingen (overweging 27) van deze richtlijn wordt daarbij het volgende gesteld:

“Bij meeverbranding van afvalstoffen in niet specifiek voor de verbranding van afval bestemde installaties mogen in het deel van het rookgasvolume dat door deze meeverbranding vrijkomt, geen hogere emissies van verontreinigende stoffen voorkomen dan de toegestane emissies voor specifieke afvalverbrandingsinstallaties en daarvoor dienen dus passende beperkingen te gelden.”.

Deze definities zijn omgezet in het VLAREM. In het Afvalstoffendecreet is bepaald dat de definities van het milieuvergunningendecreet en zijn uitvoeringsbesluiten ook voor het hoofdstuk “Milieuheffingen” van toepassing zijn. Het is dus duidelijk dat deze definities toegepast moeten worden om te bepalen of een afvalstof (mee-)verbrand wordt.

De definitie ‘brandbaar’ toepassen op verbranden en meeverbranden zou kunnen leiden tot een vrijstelling van milieuheffingen die helemaal niet gewenst is, met name het verwerken van afvalwaters in een meeverbrandingsproces. Een voorbeeld kan dit duidelijk maken. Sommige vloeibare afvalstoffen (bv. slibs en spoelwaters) kunnen als ‘niet-brandbaar’ beschouwd worden en zouden dus niet heffingsplichtig zijn. Anorganische slibs kunnen bv. in grote mate bestaan uit ijzerhydroxide. Zij worden niet verbrand en kunnen ook niet in een klassieke verbrandingsoven worden verwerkt/verbrand maar wel worden ingezet om grondstoffen te vervangen. Bij organische slibs (bv. biologische zuiverings-slibs) is verbranden meestal wel een verwerkingsmogelijkheid. Indien deze behandeling plaatsvindt in een meeverbrandingsinstallatie is er duidelijk sprake van het meeverbranden van afvalstoffen. De overblijvende assen worden daarbij wel hergebruikt als vervangingsgrondstof, maar de globale verwerking van dergelijke slibs wordt beschouwd als meeverbranding en is dus heffingsplichtig.

Om misverstanden of discussies te voorkomen wordt de definitie ‘brandbare afvalstoffen’ verduidelijkt, overeenkomstig de definitie ‘voorbehandelen van afvalstoffen’. Vermits dit een verduidelijking is van de bestaande wetgeving, heeft deze wijziging geen budgettaire impact.

Art. 73. De betreffende bepaling van artikel 48, §2, 1°, is bedoeld voor de illegale verwerking van afvalstoffen. Het hoge heffingsstarief moet de illegale verwerking ontmoedigen. De huidige bepaling specificeert evenwel niet duidelijk dat de illegale verwerking wordt gevisieerd. Onder meer is er de interpretatie van het begrip inrichting, bijv. bij het verbranden van afvalstoffen zonder enige infrastructuur. Bij de ongecontroleerde, niet vergunde opslag van afvalstoffen op de bodem is er de interpretatie vanaf wanneer er sprake is van het storten van afvalstoffen. Bij dergelijke ongecontroleerde, niet vergunde opslag blijkt de betreffende heffing evenwel een zeer efficiënt instrument om de overtreder tot het opruimen van het afval aan te sporen.

In Wallonië bestaat een gelijksoortige heffing waarbij de decretale bepalingen veel duidelijker zijn (zie fiscaal decreet van 27 maart 2007 tot bevordering van afvalpreventie en -valorisatie). Daarbij wordt voor het verbranden van afval niet de inrichting maar de activiteit aan een heffing onderworpen. In geval van storten wordt een heffing gekoppeld aan het achterlaten van afval. Het is dan ook aangewezen om ook voor het Vlaamse Gewest de betreffende heffingsplicht te verduidelijken.

Voor het achterlaten van afval kan de heffing daarbij volledig worden afgestemd op de bepalingen van artikel 12 van het Afvalstoffendecreet zodat ook het beheer van afval in strijd met het decreet duidelijk is gevat. Een voorbeeld van dat laatste waarvoor de betreffende heffing reeds op basis van het huidige decreet wordt toegepast is het (wederrechtelijk) gebruik van bouw- en sloopafval dat niet voldoet aan de hergebruiksvoorwaarden

van het VLAREA in bepaalde bouwwerken in Vlaanderen (bijv. in funderingen en ophogingen).

Deze wijziging heeft geen budgettaire impact.

Art. 74 en 75. Vlaanderen heeft een krappe stortcapaciteit die op dit ogenblik in belangrijke mate met shredderafval wordt opgevuld (ongeveer 275.000 ton in 2007 en 260.000 ton in 2008).

Shredderafval is hoogcalorisch, brandbaar afval. Reeds in het uitvoeringsplan hoogcalorisch afval werd gesteld dat het storten van shredderafval moet worden afgebouwd. Ingevolge het sturende effect van de verhoogde heffing op het storten van brandbaar afval is eind 2009 het storten van ander brandbaar afval en residu's grotendeels afgebouwd (in het tweede kwartaal van 2009 nog ongeveer 40.000 ton). Met de huidige lage storkosten en het verlaagde tarief voor shredderafval is er geen enkele competitie met alternatieve verwerking mogelijk en wordt die ook niet aangemoedigd.

Anderzijds bieden de beschikbare verbrandingscapaciteit (binnen en buiten Vlaanderen), de geplande uitbreidingen en de doorgroei naar een veel meer Europese markt (cf. de mogelijke overgang om in uitvoering van de nieuwe kaderrichtlijn afvalstoffen bepaalde verbrandingsinstallaties als nuttige toepassing in te delen) mogelijkheden om het shredderafval deels te verbranden, deels ook verder te sorteren voor materiaalrecyclage.

Investerings in alternatieve verwerking blijven uit zolang de verlaagde heffing voor storten van kracht blijft. De afbouw van deze verlaagde heffing voor het storten van dit brandbaar afval kan de investeerders de zekerheid bieden op aanvoer van afval.

De shreddersector heeft zich tot hertoe alleen geëngageerd om tegen 2010 de te storten fractie met minstens 10% af te bouwen in ruil voor het behoud van het verminderde tarief in 2010. Dat is ook reeds in het huidige decreet voorzien. Naar analogie met de afbouw van het verlaagde tarief voor andere residustromen in de voorbije jaren kan de betreffende K-factor vanaf 2010 in drie stappen worden opgetrokken tot 1. De sector heeft dan de tijd om de nodige maatregelen te treffen en de nodige investeringen te doen.

Anderzijds is het wenselijk om de post-shredder-technologie (PST) aan te moedigen door in een overgangsperiode het storten van de residu's ervan verder te bevoordelen. Uitgangspunt daarbij is de voor 2015 geformuleerde doelstelling voor materiaalrecyclage en nuttige toepassing voor afgedankte voertuigen. Op basis van de bij de OVAM bekende gegevens haalt een PST-installatie momenteel een rendement van ongeveer 20% nuttige toepassing op de input. De voorgestelde regeling houdt in dat indien dit percentage ook in 2010 en 2011 behaald wordt, verder aan het verlaagde tarief kan worden gestort. Indien het percentage niet behaald wordt, is de verhoogde K-factor van toepassing voor het deel dat niet voldoet aan dit percentage. Deze termijn is nodig om de bedrijven de nodige bijkomende investeringen te laten doen om de technologie te verfijnen. In 2012 en 2013 wordt het minimaal te behalen percentage voor nuttige toepassing verhoogd tot respectievelijk 30 en 40%. Tegen 2015 moet het percentage nuttige toepassing minimaal 66,66% bedragen om van het verlaagde tarief te kunnen genieten. Deze regeling zal geëvalueerd worden op basis van de concrete evolutie van de technieken.

Voor het bepalen van de via PST-technieken gewonnen hoeveelheid die naar nuttige toepassing gaat (als basis voor de hoeveelheid die verder aan het verlaagde tarief kan worden gestort) worden metalen slechts voor een beperkte hoeveelheid (maximaal 3%) in rekening gebracht. Enerzijds omdat het maximaal herwinnen van deze materialen via reeds uitgebreid voor handen zijnde technieken in de huidige economische omstandigheden voldoende winstgevend is. Anderzijds om te voorkomen dat post-shredder-stromen zouden worden gedopeerd met metaalrijke stromen om het rendement kunstmatig op te drijven.

In het kader van de controle op deze nieuwe regeling wordt aan de betreffende bedrijven en heffingsplichtigen gevraagd dat zij ter staving van het toepassen van het verlaagde

storttarief jaarlijks een rapport met een gedetailleerde massabalans aan de OVAM wordt bezorgen.

De huidige bepalingen worden ook verduidelijkt in functie van rechtszekerheid, door beter te omschrijven voor welke residu's dit geldt. Aangezien niet alleen zuiver schroot in shredderinstallaties wordt verwerkt maar ook gedepollueerde wrakken en elektronisch en elektrisch schrootafval (zonder dat voor de residu's een onderscheid mogelijk is) is het aangewezen dit te verduidelijken.

De betreffende K-factor van 0,15 geldt thans ook voor recyclageresidu's van kunststofafval van bedrijven die kunststofafval gebruiken als grondstof voor de aanmaak van nieuwe stoffen of producten. Door de betreffende bedrijven wordt nu reeds een doorgedreven materiaalrecyclage gerealiseerd. Enerzijds laten de huidige technieken evenwel nog niet toe om geen residu's meer te produceren en anderzijds zou met de huidige economische omstandigheden het optrekken van de K-factor van 0,15 naar 1 de leefbaarheid van de betreffende bedrijven ernstig in gedrang brengen, zodat het aangewezen is om naar analogie met shredderafval voor de betreffende K-factor ook voor residu's van kunststofrecyclage alsnog een stapsgewijze afbouw te voorzien.

Ten slotte moeten de betreffende residu's van kunststofafval voor zover ze niet in aanmerking komen voor materiaalrecyclage bij voorkeur worden verbrand en kan ter aanmoediging van het afbouwen van het storten ervan, en naar analogie met residu's van papierrecyclagebedrijven, de drempel voor het (mee)verbranden ervan worden verlaagd. Daarbij wordt verduidelijkt dat dit alleen geldt voor de bedrijven die nieuwe stoffen of producten produceren.

De afbouw van het verlaagde tarief voor residu's van shredderafval leidt tot een geraamde meerinkomst van 1,5 miljoen euro in 2010. Ook voor de jaren 2011 en 2012 geeft dit in principe ook aanleiding tot gelijkaardige inkomsten. Belangrijke randvoorwaarde hierbij is het sturende effect van deze heffing: in welke mate blijft de huidige economische activiteit behouden, en in welke mate wordt er overgestapt naar energetische valorisatie i.p.v. storten (wat het beoogde effect is, maar waar een lagere heffingsinkomsten tegenover staan)?

De afbouw van de K-factor voor de kunststofrecyclageresidu's heeft geen budgettaire impact voor 2010. Voor de periode vanaf 2011 kan deze wijziging leiden tot een stijging van de inkomsten, afhankelijk van het sturende effect van de verhoogde heffing. Dat sturende effect is op basis van de beschikbare gegevens nu nog niet concreet te berekenen.

Art. 76. Slib van de productie van drinkwater omvat enerzijds slib van de productie van drinkwater vertrekkende van grondwater, anderzijds vertrekkende van oppervlaktewater. In het eerste geval heeft het een volledige minerale samenstelling (vnl. ijzerhydroxide), in het tweede geval bevat het ook een organische fractie.

In de praktijk wordt dit slib reeds in belangrijke mate hergebruikt. Voor grondwaterslibs o.m. in de cementindustrie, voor oppervlaktewaterslib als bodemverbeterend middel in de landbouw.

Niet herbruikbare hoeveelheden worden nog in beperkte mate gestort. Voor grondwaterslib gebeurt dat op dit ogenblik op een stortplaats uitgebaat als stortplaats voor inert afval (met het heffingstarief voor inert afval). Oppervlaktewaterslib voldoet omwille van de aanwezigheid van organisch materiaal (van biologische herkomst) niet meer aan de grenswaarden voor inert afval, als gevolg van de Europese Beschikking inzake de aanvaardingscriteria voor stortplaatsen. Door de aanwezigheid van o.m. humuszuren is er een (lichte) overschrijding van de betreffende grenswaarde.

Momenteel is er in Vlaanderen één stortplaats voor oppervlaktewaterslib waar de hoeveelheden slib die niet in de landbouw kunnen worden afgezet, worden gebruikt voor de

aanleg van een wal rond het spaarbekken (ter visuele afscherming ervan), evenwel vergund als stortplaats met voorwaarden vergelijkbaar met die voor inert afval.

Vanuit milieuoogpunt en afvalbeheeroogpunt zijn er geen argumenten om een onderscheid te maken tussen het storten van grondwaterslib of oppervlaktewaterslib. In beide gevallen is met het heffingstarief voor het storten van inert afval storten duurder dan hergebruik, zodat het sturend effect voldoende is en hergebruik voldoende wordt aangemoedigd. Een hogere heffing zou bovendien de productie van drinkwater vetrekkende van oppervlaktewater aanzienlijk duurder maken zonder enig milieuvoordeel.

In de afgelopen jaren werden slechts beperkte hoeveelheden oppervlaktewaterslib gestort, zodat de huidige inkomsten ook zeer beperkt zijn. Ook met een heffingstarief voor inert afval (dat tot nu toe automatisch van toepassing was, dus vroegere tarief wordt behouden) zal in de toekomst het storten beperkt blijven tot kleine niet recupereerbare hoeveelheden zodat de mogelijke budgettaire impact (stijging van de inkomsten) verwaarloosbaar is.

Art. 77. In artikel 48, §4, van het Afvalstoffendecreet is bepaald dat in geval van indexering de aangepaste bedragen worden afgerond tot de hogere cent. Deze bepaling werd ingevoerd samen met de indexering van de milieuheffingstarieven in 1994 (toen ‘afgerond tot de hogere frank’). Later werden ook andere vermenigvuldigingsfactoren ingevoerd zonder dat de bepaling dat ‘De aangepaste bedragen worden afgerond tot de hogere cent/frank’ werd herhaald. Voorbeelden zijn onder meer de K-factoren voor recyclageresidu’s en de compensatiefactor voor de niet-fiscale aftrekbaarheid. Naar analogie met het afronden van bedragen in geval van indexering werden ook andere bedragen op dezelfde wijze afgerond.

Met de voorgestelde wijziging (zie ook artikel 4 hierna) wordt verduidelijkt dat de aangepaste bedragen ook in andere gevallen worden afgerond tot de hogere cent, naar analogie met de in 1994 ingevoerde bepaling.

Deze wijziging bevestigt een reeds toegepaste praktijk en heeft dus geen budgettaire impact.

Art. 78. In de beoogde gevallen waarop de wijziging betrekking heeft, heeft de heffingsplichtige de heffing correct aangegeven maar niet tijdig betaald. In de gevallen die zich in het verleden hebben voorgedaan, blijkt dat dit te wijten was aan een slordigheid of een misverstand vanwege de heffingsplichtige. Het ging daarbij ook over zeer grote bedragen die dan uiteindelijk één maand te laat werden betaald, maar met als consequentie een geldboete gelijk aan de laattijdig betaalde heffing. De grootte van deze geldboete is duidelijk niet in verhouding met de fout.

Anderzijds is het belangrijk dat de heffingen tijdig worden betaald, uiterlijk de tiende van de tweede maand volgend op het einde van het betreffende kwartaal. Een procedure met een herinnering vanuit de OVAM voor niet tijdige betaling zou tot gevolg hebben dat de betreffende datum wordt opgeschoven. Er moet dus een stok achter de deur blijven voor de niet tijdige betaling.

Bij niet tijdige betalingen worden vooreerst de wettelijke verwijlntresten aangerekend waardoor de door de overheid ingevolge de laattijdige betaling gederfde minderinkomsten worden gecompenseerd. Een geldboete van 10% is een bijkomend en voldoende incentive om de heffingsplichtige tot stipte betaling aan te zetten. Een bedrag van 10% kan ook in redelijke verhouding worden geacht t.o.v. de door de heffingsplichtige begane fout en de voor de overheid daarmee samengaande bijkomende administratieve last. De mogelijkheid om ook voor die boete een kwijtschelding aan te vragen blijft natuurlijk behouden.

In het verleden werden wat betreft geldboeten ingevolge laattijdige betalingen nauwelijks inkomsten gegenereerd. In de eerste plaats omdat het zelden voorkomt, in de tweede plaats omdat de geldboeten nadien grotendeels werden kwijtgescholden. De budgettaire impact van deze wijziging is dan ook verwaarloosbaar.

Hoofdstuk X. Landbouw en Visserij

Afdeling I. Fonds voor het Landbouwinformatienetwerk

Art. 79. Door het artikel 54 werd een fonds voor het Landbouwinformatienetwerk opgericht dat gestijfd wordt door de ontvangsten van het Informatienet landbouwboekhoudingen van de Europese Commissie. Door de wijziging kunnen ook ontvangsten die betrekking hebben op opdrachten die gerelateerd zijn aan het Landbouwinformatienetwerk aan het fonds worden toegewezen.

Analoog met het Fonds voor Landbouw en Visserij (artikel 64 van het decreet van 19 december 2008 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting van het begrotingsjaar 2009) wordt een delegatie voorzien.

Afdeling II. Verduidelijken bevoegdheidsbepalingen

Art. 80 tot en met 89. Bij wet van 1 maart 2007 houdende diverse bepalingen bracht de federale overheid ondermeer wijzigingen aan in de wet van 11 juli 1969 betreffende de bestrijdingsmiddelen en de grondstoffen voor de landbouw, tuinbouw, bosbouw en vee-teelt en in de wet van 28 maart 1975 betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijproducten. Deze wijzigingen betroffen onder andere de vervanging van de aanduiding van de bevoegde minister en van de voor controle op de naleving van deze wetten aangeduide ambtenaren en diensten.

Hoewel deze wijziging bij wet juridisch-theoretisch geen afbreuk kon doen aan de bevoegdheden ter zake van de gewestelijke landbouwministers, zoals vastgelegd in artikel 6, §1, V, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, bleek deze wijziging in praktijk rechtsonzekerheid te creëren en – ondermeer als gevolg daarvan – de bevoegdheden van de Vlaamse minister bevoegd voor het landbouwbeleid en de zeevisserij, evenals de controlebevoegdheden van de daartoe aangeduide personeelsleden van het Vlaamse ministerie van Landbouw en Visserij aan te tasten.

Immers, als gevolg van deze wetswijziging werden in de praktijk en in de lopende rechtszaken voortvloeiende uit inbreuken op deze wetten vastgesteld door de controleagenten van het Vlaamse ministerie van Landbouw en Zeevisserij, de bevoegdheid tot het doen van deze vaststellingen betwist. Deze wetswijziging gaf – hoewel dus onterecht – aanleiding tot zes vrijspraken in een aantal correctionele rechtszaken waarbij inbreuken vastgesteld waren op de Europese en Vlaamse visserijregelgeving door Vlaamse controleagenten.

Om deze reden werden de bepalingen gewijzigd door de wet van 1 maart 2007 gewijzigd door het Vlaamse Gewest bij decreet van 19 december 2008 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2009. Bedoeling was om door het creëren van een gewijzigde tekstversie van respectievelijk de wet van 11 juli 1969 en de wet van 28 maart 1975 een grotere duidelijkheid te scheppen voor rechtspractici, zoals advocaten, magistraten en ambtenaren.

Intussen maakt de praktijk evenwel duidelijk dat deze beoogde verduidelijking niet het beoogde effect heeft, ook al omdat juridische databanken, zelfs deze van de FOD Justitie, geen correcte weergave bieden van de verschillende tekstversies, zoals deze gelden voor de respectievelijke gewesten en voor de federale overheid.

Om het kader van de eerdere wijzigingen door het Vlaamse Gewest bij decreet van 19 december 2008 bijkomend te verduidelijken, wordt dit nieuw regelgevend ingrijpen opgestart. Bij elke bevoegdheidsbepaling die toegewezen wordt aan de Vlaamse minister bevoegd voor het landbouwbeleid of aan Vlaamse controleagenten wordt daarom verduidelijkt dat deze uitsluitend betrekking hebben op de gewestelijke landbouwbevoegdheden van het Vlaamse Gewest.

Om een bijkomend hulpmiddel te creëren voor het lezen van de respectievelijke tekstversies van de federale overheid en het Vlaamse Gewest, lijkt het aangewezen de respectievelijke wetgevende initiatieven die bevoegdheidsbepalingen verduidelijken op hetzelfde moment in werking te laten treden, met name op datum van de inwerkingtreding van de federale wet van 1 maart 2007.

Hoofdstuk XI. Sociaal-Cultureel Werk

Art. 90. Het decreet van 6 juli 2001 regelt de tussenkomst voor de Vereniging van Vlaamse Cultuurcentra (VVC) via de aangesloten cultuurcentra en gemeenschapscentra.

Met de inschrijving van deze bepaling wordt ingegaan op een terechte vraag van de betrokken actoren om in 2010 de rechtstreekse subsidiëring van de VVC mogelijk te maken. Hierdoor wordt een nodeloos omslachtige procedure teruggebracht tot zijn essentie. Dit bespaart niet alleen de VVC maar ook het agentschap Sociaal-Cultureel Werk én de betrokken gemeentebesturen, gemeenschapscentra en cultuurcentra veel tijd en moeite.

Hoofdstuk XII. Oppervlaktewateren

Art. 91. Bij decreet van 7 mei 2004 werd het intern verzelfstandigd agentschap Vlaamse Milieumaatschappij opgericht dat de rechtsoptvolgster is van de vroegere Vlaamse Milieumaatschappij. In de wet van 26 maart 1971 wordt nog telkens de term “de Maatschappij” gebruikt. De nieuwe tekst van artikel 35bis, §1, verduidelijkt dat met de maatschappij het intern verzelfstandigd agentschap wordt bedoeld.

Art. 92. Artikel 2 wijzigt artikel 35ter, §4, op een aantal punten.

Artikel 35ter, §4, verwijst voor de erkenning van de MER-milieudeskundige naar het afgeschafte artikel 7, §5, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning. De aangepaste tekst verwijst naar het nieuw hoofdstuk IIbis van het milieuvergunningsdecreet waarin de erkenning van de milieudeskundigen wordt geregeld.

Vanaf 1 maart 2009 is in Vlarem II een bijkomende erkenning als milieudeskundige water ingevoerd. Milieudeskundigen erkend voor andere disciplines worden uitdrukkelijk uitgesloten van de opmaak van het dossier. Volgens artikel 3 kunnen alleen de milieudeskundigen in de discipline water voorzien in hoofdstuk 1.3 Vlarem II het vereiste rapport opstellen. Zij zijn daarvoor beter geschikt dan de MER-deskundigen erkend voor het deeldomein oppervlaktewater.

Op basis van de huidige formulering is het onduidelijk of de hernieuwing van de erkenning als nullozer geldig is voor tien jaar of slechts voor een jaar. In artikel 35ter, §4, wordt verduidelijkt dat de erkenning ingeval van hernieuwing verlengd wordt voor tien jaar.

M.b.t. de inhoud van het rapport is er rechtsonzekerheid.

Tot nog toe bepaalde de wet niet aan welke minimale vereisten elk rapport minstens moet voldoen.

De praktijk wijst uit dat heel wat rapporten veel te summier zijn zonder opgave van een waterbalans. De voorgestelde aanpassing regelt op straffe van nietigheid de inhoud van het rapport. Alleen op die manier wordt bereikt dat de vaststelling van de nullozing correct verloopt.

De vaststellingen moeten ten laatste gedaan zijn op 1 januari van het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar. Artikel 35ter, §4, laat nauwelijks controle toe op de opmaak van het rapport. Artikel 2 verbetert de controlemogelijkheden van de Vlaamse Milieumaatschappij en maakt de procedure tegensprekelijk door het invoeren van een meldingsplicht.

De controlebepalingen zijn geïnspireerd op de regeling betreffende de milieueffect- en veiligheidsrapportage in het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Het aangepaste artikel verduidelijkt dat het nullozersstatuut enkel wordt toegekend voor het afvalwater afkomstig uit het productieproces. Het lozen van koelwater blijft onderworpen aan de heffing.

Ten slotte wordt artikel 35ter, §4, afgestemd op artikel 35quinquies, §13.

Volgens artikel 35ter, §4, wordt de heffing conform artikel 35quinquies, of artikel 35septies berekend indien blijkt dat het bedrijf toch nog bedrijfsafvalwater loost. Dit is in tegenpraak met het huidige artikel 35quinquies, §13, dat bepaalt dat de heffingsplichtige bij vaststelling van onvergunde lozingen geen aanspraak meer kan maken op de berekening volgens artikel 35quinquies.

De erkenning als nullozer houdt in dat het betrokken bedrijf over geen vergunning beschikt voor de lozing van bedrijfsafvalwater.

Bij elke vaststelling van lozing van bedrijfsafvalwater gaat het dus om een onvergunde lozing. Om te voorkomen dat de heffingsplichtige voordeel haalt uit de onvergunde lozing wordt artikel 35quinquies, §13, aangepast. Door deze wijziging kan de uitgebreide berekeningsmethode toch nog worden toegepast indien dit leidt tot een hogere vuilvracht. Artikel 35ter, §4, wordt in dezelfde zin gewijzigd.

Art. 93. In artikel 35quinquies, §1, 2°, wordt duidelijker geformuleerd vanaf wanneer de wijziging van de a-factor ingaat. Als de lozingssituatie niet overeenstemt met de vergunning wordt met de wijziging van de a-factor gewacht tot het bedrijf de feitelijke toestand aan de vergunning heeft aangepast.

Artikel 35quinquies, §1, gaat uit van het vermoeden dat het geloosde volume koelwater gelijk is aan de vergunde hoeveelheid tenzij de heffingsplichtige bewijst dat het werkelijk geloosde debiet kleiner is. In een aantal gevallen waarin het koelwater niet is gemeten, heeft deze regeling tot gevolg dat grote hoeveelheden bedrijfsafvalwater als koelwater wordt verrekenend. Het niet of te weinig belasten van het bedrijfsafvalwater druist in tegen het beginsel dat de vervuiler betaalt. Om misbruiken te voorkomen krijgt de VMM in de gewijzigde wettekst van artikel 35quinquies, §1, de mogelijkheid te bewijzen dat een bedrijf minder koelwater loost dan in de vergunning is toegelaten.

Art. 94 en 95. Artikel 35quinquies, §§2 en 4, worden afgestemd op het nieuw hoofdstuk IIbis van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning waarin de erkenning van milieudeskundigen en labo's geregeld wordt.

Art. 96. In artikel 35quinquies, §12, wordt vanaf het heffingsjaar 2005 wettelijk geregeld hoe de totale opgenomen hoeveelheid oppervlaktewater moet worden bepaald. In principe wordt het volume oppervlaktewater vastgesteld op basis van tellerstanden. Als tellerstanden ontbreken wordt uitgegaan van de berekeningsmethode voor de captatieheffing. Enkel captaties uit bevaarbare waterlopen van meer dan 500 m³ zijn aan de captatieheffing onderworpen. Voor captaties uit onbevaarbare waterlopen en captaties uit bevaarbare waterlopen van minder dan 500 m³ per jaar is geen captatieheffing verschuldigd en wordt de gewonnen hoeveelheid berekend aan de hand van de capaciteit van de pompen en de factor T. Dit berekende volume wordt automatisch teruggebracht tot 500 m³. Nochtans komt het regelmatig voor dat deze laatste categorie een veel hogere hoeveelheid dan 500 m³ per jaar capteert. In de nieuwe tekst wordt de beperking tot 500 m³ weggelaten. Bij gebrek aan tellerstanden van de werkelijk opgepompte hoeveelheid is het noodzakelijk voor de berekening van de heffing te kunnen terugvallen op objectieveerbare en controleerbare gegevens zoals het pompvermogen zonder dat het berekende volume wordt afgekapt op 500 m³. Deze berekeningsmethode is slechts subsidiair en heffingsplichtigen kunnen daaraan ontsnappen door debietmetingen uit te voeren.

Art. 97. De herformulering van artikel 35quinquies, §13, verduidelijkt dat de Maatschappij vanaf de datum waarop ze beschikt over bewijskrachtige gegevens artikel 35quinquies, §13 onmiddellijk kan toepassen zonder het strafproces af te wachten.

De rechten van de verdediging worden hierdoor niet geschonden. Indien de heffingsplichtige niet akkoord gaat met de forfaitaire aanslag kan hij zich wenden tot de fiscale rechtbank.

Wanneer om opportuniteitsredenen geen strafrechtelijke vervolging wordt ingesteld, of de strafrechter niet over de grond van de zaak oordeelt omwille van de onontvankelijkheid van de strafvordering dan geldt het strafdossier toch nog als bewijsmateriaal in het kader van het fiscaal geschil.

De fiscale rechter zal dan zelf moeten oordelen of er sprake is van een onvergunde lozing.

Als de uitspraak over de strafvordering een invloed kan hebben op de afhandeling van het fiscaal geschil dan zal de fiscale rechter de uitspraak van de strafrechter afwachten.

In tegenstelling tot vroeger kan de uitgebreide berekeningsmethode na de vaststelling van een onvergunde lozing worden toegepast indien dit leidt tot een hogere vuilvracht. Door deze wijziging wordt voorkomen dat de heffingsplichtige voordeel haalt uit de onvergunde lozing.

Als de Vlaamse Milieumaatschappij een onvergunde lozing kan aantonen, zal steeds het hoogste eenheidstarief worden toegepast. Voor vergunde lozingen in oppervlaktewater is in artikel 35ter, §2, een lager eenheidstarief voorzien. Heffingsplichtigen die genieten van het tarief oppervlaktewater en betraapt worden op onvergunde lozingen zullen, ongeacht de lozingsplaats, voor de jaren waarin de onregelmatigheden zich hebben voorgedaan, als rioollozer worden belast. Het tarief wordt verhoogd telkens wanneer geloosd wordt op een andere plaats dan toegelaten in de vergunning en dit ongeacht de lozingswijze. Zo zal het tarief voor rioollozing worden aangerekend indien via een vaste of losse constructie of zonder afvoer in de riool wordt geloosd of in geval een bedrijf afvalwater laat weglopen in de grond.

Art. 98. Net als in artikel 35quinquies, §12, wordt in artikel 35septies, §2, de beperking tot 500 m³ weggelaten voor captaties uit onbevaarbare waterlopen en captaties uit bevaarbare waterlopen van minder dan 500 m³ per jaar.

Art. 99. Omwille van de rechtszekerheid wordt in artikel 35duodecies, §1, een bijkomende rechtsgrond ingevoerd om een heffing van ambtswege te vestigen. Deze uitbreiding maakt het mogelijk voor de Inkohiering volgens artikel 35quater, §3, de ambtshalve aanslagprocedure toe te passen. In het verleden was daarvoor geen procedure opgelegd.

Art. 100. De formulering van artikel 35terdecies, §2, wordt aangepast. Tot nu toe wordt bij het vaststellen van onvergunde lozingen de navorderingstermijn geschorst voor de duur van het strafonderzoek en het strafproces. Hierbij kan zich een probleem stellen wanneer de onvergunde lozing pas na afloop van de navorderingstermijn wordt ontdekt. Dit wordt ondervangen door in de nieuwe tekst te voorzien dat de navorderingstermijn bij vaststelling van inbreuken wordt verlengd in plaats van geschorst. Tevens wordt de navorderingsstermijn op vijf jaar gebracht. De verlenging is noodzakelijk voor een betere inning van de heffingen. De termijn van drie jaar vanaf 1 januari van het heffingsjaar is te kort en levert bij de controle problemen op. Volgens de huidige regeling kan de Vlaamse Milieumaatschappij in 2009 niet verder teruggaan dan het heffingsjaar 2007 waardoor heel wat vastgestelde onregelmatigheden aan de navordering ontsnappen. Ook komt het regelmatig voor dat er na de ontdekking van onjuistheden in de aangifte geen tijd meer is voor het versturen van een bericht van rechtzetting zodat de bijkomende aanslag niet kan worden gevestigd. Door de langere termijn kunnen nog tot 31 december 2009 bijkomende aanslagen gevestigd worden voor het heffingsjaar 2005 en krijgt de maatschappij twee jaar extra

om de te weinig aangegeven vervuilingseenheden die op het einde van de lopende termijn zijn vastgesteld te belasten.

Door het schrappen van de woorden “op straffe van nietigheid” in artikel 35terdecies, §§6 en 7, worden de vormvereisten inzake het kohier en het heffingsbiljet in overeenstemming gebracht met de regeling uit het WIB en het Grondwaterdecreet d.d. 24 januari 1984 waarin geen sanctie is voorzien.

Er dient immers vermeden te worden dat materiële vergissingen, kleine onvolmaaktheden of vergissingen, die de belangen van de heffingsplichtige niet schaden, de nietigheid van de heffing tot gevolg hebben (bijvoorbeeld onvolledige naam van de firma, schrijffouten in een naam enzovoort).

Door het ontbreken van dergelijke strenge voorwaarde in het WIB is de rechtspraak in dit kader soepeler: bij betwistingen wordt nagegaan of er twijfel mogelijk is over de juiste identiteit van de belastingplichtige.

Artikel 11 wenst aansluiting te zoeken bij de bestaande principes en rechtspraak m.b.t. het WIB.

Krachtens artikel 35terdecies, §7, tweede lid, moet op straffe van verval binnen twee maanden na datum van uitvoerbaarverklaring van het kohier aan de heffingsplichtige een regelmatig heffingsbiljet worden toegezonden. Omwille van de daaraan gekoppelde sanctie wordt de verzendingstermijn verlengd tot zes maanden. Dit zal de administratie toelaten de terugslag beter te onderzoeken.

Art. 101. In artikel 35quaterdecies, §1, wordt de term ‘afdelingshoofd heffingen’ vervangen door de term ‘afdelingshoofd bevoegd voor de vestiging, inning en invordering van de heffing’.

Door het gebruik van algemene verwoordingen wordt vermeden dat bij iedere naamsverandering van de afdeling de wet moet worden aangepast.

Art. 102. Op grond van de huidige formulering van artikel 35quaterdecies kan voor elke overtreding in verband met de aangifte alleen een heffingsverhoging worden opgelegd. Artikel 35quaterdecies voorziet een tarief van 10% of 50% naargelang al dan niet tijdig wordt gereageerd op het bericht van ambtshalve heffing of het bericht van rechtzetting. Er wordt geen tarief bepaald voor het laattijdig indienen van de aangifte. Een geldboete is enkel mogelijk voor elke andere overtreding die geen aanleiding kan geven tot heffingsverhoging. Tot nog toe ontbreekt een aangepaste sanctie om de heffingsplichtigen hun aangifteplicht beter te doen naleven.

Door in artikel 35quaterdecies, §4, de woorden “voorzover de overtreding geen aanleiding kan geven tot heffingsverhoging” te schrappen, wordt het mogelijk gemaakt een boete op te leggen wegens te late aangifte. Door deze wijziging is een samenloop van de heffingsverhoging en boete mogelijk voor verschillende tekortkomingen op de aangifteplicht. Zo zal bijvoorbeeld een boete voor laattijdigheid van de aangifte kunnen gecombineerd worden met een heffingsverhoging wegens onjuiste aangifte.

Hoofdstuk XIII. Grondwaterbeheer

Art. 103. Bij decreet van 7 mei 2004 werd het intern verzelfstandigd agentschap Vlaamse Milieumaatschappij opgericht dat de rechtsopvolgster is van de vroegere Vlaamse Milieumaatschappij. In het grondwaterdecreet 24 januari 1984 wordt nog telkens de term ‘Maatschappij’ gebruikt. In artikel 28ter, §5, wordt verduidelijkt dat met de maatschappij het intern verzelfstandigd agentschap wordt bedoeld.

Art. 104 en 105. Het Grondwaterdecreet verplicht alle heffingsplichtige en de niet heffingsplichtige winningen met een vergund jaardebiet van meer dan 500 m³ tot het plaatsen

van een debietmeter. Een uitzondering is voorzien voor beregeningen. De heffingsplicht geldt slechts voor gewonnen hoeveelheden van meer dan 500 m³/jaar. Een debietmeter is dus niet verplicht voor kleinere winningen. Bij gebrek aan tellerstanden kan voor deze categorie van grondwaterwinners geen enkele controle uitgevoerd worden op de werkelijk opgepompte volumes en kan zelfs niet bepaald worden of de gewonnen hoeveelheid nu meer of minder dan 500 m³/jaar bedraagt. Overigens ontbreken in een aantal Vlarem rubrieken en dus de daaraan gekoppelde vergunningen verwijzingen naar jaardebieten waardoor er onduidelijkheid gecreëerd wordt over de verplichting van debietsregistratie. Het gaat hierbij meestal om zeer grote volumes (bronbemalingen) of handelingen waarbij debietsregistraties al in essentie uitgevoerd worden (proefpompingen).

Steeds meer worden aanvragen ingediend om bestaande vergunningen (al dan niet reeds uitgerust met een verplichte debietmeter) met een debiet van enkele duizenden m³/jaar om te zetten naar vergunningen van net geen 500 m³/jaar. De aanvrager moet dan geen debietmeter meer hebben waardoor op geen enkele manier controle van de werkelijk opgepompte volumes mogelijk is. Na de aanpassing kan niet meer gecontroleerd worden of het betrokken bedrijf de vergunning naleeft en de heffing al dan niet verschuldigd is. Bij grondig onderzoek van deze aanvragen tot aanpassing blijkt dat in veel gevallen het nieuw aangevraagde debiet de werkelijke waterbehoefte van deze bedrijven niet kan dekken. Er heerst dan ook een sterk vermoeden dat dergelijke aanvragen er vooral op gericht zijn de verschillende wettelijke controlemechanismen en heffingen te ontlopen. Om dit tegen te gaan en een zicht te krijgen op de werkelijke toestand van de reeds bestaande klasse 3 waterwinningen wordt de plaatsing van een debietmeter verplicht zowel voor alle vergunde grondwaterwinningen ongeacht het maximum toegelaten debiet als voor de meldingsplichtige grondwaterwinningen. Dit geeft geen aanleiding tot bijkomende lasten. De kost van een debietmeter is klein in vergelijking met de kost van de totale installatie voor het winnen van grondwater.

Art. 106. De bestaande uitzondering voor het plaatsen van een debietmeter voor irrigatie in open lucht wordt opgeheven. Gelet op de veralgemening van de verplichting tot debietmeting wordt een uitzondering toegevoegd voor draineringen die noodzakelijk zijn om het gebruik en of de exploitatie van cultuurgrond mogelijk te maken. De vrijstellingen voor grondwaterheffing blijven ongewijzigd.

Art. 107. Krachtens artikel 28decies, §7, moet op straffe van verval binnen de twee maanden na datum van uitvoerbaarverklaring van het kohier aan de heffingsplichtige een regelmatig heffingsbiljet worden toegezonden. Gelet op de daaraan gekoppelde sanctie wordt de verzendingsdatum verlengd tot zes maanden. Dit zal de administratie toelaten de terugslag beter te onderzoeken.

Art. 108. Om elke mogelijkheid tot betwisting uit te sluiten wordt de onnauwkeurige formulering in artikel 28undecies, §§1 en 2, eerste lid, aangepast.

De toevoeging “of bij niet tijdige aangifte” verduidelijkt dat deze paragrafen zowel van toepassing zijn bij niet aangifte als bij laattijdige aangifte.

Art. 109. In tegenstelling tot artikel 35quaterdecies, §4, van de wet van 26 maart 1971 is het tarief van de geldboete in artikel 28undecies, §4, van het Grondwaterdecreet, niet omgezet in euro.

Strikt gezien is dit niet noodzakelijk omdat artikel 6 van het decreet van 7 december 2001 tot regeling van enkele gevolgen van de invoering van de euro in de Vlaamse regelgeving de omzetting van de administratieve geldboeten regelt.

Volgens deze bepaling moeten de bedragen in frank worden gelezen als bedragen in euro na deling door een coëfficiënt van 40 in plaats van 40,3399. Volgens artikel 6 stemmen een boete van 2000 tot 50.000 frank overeen met een boete van 50 euro tot 1250 euro. Niettemin wordt met het oog op een duidelijke wetgeving ervoor geopteerd de bedragen in artikel 28undecies, §4, alsnog in euro te vermelden.

Op grond van de huidige formulering van artikel 28undecies, §4, kan voor elke overtreding in verband met de aangifte alleen een heffingsverhoging worden opgelegd. Artikel 28undecies voorziet een heffingsverhoging van 10% of 50% naargelang al dan niet tijdig gereageerd wordt op het bericht van ambtshalve heffing of bericht van rechtzetting. Een tarief voor laattijdige aangifte wordt niet bepaald. Een geldboete geldt enkel voor elke andere overtreding op hoofdstuk IVbis van het Grondwaterdecreet en de in uitvoering daarvan genomen besluiten. Tot nog toe ontbreekt dus een aangepaste sanctie om de heffingsplichtigen hun aangifteplicht beter te doen naleven.

Door de woorden “elke andere overtreding” te vervangen door de woorden “elke overtreding” kan een te late aangifte worden beboet. Deze wijziging maakt voor verschillende tekortkomingen op de aangifteplicht een samenloop mogelijk van de heffingsverhoging en boete. Zo zal bijvoorbeeld een boete voor laattijdigheid van de aangifte kunnen gecombineerd worden met een heffingsverhoging wegens onjuiste aangifte.

Art. 110. De bestaande tekst van artikel 28quaterdecies, §1, is niet aangepast aan de in artikel 28undecies gebruikte terminologie. Door de toevoeging van het woord “heffingsverhogingen” wordt artikel 28quaterdecies in overeenstemming gebracht met de formulering van artikel 28undecies.

Art. 111. Het stimuleren van de overstap van grondwatergebruik naar hergebruik van water of het gebruik van grijswater is één van de basisdoelstellingen bij het instellen van de grondwaterheffing. Daarom is het aangewezen om – zeker in die gebieden die als problematisch erkend zijn – die overstap in de komende jaren meer en meer financieel voordeliger te maken. Aangezien enerzijds de realisatiegraad van projecten voor het leveren van grijswater een aantal jaren kan duren en anderzijds de bedrijven in hun planning rekening moeten kunnen houden met de toekomstige kosten van hun waterfactuur (rechtszekerheid) is een verhoging van de laag- en gebiedsfactoren op een stapsgewijze manier aangewezen. Deze trapsgewijze verhoging duurt tot heffingsjaar 2017. Nadien volgt een evaluatie en eventuele herdefiniëring van de laag- en gebiedsfactoren in het kader van de maatregelenprogramma's voor het tweede stroomgebiedsbeheerplan dat moet opgemaakt worden.

Uit de opeenvolgende MIRA-rapporteringen en de evaluatie in het kader van de opmaak van de stroomgebiedbeheerplannen blijkt dat in verschillende watervoerende lagen nog steeds sterke peildalingen voorkomen ondanks het verstrengde vergunningsbeleid. Daarom wordt voorgesteld om voor de gebieden waar de goede toestand, vereist volgens de Europese kaderrichtlijn Water, niet zal gehaald worden bij een ongewijzigd beleid, naast een strenger vergunningsbeleid ook een verhoogde grondwaterheffing in te voeren. Dit kan door de gebiedsfactoren voor deze lagen te verhogen via een wijziging van de bijlage van het Grondwaterdecreet.

Het gaat om de gebieden met codes ss_1000_gwl_1-1, ss_1000_gwl_1-2, ss_1000_gwl_2 gelegen in het Paleoceen Aquifersysteem en de gebieden met codes ss_1300_gwl_1, ss_1300_gwl_2, ss_1300_gwl_3, ss_1000_gwl_4 en ss_1300_gwl_5 gelegen in de Sokkel. De situatie in de andere gespannen lagen waarvoor reeds in het heffingsjaar 2007 verhoogde gebiedsfactoren werden gedefinieerd, stabiliseert zich min of meer of verbetert langzaam. Ondanks de recente verbetering zijn de peilen in sommige van deze lagen nog steeds veel te laag om van een goede toestand te spreken daarom wordt voorgesteld om ook in de gebieden blks_0400_gwl en cvs_0400_2 in het Oligoceen Aquifersysteem, en de gebieden blks_0600_3, en cvs_0600_3 in het Ledo-Paniseliaan Brusseliaan aquifersysteem de gebiedsfactoren aan te passen.

Momenteel zijn alle laagfactoren gelijkgesteld aan 1. De gebiedsfactoren hebben een waarde 1, 1,25, 1,5, 1,75 of 2. De grootte van de gebiedsfactor is evenredig met het risico dat de doelstelling van de kaderrichtlijn Water niet gehaald wordt en is ook afhankelijk van de mogelijkheid om water te winnen uit andere minder bedreigde lagen. De verhogingen zijn zodanig bepaald dat in 2017 voor de meest bedreigde lagen de gebiedsfactor

5 bedraagt, waardoor de prijs van grondwater ongeveer dezelfde wordt als de prijs die momenteel betaald wordt voor grijs water. In onderstaande tabel wordt het voorstel van de evolutie van de gebiedsfactoren geschetst.

Gebiedsfactor heffingsjaar 2009	Jaarlijkse toename	Gebiedsfactor heffingsjaar 2017
1	0,03125	1,25
1,25	0,0625	1,75
1,5	0,125	2,5
1,75	0,21875	3,5
2	0,375	5

De laagfactoren blijven 1.

Hoofdstuk XIV. Water bestemd voor menselijke aanwending

Art. 112. De mogelijkheid tot het innen van een gemeentelijke bijdrage of vergoeding in het kader van de verhoging van de financiële middelen nodig voor het beheer en de uitbouw van de gemeentelijke saneringsinfrastructuur werd in het decreet betreffende water bestemd voor menselijke aanwending opgenomen. De Vlaamse Regering besliste evenwel dat de integrale waterprijs niet onbeperkt kan toenemen omwille van sociale en economische redenen. Vandaar dat het aangewezen is dat een bovengrens gesteld wordt aan de gemeentelijke bijdrage en de gemeentelijke vergoeding.

Art. 113. In de artikels 22 en 22bis wordt niet gesteld wie de geldboetes int en worden de ontvangsten niet toegewezen aan een bepaalde instelling. Ook de bestemming van de ontvangsten werd niet gespecificeerd.

Gekoppeld aan de beslissing tot het operationaliseren van het toezicht (aanduiding toezichthoudende ambtenaren en controleambtenaren) voorzien in het decreet is bovenstaande aanvulling van het decreet nodig. Het kunnen innen van een administratieve geldboete is een belangrijk handhavingsinstrument.

De aanvulling van het decreet wordt voorgesteld op advies van IF (KDW/NMA/08/00226).

Hoofdstuk XV. Vismijncomplex stad Oostende

Art. 114. De concessie van de vismijn wordt beëindigd. Als compensatie voor de werken uitgevoerd door de stad Oostende in de loop van de concessieovereenkomst wordt er een vergoeding die deels bestaat uit het betalen van een overeengekomen som en voor een ander deel bestaat uit het overnemen van nog lopende schulden van de stad Oostende met betrekking tot deze concessie.

Hoofdstuk XVI. Machtiging erfpachtovereenkomst met stad Oostende

Art. 115. Gelet op de specifieke eigenschappen en de ligging van het in erfpacht te geven goed is de stad Oostende als enige geschikt voor het uitoefenen van de verplichtingen zoals in de erfpachtovereenkomst gestipuleerd in het belang en ten voordele van de burger en maatschappij. Hierdoor is het noodzakelijk dat er een afwijking wordt voorzien van de domaniale wetgeving.

Hoofdstuk XVII. IJzermemoriaal

Art. 116. Deze bepaling maakt het mogelijk om, indien de nodige kredieten worden voorzien, af te wijken van de absolute grens die in 1997 werd bepaald en die sindsdien niet meer werd aangepast. Tegelijk wordt dat minimale bedrag vermeld in euro.

De minister-president van de Vlaamse Regering
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen,
Media en Armoedebestrijding,

Ingrid LIETEN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,
Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

De Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken,

Hilde CREVITS

De Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie,

Freya VAN DEN BOSSCHE

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel,

Pascal SMET

VOORONTWERP VAN DECREET

**Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de
begroting 2010**

DE VLAAMSE REGERING,

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse Regering,

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I.
Algemeen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK II.
Onderwijs

Afdeling I. Basisonderwijs

Art. 2. Aan artikel 79, §3, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"3° In afwijking van §3, 2°, is de A2-coëfficiënt voor het begrotingsjaar 2010 gelijk aan 1."

Art. 3. In artikel 79, §4, van hetzelfde decreet wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° Het bedrag verkregen door toepassing van §3 wordt voor de begrotingsjaren 2009, 2012, 2013, 2014 en 2015 verhoogd met de loonkosten die jaarlijks vrijkomen door de toepassing van artikel 192, §2, en met 70% van de loonkosten die vrijkomen door toepassing van het koninklijk besluit nr. 296 van 31 maart 1984 betreffende de leden van het meesters-, vak- en dienspersoneel van de Rijksinrichtingen."

Art. 4. In artikel 80, §3, van hetzelfde decreet wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° $P_{\text{jaar}x}$ = percentage voor het begrotingsjaar in kwestie. Dat percentage bedraagt 14% voor de begrotingsjaren 2009, 2010 en 2011. Vanaf het begrotingsjaar 2012 stijgt dit percentage jaarlijks met 0,1875% tot 15,125% vanaf 2017".

Art. 5. Aan artikel 85bis, §3, van hetzelfde decreet wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"3° In afwijking van 2° is de A2-coëfficiënt voor het begrotingsjaar 2010 gelijk aan 1."

Art. 6. In artikel 85bis, §4, van hetzelfde decreet wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° Het bedrag verkregen door toepassing van §3 wordt voor de begrotingsjaren 2009, 2012, 2013, 2014 en 2015 verhoogd met de loonkosten die jaarlijks vrijkomen door de toepassing van artikel 192, §2, en met 70% van de loonkosten die vrijkomen door toepassing van het koninklijk besluit nr. 296 van 31 maart 1984 betreffende de leden van het meesters-, vak- en dienspersoneel van de Rijksinrichtingen."

Afdeling II. Secundair onderwijs

Onderafdeling I. Algemeen

Art. 7. In artikel 9 van het decreet van 14 juli 1998 houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"De bepalingen van deze titel worden buiten werking gesteld vanaf het schooljaar 2010-2011 en tot op een later te bepalen datum. In afwijking op deze bepaling kan de Vlaamse Regering aan een instelling toelating geven tot programmering van een structuuronderdeel onder de volgende gezamenlijke voorwaarden:

- 1° het structuuronderdeel heeft een hoge actualiteitswaarde op maatschappelijk of technologisch vlak;
- 2° de inrichtende macht van de betrokken instelling richt een schriftelijke aanvraag tot het Agentschap voor Onderwijsdiensten op een door de Vlaamse Regering bepaalde uiterste datum in het voorafgaand schooljaar;
- 3° een gunstig advies is vereist respectievelijk van a) in voorkomend geval: het Regionaal Sociaal-economisch Overlegcomité dat bevoegd is voor het werkingsgebied waarin de hoofdvestigingsplaats van de instelling is gelegen, b) de Vlaamse Onderwijsraad en c) het Agentschap voor Onderwijsdiensten en de Inspectie."

Art. 8. In artikel 42 van het decreet van 14 juli 1998 houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"De bepalingen van deze titel worden buiten werking gesteld vanaf het schooljaar 2010-2011 en tot op een later te bepalen datum."

Art. 9. In artikel 56 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs II wordt het punt 3°, ingevoegd bij het decreet van 21 december 1994, vervangen door wat volgt:

"3° het extra aantal wekelijkse uren-leraar dat aan elke inrichtende macht van onderwijsinstellingen na vrijwillige fusie, zoals bedoeld in artikel 58bis, wordt toegekend; deze bepaling wordt evenwel buiten werking gesteld vanaf het schooljaar 2010-2011 en tot op een later te bepalen datum, behoudens voor vrijwillige fusies die uiterlijk op 1 september 2009 hebben plaats gevonden."

Art. 10. In artikel 58 van het decreet van 14 juli 1998 houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"De bepalingen van deze titel worden buiten werking gesteld vanaf het schooljaar 2010-2011 en tot op een later te bepalen datum, behoudens voor vrijwillige fusies die uiterlijk op 1 september 2009 hebben plaats gevonden."

Art. 11. In artikel 8 van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het stelsel van leren en werken in de Vlaamse Gemeenschap wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§3. In afwijking op de bepalingen van §1 en §2 kan vanaf het schooljaar 2010-2011 en tot op een later te bepalen datum:

1° geen nieuw centrum voor deeltijds beroepssecundair onderwijs worden erkend, gefinancierd of gesubsidieerd, ongeacht of dat centrum al dan niet het gevolg is van een fusie van bestaande centra of van een afsplitsing van een of meer vestigingsplaatsen van een bestaand centrum;
2° een bestaand centrum voor deeltijds beroepssecundair onderwijs dat verbonden is aan een instelling met voltijds gewoon technisch of beroepssecundair onderwijs niet autonoom worden."

Art. 12. In artikel 20 van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het stelsel van leren en werken in de Vlaamse Gemeenschap worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de huidige tekst wordt in een paragraaf 1 ondergebracht;

2° een paragraaf 2 wordt toegevoegd, die luidt als volgt:

"§2. In afwijking van de bepalingen van §1 kan vanaf het schooljaar 2010-2011 en tot op een later te bepalen datum een centrum voor deeltijds beroepssecundair onderwijs geen nieuw aanbod meer programmeren, behoudens toelating door de Vlaamse Regering onder de volgende gezamenlijke voorwaarden en onverminderd het in paragraaf 1 gestelde:

- 1° de opleiding heeft een hoge actualiteitswaarde op maatschappelijk of technologisch vlak;
- 2° het betrokken centrumbestuur richt een schriftelijke aanvraag tot het Agentschap voor Onderwijsdiensten op een door de Vlaamse Regering bepaalde uiterste datum in het voorafgaand schooljaar;
- 3° een gunstig advies is vereist respectievelijk van a) in voorkomend geval: het Regionaal Sociaal-economisch Overlegcomité dat bevoegd is voor het werkingsgebied waarin de hoofdvestigingsplaats van het centrum is gelegen, b) de Vlaamse Onderwijsraad en c) het Agentschap voor Onderwijsdiensten en de Inspectie."

Art. 13. In artikel 99ter decies van het decreet van 14 juli 1998 houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs, ingevoegd bij het decreet van 8 mei 2009, worden in paragraaf 1 na de woorden "het schooljaar 2008-2009" de woorden "en, voor wat betreft de vervangingen van korte afwezigheden, tot en met het schooljaar 2009-2010" ingevoegd.

Art. 14. In het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 betreffende de vervangingen van korte afwezigheden, wordt het hoofdstuk II, bestaande uit de artikelen 4 tot en met 6, opgeheven.

Onderafdeling II. werkingsbudgetten secundair onderwijs en
wijziging decreet basisonderwijs

Art. 15. Aan artikel 6, §3, van het decreet van 4 juli 2008 betreffende de werkingsbudgetten in het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 wat de werkingsbudgetten betreft wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"3° In afwijking van 2° is de A2-coëfficiënt voor het begrotingsjaar 2010 gelijk aan 1."

Art. 16. In artikel 6 van hetzelfde decreet wordt paragraaf 4 vervangen door wat volgt:

"§4. Het bedrag verkregen door toepassing van §3 wordt voor de begrotingsjaren 2009, 2012, 2013, 2014 en 2015 verhoogd met de loonkosten die jaarlijks vrijkomen door de toepassing van artikel 192, §2, en met 70% van de loonkosten die vrijkomen door toepassing van het koninklijk besluit nr. 296 van 31 maart 1984 betreffende de leden van het meesters-, vak- en dienstpersoneel van de Rijksinrichtingen.

Het bedrag, verkregen door de toepassing van § 3, wordt voor het begrotingsjaar 2016 verhoogd met 40 % van de loonkosten die vrijkomen door de toepassing van het koninklijk besluit nr. 296 van 31 maart 1984 betreffende de leden van het meesters-, vak- en dienstpersoneel van de Rijksinrichtingen."

Art. 17. In artikel 7, §3, van hetzelfde decreet wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° P_{jaar} = percentage voor het begrotingsjaar in kwestie. Dat percentage bedraagt 10% voor de begrotingsjaren 2009, 2010 en 2011. Vanaf het begrotingsjaar 2012 stijgt dit percentage jaarlijks met 0,125% tot 10,75% in 2017".

Art. 18. Aan artikel 13, §3, van hetzelfde decreet wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"3° In afwijking van 2° is de A2-coëfficiënt voor het begrotingsjaar 2010 gelijk aan 1."

Art. 19. In artikel 13 van hetzelfde decreet wordt paragraaf 4 vervangen door wat volgt:

"§4. Het bedrag verkregen door toepassing van §3 wordt voor de begrotingsjaren 2009, 2012, 2013, 2014 en 2015 verhoogd met de loonkosten die jaarlijks vrijkomen door de toepassing van artikel 192, §2, en met 70% van de loonkosten die vrijkomen door toepassing van het koninklijk besluit nr. 296 van 31 maart 1984 betreffende de leden van het meesters-, vak- en dienstpersoneel van de Rijksinrichtingen.

Het bedrag, verkregen door de toepassing van §3, wordt voor het begrotingsjaar 2016 verhoogd met 40% van de loonkosten die vrijkomen door de toepassing van het koninklijk besluit nr. 296 van 31 maart 1984 betreffende de leden van het meesters-, vak- en dienstpersoneel van de Rijksinrichtingen."

Onderafdeling III. Bedrijfsstages

Art. 20. In artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 betreffende personeelsleden in het secundair onderwijs die op bedrijfsstage gaan, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, 1°, a) worden punt 3) en 4) vervangen door wat volgt:

"3) voor het begrotingsjaar 2010: 2.190.510 euro;

4) voor het begrotingsjaar 2011: 966.612 euro;"

2° in paragraaf 2, 1°, a) worden punt 3) en 4) vervangen door wat volgt:

"3) voor het begrotingsjaar 2010: 182.740 euro;

4) voor het begrotingsjaar 2011: 80.638 euro;"

3° er wordt een paragraaf 7 toegevoegd die luidt als volgt:

"§7. De werkmiddelen, bestemd voor enerzijds de personeelsleden die bijkomende kosten maken tengevolge van het lopen van bedrijfsstages en anderzijds voor het uitvoeren van prospecties, bedragen 3% van het beschikbare budget."

Art. 21. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om het voorgaande artikel te wijzigen, te vervangen of geheel of gedeeltelijk op te heffen.

Onderafdeling IV. Uur pedagogische coördinatie

Art. 22. In artikel 3 van het koninklijk besluit nr. 297 betreffende de opdrachten, de wedden, de weddetoelagen en de verloven voor verminderde prestaties in het onderwijs en de psycho-medisch-sociale centra wordt paragraaf 1 opgeheven.

Afdeling III. Hogescholen

Art. 23. Aan paragraaf 3 van artikel 196 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De indexering vermeld in het tweede lid wordt in het begrotingsjaar 2010 niet toegepast."

Art. 24. Aan paragraaf 3 van artikel 209 van hetzelfde decreet wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De indexformule vermeld in het tweede lid wordt in het begrotingsjaar 2010 niet toegepast."

Art. 25. Aan paragraaf 1 van artikel 340sexies van hetzelfde decreet wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De indexformule vermeld in het derde lid wordt in het begrotingsjaar 2010 niet toegepast."

Afdeling IV. Hogere Zeevaartschool

Art. 26. Aan artikel 2, §3, van het decreet van 20 februari 2009 betreffende de hogere zeevaartschool wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De indexering vermeld in het eerste lid wordt in het begrotingsjaar 2010 niet toegepast."

Art. 27. In artikel 3 van hetzelfde decreet wordt paragraaf 1 vervangen door wat volgt:

"§1. Het bedrag van het variabel onderwijsdeel, vermeld in artikel 2, §2, evolueert als volgt:

- 1° als het aantal opgenomen studiepunten berekend in begrotingsjaar 2013 toeneemt met ten minste 5 % ten opzichte van de referentiepunten, vermeld in het vierde lid, dan stijgt het bedrag van het variabel onderwijsdeel met 2,5 %;
- 2° als het aantal opgenomen studiepunten vanaf begrotingsjaar 2015 toeneemt met ten minste 5 % ten opzichte van de referentiepunten, vermeld in het vierde lid, dan stijgt het bedrag van het variabel onderwijsdeel in dat begrotingsjaar met 2,5 %;
- 3° als het aantal opgenomen studiepunten berekend vanaf het begrotingsjaar 2011 afneemt met ten minste 2 % ten opzichte van de referentiepunten, vermeld in het vierde lid, dan daalt het bedrag van de werkingsuitkering in dat begrotingsjaar met 2 %.

Voor de vaststelling van het aantal opgenomen studiepunten voor het begrotingsjaar t wordt het gemiddeld aantal studiepunten over de academiejaren t-7/t-6 tot en met t-3/t-2 in aanmerking genomen waarvoor studenten onder diplomacontract zich ingeschreven hebben voor een initiële bachelor of masteropleiding of voor een basisopleiding in afbouw. Enkel die opgenomen studiepunten komen in aanmerking waarvoor de student een toereikend leercrediet heeft op het moment van de inschrijving. Voor de overgangsjaren 2001-2002 tot en met 2004-2005 wordt het aantal opgenomen studiepunten vervangen door het aantal hoofdinschrijvingen voor de basisopleidingen in het desbetreffende academiejaar, vermenigvuldigd met een factor 57.

De eerste referentiepunten zijn gelijk aan het gemiddeld aantal opgenomen studiepunten in de academiejaren 2001-2002 tot en met 2005-2006, vastgesteld overeenkomstig de bepalingen in het voorgaande lid.

Bij elke stijging van het aantal opgenomen studiepunten zijn de nieuwe referentiepunten gelijk aan de vorige referentiepunten plus 5 %.

Bij elke daling van het aantal opgenomen studiepunten zijn de nieuwe referentiepunten gelijk aan de vorige referentiepunten min 2 %."

Art. 28. In paragraaf 2 van artikel 4 van hetzelfde decreet wordt het jaartal "2010" vervangen door het jaartal "2011".

Afdeling V. Financiering hogescholen en universiteiten

Art. 29. Aan artikel 9, §5, van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Voor het begrotingjaar 2010 wordt de indexformule, vermeld in het eerste lid, niet toegepast op de bedragen vermeld in dit decreet."

Art. 30. Artikel 10, §1, van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en universiteiten in Vlaanderen, zoals gewijzigd, wordt vervangen door wat volgt:

"De bedragen voor de variabele onderwijsdelen VOWprof, VOWac en VOWun, vermeld in artikel 9, volgen de evolutie van het aantal opgenomen

studiepunten in het desbetreffende onderwijsdeel. De bedragen voor de variabele onderwijsdelen VOWprof, VOWac en VOWun evolueren als volgt:

- 1° als in het begrotingsjaar 2013 dan wel in het begrotingsjaar 2014, het aantal opgenomen studiepunten berekend in een variabel onderwijsdeel, toeneemt met ten minste 5 % ten opzichte van de referentiepunten, vermeld in het tweede lid, dan neemt het bedrag voor het desbetreffende variabel onderwijsdeel toe met 2,5 %;
- 2° als in de begrotingsjaren 2011 tot en met 2014, het aantal opgenomen studiepunten berekend in een variabel onderwijsdeel, daalt met ten minste 2 % ten opzichte van de referentiepunten, vermeld in het tweede lid, dan vermindert het bedrag voor het desbetreffende variabel onderwijsdeel in dat begrotingsjaar met 2 %.

Voor de vaststelling van het aantal opgenomen studiepunten in een variabel onderwijsdeel voor het begrotingsjaar t worden het gemiddelde aantal opgenomen studiepunten in aanmerking genomen over de academiejaren t-7/t-6 tot en met t-3/t-2 waarvoor studenten onder diplomacontract zich ingeschreven hebben voor initiële bachelor- of masteropleidingen of voor basisopleidingen in afbouw binnen het desbetreffende variabel onderwijsdeel. Voor de overgangsjaren 2001-2002 tot en met 2004-2005 wordt het aantal opgenomen studiepunten vervangen door het aantal hoofdinschrijvingen voor de basisopleidingen in het desbetreffende academiejaar, vermenigvuldigd met een factor 57.

De eerste referentiepunten in een variabel onderwijsdeel VOWprof, VOWac of VOWun zijn gelijk aan het gemiddelde aantal opgenomen studiepunten in de academiejaren 2001-2002 tot en met 2005-2006, vastgesteld overeenkomstig de bepalingen in het voorgaande lid.

Bij een stijging van het aantal opgenomen studiepunten met 5 % of meer in een variabel onderwijsdeel worden er nieuwe referentiepunten vastgelegd voor dat onderwijsdeel. De nieuwe referentiepunten zijn gelijk aan de vorige referentiepunten plus 5 %.

Bij een daling van het aantal opgenomen studiepunten met 2 % of meer in een variabel onderwijsdeel worden er nieuwe referentiepunten vastgelegd voor dat onderwijsdeel. De nieuwe referentiepunten zijn gelijk aan de vorige referentiepunten min 2%.

In het variabel onderwijsdeel VOWac worden de opgenomen studiepunten gegenereerd in de academisch gerichte opleidingen in de studiegebieden Audiovisuele en beeldende kunst en Muziek en podiumkunsten niet in aanmerking genomen voor de berekeningen vermeld in deze paragraaf."

Art. 31. In artikel 38, §1, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in punt 6° wordt het bedrag "2.178.033,72" vervangen door het bedrag "1.545.521,92";
- 2° in punt 16° wordt het bedrag "1.971.057,99" vervangen door het bedrag "2.603.569,79".

Art. 32. Aan artikel 41, §4, van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Voor het begrotingjaar 2010 worden de bedragen vermeld in §1 en §2 niet aangepast aan de evolutie van de gezondheidsindex."

Afdeling VI. Universiteiten

Art. 33. In artikel 140, §1, 2°, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, worden de woorden "voor de jaren 2002, 2003, 2006, 2007, 2008 en 2009" vervangen door de woorden "voor de jaren 2002, 2003, 2006, 2007, 2008, 2009 en 2010".

Art. 34. Aan paragraaf 2 van artikel 140 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De indexformule, vermeld in het eerste lid, wordt in het begrotingsjaar 2010 niet toegepast."

Art. 35. Aan paragraaf 2 van artikel 140ter van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De indexformule, vermeld in het eerste lid, wordt in het begrotingsjaar 2010 niet toegepast."

Art. 36. In artikel 169quater, §7, van hetzelfde decreet, laatst gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, worden in de laatste zin van het tweede lid de woorden "voor 2008 en 2009" vervangen door de woorden "vanaf 2010".

Afdeling VII. Verloven wegens bijzondere opdracht

Art. 37. Aan artikel 51quater, §2, 4°, van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, ingevoegd bij het decreet van 14 februari 2003, wordt de volgende zin toegevoegd:

"Dit aantal verloven wegens bijzondere opdracht wordt vastgelegd op maximum 9,625 voltijdse equivalenten."

Art. 38. Aan artikel 51quater, §2, 8°, van hetzelfde decreet wordt de volgende zin toegevoegd:

"Dit aantal verloven wegens bijzondere opdracht wordt vastgelegd op maximum 33,5 voltijdse equivalenten."

Art. 39. Aan artikel 77quater, §2, 4°, van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs, ingevoegd bij het decreet van 14 februari 2003, wordt de volgende zin toegevoegd:

"Dit aantal verloven wegens bijzondere opdracht wordt vastgelegd op maximum 9,625 voltijdse equivalenten."

Art. 40. Aan artikel 77quater, §2, 8°, van hetzelfde decreet wordt de volgende zin toegevoegd:

"Dit aantal verloven wegens bijzondere opdracht wordt vastgelegd op maximum 33,5 voltijdse equivalenten."

Afdeling VIII. Vormingsfonds

Art. 41. In de tweede zin van het eerste lid van artikel II.88quinques van het decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van

bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen wordt het bedrag "1.070.000 euro" vervangen door het bedrag "886.000 euro".

Afdeling IX. Academiseringsmiddelen

Art. 42. In artikel VI.9ter van het decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, gewijzigd bij het decreet van 8 mei 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid van paragraaf 1 worden de woorden "2006, 2007, 2008 en 2009" vervangen door de woorden "2006, 2007, 2008, 2009 en 2010";
- 2° in het tweede lid van paragraaf 1 worden de woorden "2007, 2008 en 2009" vervangen door de woorden "2007, 2008, 2009 en 2010";
- 3° in paragraaf 2 worden de woorden "in 2006, in 2007, in 2008 en in 2009" vervangen door de woorden "in 2006, in 2007, in 2008, in 2009 en in 2010".

Art. 43. In artikel VI.10 van het decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, gewijzigd bij het decreet van 21 december 2007, wordt het derde lid vervangen door wat volgt:

"Artikelen VI.9bis tot en met VI.9septies hebben uitwerking met ingang van 1 januari 2006 en houden op uitwerking te hebben op 31 december 2010".

Afdeling X. Terbeschikkingstelling

Art. 44. Het besluit van de Vlaamse Regering van 20 april 1994 betreffende de deeltijdse terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen voor personeelsleden van het onderwijs en van de psycho-medisch-sociale centra wordt opgeheven.

Art. 45. Het vorige artikel is niet van toepassing op de personeelsleden die vóór 1 september 2010 en in toepassing van de bepalingen van het besluit vermeld in vorige artikel, reeds genoten van een deeltijdse terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen.

Art. 46. In artikel 6, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 11 februari 2000 betreffende de volledige terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen voor personeelsleden van het onderwijs en van de centra voor leerlingenbegeleiding, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 14 september 2001, 22 februari 2002 en 14 juli 2004, wordt tussen het tweede en het derde lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"De personeelsleden die een terbeschikkingstelling opnemen na 31 augustus 2010 ontvangen een wachtgeld of wachtgeldtoelage zoals vermeld in het eerste lid maar verminderd met 5%. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om deze bepaling te wijzigen, te vervangen of geheel of gedeeltelijk op te heffen."

Art. 47. Artikel 52 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 april 1992 betreffende de verdeling van betrekkingen, de terbeschikkingstelling

wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage wordt opgeheven.

Art. 48. In artikel 7, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 februari 2002 betreffende de terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen voor personeelsleden van de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap en van de Hogere Zeevaartschool, wordt een derde lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"De personeelsleden die een terbeschikkingstelling opnemen na 31 december 2009 ontvangen een wachtgeld of wachtgeldtoelage zoals vermeld in het eerste lid maar verminderd met 5%. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om deze bepaling te wijzigen, te vervangen of geheel of gedeeltelijk op te heffen."

Afdeling XI. Toekenning van een niet-verworven salarisschaal

Art. 49. De volgende regelingen worden opgeheven:

1° het besluit van de Vlaamse Regering van 5 maart 2004, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 en 21 september 2007, betreffende de toekenning van een niet-verworven salarisschaal voor de houders van het getuigschrift grondige kennis van de verplichte tweede taal Frans;

2° het besluit van de Vlaamse Regering van 15 april 2005, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 30 september 2005, 20 juli 2006, 21 september 2007 en 29 mei 2009, betreffende de toekenning van een bepaalde niet-verworven salarisschaal aan sommige personeelsleden van het onderwijs.

Met behoud van de toepassing van de bepalingen van het eerste lid blijven de bepalingen van de in het eerste lid vermelde besluiten van de Vlaamse Regering van toepassing voor de personeelsleden die vóór 1 september 2010 een diploma of getuigschrift hebben behaald dat in één van deze besluiten is vermeld.

Afdeling XII. Volwassenenonderwijs

Art. 50. In afwijking van artikel 47, §5, van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het Volwassenenonderwijs wordt de jaarlijkse subsidie aan het Vlaams Onderwijscentrum voor het Volwassenenonderwijs voor het begrotingsjaar 2010 niet aangepast aan de evolutie van de index.

Art. 51. In afwijking van artikel 77, §6, van hetzelfde decreet wordt de jaarlijkse subsidie aan de Consortia Volwassenenonderwijs voor het begrotingsjaar 2010 niet aangepast aan de evolutie van de index.

Art. 52. In afwijking van artikel 110, §3, van hetzelfde decreet wordt aan het Fonds Inschrijvingsgelden Centra voor Volwassenenonderwijs voor het begrotingsjaar 2010 een dotatie toegekend van 2.513.000 euro en voor het begrotingsjaar 2011 wordt een dotatie toegekend van 3.342.000 euro ten laste van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Art. 53. In afwijking van artikel 6decies van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 oktober 2009 betreffende de regeling van een aantal aangelegenheden voor de Centra voor Volwassenenonderwijs en de Centra voor Basiseducatie in uitvoering van het decreet Volwassenenonderwijs, wordt de werkingstoelage per lesuurscursist pas met ingang van 1 januari 2011 aangepast aan de evolutie van de index.

Afdeling XIII. Organisatie van tijdelijke projecten

Art. 54. Aan artikel 2 van het decreet van 9 december 2005 betreffende de organisatie van tijdelijke projecten in het onderwijs wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Vanaf het schooljaar 2010-2011 kunnen, in toepassing van dit decreet en tijdelijk tot op een later te bepalen datum, geen nieuwe tijdelijke projecten meer worden opgestart en geen bestaande tijdelijke projecten meer worden verlengd. In afwijking op deze bepaling kan de Vlaamse Regering evenwel uit de door haar bij de besluiten van 26 oktober 2007 en 1 februari 2008 aangeduide tijdelijke projecten rond studie- en beroepskeuze en rond werkplekleren maximum 10 projecten verlengen voor de periode van 1 september 2010 tot en met 31 augustus 2013."

Afdeling XIV. Mentorschap

Art. 55. Het decreet van 16 april 1996 betreffende het mentorschap, gewijzigd bij de decreten van 8 juli 1996, 15 december 2006, 22 juni 2007 en 8 mei 2009, wordt opgeheven.

Afdeling XV. Kwaliteit van onderwijs

Art. 56. In artikel 9, §2, van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van onderwijs worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid wordt het jaartal "2009" vervangen door het jaartal "2010";
- 2° in de bepaling onder punt 1° wordt het bedrag "4.912.000 euro" vervangen door het bedrag "3.930.000 euro";
- 3° in de bepaling onder punt 2° wordt het bedrag "6.742.000 euro" vervangen door het bedrag "5.394.000 euro";
- 4° in de bepaling onder punt 3° wordt het bedrag "515.000 euro" vervangen door het bedrag "412.000 euro";
- 5° in de bepaling onder punt 4° wordt het bedrag "315.000 euro" vervangen door het bedrag "252.000 euro";
- 6° in de bepaling onder punt 5° wordt het bedrag "222.000 euro" vervangen door het bedrag "178.000 euro";
- 7° in de bepaling onder punt 6° wordt het bedrag "32.200 euro" vervangen door het bedrag "26.000 euro";
- 8° in het laatste lid wordt het jaartal "2010" vervangen door het jaartal "2011".

Art. 57. In artikel 12, §2, van hetzelfde decreet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"Voor het begrotingsjaar 2010 is dit bedrag gelijk aan 1.462.000 euro. Vanaf het begrotingsjaar 2011 wordt dit bedrag aangepast aan de evolutie van de gezondheidsindex."

Art. 58. In artikel 16, §2, van hetzelfde decreet wordt het getal "350" vervangen door het getal "360".

Art. 59. In artikel 17, §1, van hetzelfde decreet wordt het getal "150,5" vervangen door het getal "147".

Art. 60. In artikel 18 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1 wordt in de bepaling onder punt 1° het bedrag "1.834 euro" vervangen door het bedrag "1.776,05 euro";

- 2° in paragraaf 1 wordt in de bepaling onder punt 2° het bedrag "5.641 euro" vervangen door het bedrag "5.462,74 euro";
- 3° in paragraaf 2 wordt het bedrag "137,50 euro" vervangen door het bedrag "130,63 euro".

Art. 61. In artikel 20 van hetzelfde decreet wordt het bedrag "1.665.000 euro" vervangen door het bedrag "1.332.000 euro" en wordt het bedrag "538.000 euro" vervangen door het bedrag "430.000 euro".

Art. 62. In artikel 21, eerste lid van hetzelfde decreet wordt het bedrag "503.000 euro" vervangen door het bedrag "402.000 euro".

Art. 63. In artikel 23 van hetzelfde decreet wordt het jaartal "2009" vervangen door het jaartal "2010" en wordt het jaartal "2010" vervangen door het jaartal "2011".

Art. 64. In artikel 26 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1, eerste lid wordt het bedrag "1.700.000 euro" vervangen door "1.661.000 euro";
- 2° in paragraaf 3 wordt tussen de woorden "§1" en het woord "hebben" de woorden "2° en 3°" ingevoegd;
- 3° onder paragraaf 3 wordt een paragraaf 3bis ingevoegd die luidt als volgt:
"§3bis. Het bedrag vermeld in §1, 1°, heeft betrekking op begrotingsjaar 2010. Vanaf het begrotingsjaar 2011 worden deze bedragen als volgt geïndexeerd aan de hand van volgende formule:
1° 80% van het bedrag volgt de evolutie van de gezondheidsindex;
2° 20% van het bedrag volgt 75% van de evolutie van de gezondheidsindex."

Art. 65. In afwijking van artikel 28, §2, van hetzelfde decreet wordt de jaarlijkse subsidie aan de vzw Samenwerkingsverband Netgebonden Pedagogische Begeleidingsdiensten voor het begrotingsjaar 2010 niet aangepast aan de evolutie van de index.

Afdeling XVI. Project duurzaam naar school

Art. 66. Artikel 55quater van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de regionale technologische centra en houdende noodzakelijke en dringende onderwijsbepalingen, ingevoegd bij het decreet van 4 juli 2008, wordt opgeheven.

Afdeling XVII. Centra voor leerlingenbegeleiding

Art. 67. In artikel 53 van het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1 wordt het bedrag "15.052.658 euro" vervangen door het bedrag "15.922.000 euro";
- 2° in paragraaf 2, 1°, wordt het jaartal "1998" vervangen door het jaartal "2010";
- 3° in paragraaf 2, 2°, wordt het jaartal "2005" vervangen door het jaartal "2010";
- 4° paragraaf 3 wordt geschrapt.

Afdeling XVIII. Inspectie en begeleiding levensbeschouwelijke vakken

Art. 68. In artikel 27, §1, van het decreet van 1 december 1993 betreffende de inspectie en begeleiding levensbeschouwelijke vakken worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° het bedrag "3.970,51 euro" wordt vervangen door het bedrag "3.885,99 euro";
- 2° het jaartal "2008" wordt vervangen door het jaartal "2010".

Art. 69. In artikel 1, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 december 1993 tot uitvoering van het decreet van 1 december 1993 betreffende de inspectie en begeleiding levensbeschouwelijke vakken worden de volgende wijzigingen doorgevoerd:

- 1° in het eerste lid wordt het getal "13" vervangen door het getal "12";
- 2° in het tweede lid wordt het getal "5" vervangen door het getal "4,5".

Art. 70. De Vlaamse Regering heeft delegatie om artikel 1, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 december 1993 tot uitvoering van het decreet van 1 december 1993 betreffende de inspectie en begeleiding levensbeschouwelijke vakken, gewijzigd bij onderhavig decreet, te wijzigen, te vervangen, aan te vullen of op te heffen.

Afdeling XIX. Flankerend onderwijsbeleid op lokaal niveau

Art. 71. Artikel 18 van het decreet van 30 november 2007 betreffende het flankerend onderwijsbeleid op lokaal niveau wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 18. Binnen de beschikbare begrotingskredieten worden middelen voorzien voor projecten binnen de centrumsteden die het Vlaams onderwijsbeleid versterken."

Art. 72. In artikel 22 van hetzelfde decreet wordt in paragraaf 2 en paragraaf 3 de datum "31 december 2009" vervangen door de datum "31 december 2010".

Afdeling XX. Aanwendingspercentage vrijgestelden

Art. 73. Aan artikel 1, derde lid, van het Besluit van de Vlaamse Regering van 15 juli 2002 betreffende de bepaling van het aanwendingspercentage van het aantal uren-leraar in het deeltijds kunstonderwijs wordt de volgende zin toegevoegd:

"Voor wat het aantal uren-leraar van de vrijgestelden van het vak kunstgeschiedenis betreft, mogen de instellingen vanaf het schooljaar 2010-2011 ten hoogste 85 % aanwenden."

Art. 74. Aan artikel 1, vierde lid, van het Besluit van de Vlaamse Regering van 15 juli 2002 betreffende de bepaling van het aanwendingspercentage van het aantal uren-leraar in het deeltijds kunstonderwijs wordt de volgende zin toegevoegd:

"Voor wat het aantal uren-leraar van de vrijgestelden van het vak bijzondere kunstgeschiedenis betreft, mogen de instellingen vanaf het schooljaar 2010-2011 ten hoogste 85 % aanwenden."

Art. 75. In artikel 2, tweede lid, van het Besluit van de Vlaamse Regering van 15 juli 2002 betreffende de bepaling van het aanwendingspercentage van het aantal uren-leraar in het deeltijds kunstonderwijs worden tussen de woorden "van het vak algemene muziekcultuur in de middelbare graad betreft"

en de woorden "ten hoogste 70 % aanwenden" de woorden "en vanaf het schooljaar 2010-2011, wat de vrijgestelden van de vakken muziekcultuur/volksmuziek, samenspel en koor in de middelbare graad betreft en wat de vrijgestelden van de vakken instrumentaal ensemble, vocaal ensemble en koor in de hogere graad betreft," ingevoegd.

Art. 76. In artikel 2 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 15 juli 2002 betreffende de bepaling van het aanwendingspercentage van het aantal uren-leraar in het deeltijds kunstonderwijs wordt het laatste lid vervangen door wat volgt:

"Van het aantal uren-leraar, verkregen met toepassing van artikel 42, § 1, 2°, van hetzelfde besluit, mogen de instellingen vanaf het schooljaar 2010-2011, wat de vrijgestelden van het vak repertoirstudie in de hogere graad betreft, ten hoogste 70 % aanwenden.

De bepalingen van het eerste tot en met het vierde lid zijn niet van toepassing op de instellingen die gevestigd zijn in de negentien gemeenten van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad."

Art. 77. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om een volgende wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de bepaling van het aanwendingspercentage van het aantal uren-leraar in het deeltijds kunstonderwijs uit te voeren via een besluit van de Vlaamse Regering.

Afdeling XXI. Deeltijds kunstonderwijs

Art. 78. In het besluit van de Vlaamse Regering van 31 juli 1990 houdende organisatie van het deeltijds kunstonderwijs, studierichtingen muziek, woordkunst en dans, wordt een artikel 57ter ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 57ter. In afwijking van artikel 52, §2, §2bis en §7, artikel 53, §1, artikel 54 en artikel 57, §1, kunnen tijdens de schooljaren 2010-2011 en 2011-2012 in het deeltijds kunstonderwijs geen nieuwe instellingen, filialen, studierichtingen en hogere graden in de financierings- of subsidieregeling opgenomen worden."

Art. 79. In het besluit van de Vlaamse Regering van 31 juli 1990 houdende organisatie van het deeltijds kunstonderwijs, studierichting beeldende kunst, wordt een artikel 49ter ingevoegd dat luidt als volgt:

"Art. 49ter. In afwijking van artikel 43, §2, §2bis en §7, artikel 44, §1, artikel 45 en artikel 48, §1, kunnen tijdens de schooljaren 2010-2011 en 2011-2012 in het deeltijds kunstonderwijs geen nieuwe instellingen, filialen, studierichtingen en hogere graden in de financierings- of subsidieregeling opgenomen worden."

Art. 80. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om een volgende wijziging van de in deze afdeling genoemde besluiten uit te voeren via een besluit van de Vlaamse Regering.

HOOFDSTUK III. Fiscaliteit

Afdeling I. selectiever maken van de Vlaamse forfaitaire vermindering voor beroepsactieve belastingplichtigen

Art. 81. In artikel 2, §1, van het decreet van het decreet van 30 juni 2006 houdende invoering van een forfaitaire vermindering in de personenbelasting wordt punt 3° vervangen door wat volgt:

"3° hij heeft een activiteitsinkomen van ten minste 5.500 euro, en wat de aanslagjaren 2008, 2009 en 2011 betreft een activiteitsinkomen van respectievelijk ten hoogste 22.250 euro, 23.000 euro en 18.500 euro."

Art. 82. In artikel 3, §3, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord "Vanaf" wordt vervangen door het woord "Voor";

2° er wordt een paragraaf 3/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

"§3/1. Vanaf het aanslagjaar 2011 bedraagt de vermindering 125 euro. Als het activiteitsinkomen, vermeld in artikel 2, §2, meer bedraagt dan 17.250 euro, dan wordt de vermindering van 125 euro verminderd met 10% van het bedrag van de overschrijding."

Afdeling II. Onroerende voorheffing

Art. 83. Inzoverre de decreten en de uitvoeringsbesluiten van het Vlaamse Gewest er niet van afwijken worden alle wettelijke wijzigingen aan de artikelen 315, 315bis, 319bis, 333, 354, 357, 365, 376, 393, 399ter, 413bis, 449, 450, 452 en 456 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 die in werking zijn getreden vanaf 1 oktober 2006 tot en met 31 mei 2009 zonder inhoudelijke wijziging overeenkomstig van toepassing verklaard op de onroerende voorheffing in het Vlaamse Gewest.

Afdeling III. Successierechten

Art. 84. Aan artikel 55 van het Vlaams Wetboek der Successierechten van 31 maart 1936, vervangen bij het decreet van 20 december 1996, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De vrijstelling, vermeld in het eerste lid, is eveneens van toepassing op vergelijkbare rechtspersonen en instellingen die opgericht zijn volgens de wetgeving van een andere lidstaat van de Europees Economische Ruimte en aan die wetgeving onderworpen zijn."

Afdeling IV. Heffing ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten

Art. 85. In artikel 26, §3, tweede lid en in art. 26, §4 van het decreet houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten van 19 april 1995 worden de woorden "met een aangetekende brief" vervangen door het woord "schriftelijk". In artikel 26, §5 van hetzelfde decreet worden de woorden "per aangetekende brief" vervangen door het woord "schriftelijk".

Afdeling V. Heffing ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van woningen en gebouwen

Art. 86. In artikel 39, §2, van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 worden het eerste en tweede lid vervangen door wat volgt:

"De belastingplichtige kan binnen drie maanden na de datum van de verzending van de aanslag met een gemotiveerd verzoekschrift in beroep gaan bij de Vlaamse regering tegen de fiscale heffing. Dit verzoekschrift moet op straffe van verval, binnen de drie maanden na de datum van verzending van de aanslag, schriftelijk worden ingediend. De belastingplichtige voegt bij het verzoekschrift de nodige bewijskrachtige stukken om zijn bezwaren te staven. Aan de belastingplichtige wordt onverwijld schriftelijk een ontvangstmelding van het beroep bezorgd. De Vlaamse regering kan bij de

belastingplichtige alle onderzoeken verrichten en hem verzoeken alle stukken voor te leggen of te verstrekken die nuttig kunnen zijn om over het beroep te beslissen.

De beslissing over het beroep wordt binnen 6 maanden volgend op het verzoekschrift schriftelijk aan de belastingplichtige ter kennis gebracht en zij vermeldt de wijze waarop tegen deze beslissing in rechte kan getreden worden."

Afdeling VI. Planbatenheffing

Art. 87. In artikel 2.6.14 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening wordt paragraaf 1 vervangen door wat volgt:

"§1. De planbatenheffing is betaalbaar binnen een termijn van:

- 1° vijftien kalenderdagen vanaf de datum van het verlijden van de authentieke akte betreffende een overdracht ten bezwarende titel, door de heffingsplichtige, van enig zakelijk recht met betrekking tot het perceel.
- 2° zes maanden na het verlenen, in laatste administratieve aanleg, van:
 - a) een stedenbouwkundige vergunning voor bouwwerken, vermeld in artikel 4.2.1, 1°, voor zover voldaan is aan alle hiernavolgende voorwaarden:
 - 1) de betrokken bouwwerken betreffen niet enkel afbraakwerken of bodemsaneringswerken,
 - 2) voor het verrichten van de betrokken bouwwerken is de medewerking van een architect vereist,
 - 3) de vergunning kon vóór de inwerkingtreding van het ruimtelijk uitvoeringsplan of het bijzonder plan van aanleg niet worden verleend,
 - b) een verkavelingsvergunning."

Afdeling. VII. Schenking bouwgronden

Art. 88. In artikel. 140nonies van Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten van 30 november 1939 worden de woorden "van 1 januari 2006 tot en met 31 december 2009" vervangen door de woorden "van 1 januari 2010 tot en met 31 december 2011".

HOOFDSTUK IV.

Vlaamse instrumenterende ambtenaren

Afdeling I. Oprichting dienst vastgoedakten

Art. 89. De Vlaamse Regering kan ambtenaren aanwijzen die alle bevoegdheden met onroerend karakter uitoefenen in naam en voor rekening van de verzoekende Vlaamse overheid. De Vlaamse Regering kan deze bevoegdheid tot aanwijzing delegeren aan een lid van de Vlaamse Regering.

De ambtenaren, als vermeld in het eerste lid, hierna Vlaamse instrumenterende ambtenaren te noemen, mogen overgaan tot het opstellen van:

- 1° akten van aankoop in der minne en vervreemdingen uit de hand;
- 2° akten houdende vestiging van zakelijke rechten zoals erfpacht, opstal, vruchtgebruik en erfdienstbaarheden;
- 3° akten houdende huurovereenkomsten en opheffing van bestaande in- of overschrijvingen.
- 4° akten met betrekking tot openbare verkopen en de organisatie ervan.

In de uitoefening van hun bevoegdheden, zijn de Vlaamse instrumenterende ambtenaren gemachtigd om akten te verlijden, er authenticiteit aan te verlenen en er uitgiften van af te leveren.

Art. 90. De Vlaamse instrumenterende ambtenaren mogen hun diensten alleen verlenen als minstens één van de partijen in de akte de volgende entiteit is:

- 1° de Vlaamse Gemeenschap;
- 2° het Vlaamse Gewest;
- 3° of een intern of extern verzelfstandigd agentschap, zoals bedoeld in het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003, met uitzondering van de privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschappen.

Art. 91. De Vlaamse instrumenterende ambtenaren hoeven bij de uitoefening van hun bevoegdheden tegenover derden geen bijzondere lastgeving voor te leggen. Bij de ondertekening van de akten vertegenwoordigen zij eveneens de entiteiten, vermeld in het vorige artikel.

Art. 92. De Vlaamse instrumenterende ambtenaren oefenen hun ambt uit binnen het volledige Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Afdeling II. Fonds Vastgoedakten

Art. 93. Bij het departement Financiën en Begroting wordt een fonds, het "Fonds Vastgoedakten" genoemd, opgericht, in de zin van artikel 45 van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit. De middelen van het fonds kunnen uitsluitend aangewend worden voor de kosten, aangerekend door derden, ontstaan door de werkzaamheden rond het verlijden van akten door de dienst vastgoedakten binnen het departement Financiën en Begroting.

Aan het fonds worden toegewezen alle ontvangsten van middelen uit Vlaamse of andere bron die de kosten, aangerekend door derden, voor het verlijden van akten door de dienst vastgoedakten moeten dekken.

HOOFDSTUK V.

Fonds ter reductie van de globale energiekost

Art. 94. §1. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd de waarborg van het Vlaamse Gewest te verlenen voor leningen die door het Fonds ter reductie van de globale energiekost (hierna FRGE) worden toegestaan aan:

- 1° Lokale Entiteiten, die optreden als kredietgever, zoals vermeld in het Koninklijk besluit van 6 juli 2009 tot vaststelling van het beheerscontract van het "Fonds ter reductie van de globale energiekost";
- 2° door de Vlaamse Regering aangewezen rechtspersonen, die optreden als kredietgever, zoals vermeld in het Koninklijk besluit van 6 juli 2009 tot vaststelling van het beheerscontract van het "Fonds ter reductie van de globale energiekost";

en die een samenwerkingsverband wensen aan te gaan met het FRGE.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en modaliteiten waaronder deze waarborg kan worden toegekend en uitgekeerd. In afwijking van artikel 8 van het decreet van 7 mei 2004 houdende bepalingen inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest kan de Vlaamse Regering bepalen om de toekenning van de waarborg niet afhankelijk te maken van de betaling van een bijdrage.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt voor ieder begrotingsjaar de maximale omloop van de uitstaande verbintenissen waarop de waarborg van het Vlaamse Gewest betrekking heeft.

HOOFDSTUK VI. Provinciehuis Antwerpen

Art. 95. §1. In afwijking op de bepalingen van de domaniale wet van 31 mei 1923 betreffende de vervreemding van onroerende domeingoederen, is de Vlaamse Regering ertoe gemachtigd het eigendomsaandeel van 5,5 % in het Provinciehuis te Antwerpen, gelegen te Koningin Elisabethlei 22 te 2018 Antwerpen (percelen 10de afdeling sectie K nrs. 1589A8, 1589N9 en 1589P8), dat door de Belgische Staat overgedragen wordt aan het Vlaamse Gewest, kosteloos over te dragen aan de Provincie Antwerpen. De voorwaarden tot kosteloze overdracht worden bepaald door de Vlaamse Regering.

§2. In afwijking op de bepalingen van de domaniale wet van 31 mei 1923 betreffende de vervreemding van onroerende domeingoederen, is de Vlaamse Regering ertoe gemachtigd het eigendomsaandeel van 8,57 % in het Provinciehuis te Antwerpen, gelegen te Koningin Elisabethlei 22 te 2018 Antwerpen (percelen 10de afdeling sectie K nrs. 1589A8, 1589N9 en 1589P8), eigendom van het Vlaamse Gewest, over te dragen aan de Provincie Antwerpen.

HOOFDSTUK VII. Overdracht beheer researchpark Zellik

Art. 96. §1. Aan artikel 33 van het decreet van 30 juni 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2006, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Het beheer van het researchpark Zellik wordt onttrokken aan het Fonds Onroerende Goederen en alle openstaande vorderingen, verbintenissen en verplichtingen welke voorkomen bij het Fonds worden overgedragen aan het Agentschap Ondernemen."

§2. Bij het Agentschap Ondernemen wordt daartoe een fonds opgericht voor de verwerving, het beheer en de vervreemding van onroerende goederen in de zin van artikel 45 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit, onder de benaming "Fonds voor de verwerving, het beheer en de vervreemding van onroerende goederen", hierna het Fonds genoemd.

§3. Aan het Fonds worden alle ontvangsten voortvloeiend uit het beheer van de onroerende goederen toegewezen.

§4. De middelen van het Fonds dienen aangewend voor de verwerving, het beheer en de herinrichting van de onroerende goederen.

HOOFDSTUK VIII. Leegstandsregister

Art. 97. In artikel 2.2.6 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° In paragraaf 1 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:
"De opmaak en opbouw van het leegstandsregister kunnen worden overgedragen aan een intergemeentelijke administratieve eenheid. In dat geval worden, voor de toepassing van paragraaf 7, van artikel 2.2.7, paragraaf 1 tot en met paragraaf 4, en van artikel 2.2.8, de intergemeentelijke

administratieve eenheid gelijkgesteld met de gemeente of de gemeentelijke administratie en het beslissingsorgaan van de intergemeentelijke administratieve eenheid met het college van burgemeester en schepenen."; 2° In paragraaf 7 wordt het woord "ambtenaren" vervangen door het woord "personeelsleden".

Art. 98. In artikel 2.2.8 van hetzelfde decreet worden de woorden "De beheerder van het leegstandsregister" telkens vervangen door de woorden "De gemeente".

Art. 99. Aan artikel 3.2.22, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt een zin toegevoegd, die luidt als volgt:

"In het geval, vermeld in artikel 2.2.6, §1, tweede lid, zijn de bepalingen van voormeld decreet overeenkomstig van toepassing op het personeel van de intergemeentelijke administratieve eenheid.".

Art. 100. In artikel 7.3.2, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "de procedure, vermeld in artikel 2.2.7" vervangen door de woorden "de beroepsprocedure, vermeld in artikel 2.2.7, paragraaf 2 en paragraaf 3,".

HOOFDSTUK IX. Afvalstoffen

Art. 101. In artikel 47, §2, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals herhaaldelijk gewijzigd, worden de woorden "brandbare afvalstoffen" vervangen door de woorden "brandbare afvalstoffen in het kader van de bepalingen in artikel 48, §2, 2°, 3° en 7°".

Art. 102. In artikel 48, §2, van hetzelfde decreet, zoals herhaaldelijk gewijzigd, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° 150 euro per ton, met een minimum van 150 euro, voor:

- het verbranden van afvalstoffen als de afvalverbranding niet gedekt is door een milieu- of exploitatievergunning overeenkomstig de geldende wetgeving;
- het achterlaten van afval of het beheren van afvalstoffen in strijd met de voorschriften van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan zoals bedoeld in artikel 12.

De heffingsplichtige is de persoon die het afval respectievelijk verbrandt of achterlaat.".

Art. 103. In artikel 48, §2, 3°, van hetzelfde decreet, zoals herhaaldelijk gewijzigd, wordt de zin "In afwijking hiervan blijft voor shredderafval afkomstig van schrootverwerking $K = 0,15$ voor het heffingsjaar 2010 indien de hoeveelheid shredderafval die in 2010 per ton inputmateriaal wordt gestort, met 10% wordt verminderd in vergelijking met de hoeveelheid shredderafval die in 2010 per ton inputmateriaal wordt geproduceerd en bestaande uit enerzijds de lichte fractie die wordt afgezogen uit de cycloon, en anderzijds de zware fractie die overblijft na metallische scheiding en na de lineaire motor."

vervangen door de zinnen:

"In afwijking hiervan:

- wordt voor shredderafval (afkomstig van de verwerking van schroot, van gedepollueerde wrakken en van elektronisch en elektrisch schrootafval) $K =$

0,40 voor de heffingsjaren 2010 en 2011, $K = 0,70$ voor het heffingsjaar 2012 en $K = 1$ met ingang van het heffingsjaar 2013.

Evenwel blijft $K = 0,15$ tot en met 2015 voor het storten van het residu van het shredderafval dat in een PST-installatie (post-shredder-technologie) is verwerkt. Een PST-installatie verwerkt de lichte fractie die wordt afgezogen uit de cycloon, en de zware fractie die overblijft na metallische scheiding en na de lineaire motor.

In 2010 en 2011 geldt $K = 0,15$ voor een te storten hoeveelheid die maximaal het viervoudige bedraagt van de hoeveelheid materialen, waarvan maximaal 3% metalen, die teruggewonnen werd in de PST-installatie en die voor nuttige toepassing werd afgevoerd.

In 2012 geldt $K = 0,15$ voor een te storten hoeveelheid die maximaal gelijk is aan de hoeveelheid materialen, waarvan maximaal 3% metalen, die gewonnen werd in de PST-installatie en die voor nuttige toepassing werd afgevoerd, vermenigvuldigd met een factor 2,5.

In 2013 geldt $K = 0,15$ voor een te storten hoeveelheid die maximaal gelijk is aan de hoeveelheid materialen, waarvan maximaal 3% metalen, die gewonnen werd in de PST-installatie en die voor nuttige toepassing werd afgevoerd, vermenigvuldigd met een factor 1,5.

In 2014 geldt $K = 0,15$ voor een te storten hoeveelheid die maximaal gelijk is aan de hoeveelheid materialen, waarvan maximaal 3% metalen, die gewonnen werd in de PST-installatie en die voor nuttige toepassing werd afgevoerd.

In 2015 geldt $K = 0,15$ voor een te storten hoeveelheid die maximaal de helft bedraagt van de hoeveelheid materialen, waarvan maximaal 3% metalen, die gewonnen werd in de PST-installatie en die voor nuttige toepassing werd afgevoerd.

De som van de hoeveelheid materialen die gewonnen werd in de PST-installatie en die voor nuttige toepassing werd afgevoerd, en de hoeveelheid shredderafval die wordt gestort aan het heffingstarief met $K = 0,15$, mag niet meer bedragen dan de input van de PST-installatie.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 50, §9, bezorgt de exploitant van de PST-installatie ter staving van het toepassen van het verlaagde heffingstarief vanaf 2011 ieder jaar voor 31 januari aan de OVAM een rapport met een volledige en gedetailleerde massabalans van de verwerkte stromen en van de teruggewonnen stromen met hun respectieve bestemming.

- is voor recyclageresidu's van kunststofafval van bedrijven die kunststofafval gebruiken als grondstof voor de aanmaak van nieuwe stoffen of producten, $K = 0,15$ voor het heffingsjaar 2010, $K = 0,3$ voor het heffingsjaar 2011, $K = 0,6$ voor het heffingsjaar 2012 en $K = 1$ met ingang van het heffingsjaar 2013."

Art. 104. In artikel 48, §2, 15°, van hetzelfde decreet, zoals herhaaldelijk gewijzigd, wordt de zin "In afwijking van 14° en 15° geldt voor het verbranden of meeverbranden van recyclageresidu's van papier- en kartonafval een heffingstarief van 2 euro/ton met ingang van het heffingsjaar 2007;" vervangen door de zin "In afwijking van 14° en 15° geldt voor het verbranden of meeverbranden van recyclageresidu's van papier- en kartonafval van bedrijven die papier- en kartonafval gebruiken als grondstof voor de aanmaak van nieuwe stoffen of producten, met ingang van het heffingsjaar 2007 en voor recyclageresidu's van kunststofafval van bedrijven die kunststofafval gebruiken als grondstof voor de aanmaak van nieuwe stoffen of producten, met ingang van het heffingsjaar 2010 een heffingstarief van 2 euro/ton."

Art. 105. In artikel 48, §2, 13°, van hetzelfde decreet, zoals herhaaldelijk gewijzigd, worden na de woorden "inerte afvalstoffen" de volgende woorden toegevoegd:

"en van slib van de productie van drinkwater".

Art. 106. Aan artikel 48, §2, van hetzelfde decreet, zoals herhaaldelijk gewijzigd, wordt een punt 18° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"18° Bij het berekenen van de heffingstarieven worden de bedragen steeds afgerond tot de hogere cent."

Art. 107. Artikel 51 van hetzelfde decreet, zoals herhaaldelijk gewijzigd, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 51. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk XI wordt voor iedere navordering bedoeld in artikel 50, §5, en ambtelijke aanslag bedoeld in artikel 50, §12, een administratieve geldboete opgelegd. In geval van niet of onvoldoende aangegeven heffingen wordt de geldboete gelijkgesteld aan de niet of onvoldoende aangegeven heffingen. In geval van niet tijdige betaling van de aangegeven heffingen wordt de geldboete gelijkgesteld aan 10% van de niet tijdig betaalde heffingen. In beide gevallen bedraagt de geldboete ten minste 70 euro. Voor de berekening van deze administratieve geldboete wordt uitgegaan van de milieuheffing zonder de vermenigvuldigingsfactor 0,70 zoals bedoeld in artikel 48, §5."

HOOFDSTUK X. Landbouw en Visserij

Afdeling I. Fonds voor het Landbouwinformatienetwerk

Art. 108. In artikel 54 van het decreet van 24 december 2004 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2005 worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° de laatste zin van lid 1 wordt vervangen door wat volgt:

"Het fonds wordt gestijfd door ontvangsten van het Informatienet Landbouwboekhoudingen en door ontvangsten die betrekking hebben op opdrachten, uitgevoerd in het kader van het Landbouwinformatienetwerk;"

2° een vierde lid wordt toegevoegd dat luidt als volgt:

"Het fonds wordt beheerd door de minister bevoegd voor het landbouwbeleid, die zijn beslissingsbevoegdheden inzake de inkomsten en de uitgaven kan delegeren."

Afdeling II. Verduidelijken bevoegdheidsbepalingen

Art. 109. In artikel 2, §1, van de wet van 11 juli 1969 betreffende de bestrijdingsmiddelen en de grondstoffen voor de landbouw, tuinbouw, bosbouw en veeteelt, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 4°, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, wordt vervangen door wat volgt: "4° voor wat betreft de landbouwbevoegdheden van het Vlaamse Gewest, de activiteiten van de personen die de handelingen, vermeld in punt 1°, stellen, onderwerpen aan een voorafgaande machtiging of erkenning, verleend door de Vlaamse minister, bevoegd voor het Landbouwbeleid en de Zeevisserij, of door de instelling of de ambtenaar daartoe gemachtigd door die minister;"

2° punt 7°, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, wordt vervangen door wat volgt: "7° voor wat betreft de landbouwbevoegdheden van het Vlaamse Gewest, de stoffen vermeld in artikel 1 aan de voorafgaande erkenning of machtiging van de Vlaamse minister, bevoegd voor het Landbouwbeleid en de Zeevisserij onderwerpen en de voorwaarden van verlening, wijziging en intrekking van deze erkenning of machtiging bepalen."

Art. 110. In artikel 2, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 5 februari 1999, 21 december 1998 en het decreet van 19 december 2008, wordt paragraaf 3 opgeheven voor het Vlaamse Gewest.

Art. 111. In artikel 6, van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, wordt de tweede zin vervangen door wat volgt: "De Vlaamse minister, bevoegd voor het Landbouwbeleid en de Zeevisserij, kan, voor wat betreft de landbouwbevoegdheden van het Vlaamse Gewest, de door hem aangewezen controlebevoegdheden beperken tot bepaalde personeelsleden of kan andere controleagenten of -instanties aanwijzen.";

2° het zesde lid, gewijzigd bij de wet van 5 februari 1999 en het decreet van 19 december 2008, wordt vervangen door wat volgt: "Zij kunnen zich ook alle inlichtingen, bescheiden en geïnformatiseerde dragers van gegevens doen verstrekken die zij tot het volbrengen van hun opdracht nodig achten, en overgaan tot alle nuttige vaststellingen. Voor wat betreft de landbouwbevoegdheden van het Vlaamse Gewest, kunnen zij zich hierbij laten bijstaan door deskundigen, gekozen uit een lijst opgemaakt door de Vlaamse minister, bevoegd voor het Landbouwbeleid en de Zeevisserij.".

Art. 112. In artikel 7, van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 5 februari 1999 en gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

"Voor wat betreft de landbouwbevoegdheden van het Vlaamse Gewest, kan de Vlaamse Regering:

1° de wijze en de voorwaarden van monsterneming vaststellen;

2° de ontledingsmethoden bepalen;

3° het tarief van de ontledingen vaststellen;

4° de voorwaarden bepalen voor de inrichting en de werking van de ontledingslaboratoria met het oog op hun erkenning door de Vlaamse minister, bevoegd voor het Landbouwbeleid en de Zeevisserij.".

Art. 113. In artikel 10, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 5 februari 1999, het koninklijk besluit van 22 februari 2001 en het decreet van 19 december 2008, wordt paragraaf 9, vervangen door wat volgt:

"§9. Voor wat betreft de landbouwbevoegdheden van het Vlaamse Gewest kan de Vlaamse Regering de procedure bepalen voor het opleggen en invorderen van de administratieve geldboeten. De administratieve geldboeten opgelegd door het Vlaamse Gewest in uitvoering van deze wet, worden gestort in het fonds voor Landbouw en Visserij, opgericht bij het decreet van 19 mei 2006 betreffende de oprichting en werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij.".

Art. 114. In artikel 1 van de wet van 28 maart 1975 betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijprodukten, wordt punt 4° hernoemd als punt 3°.

Art. 115. In artikel 3 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, gewijzigd bij de wetten van 29 december 1990 en 5 februari 1999 en het decreet van 19 december 2008, wordt punt 4° vervangen door wat volgt: "4° voor wat betreft de landbouwbevoegdheden van het Vlaamse Gewest, de activiteiten van de personen die de onder 1° genoemde handelingen stellen onderwerpen aan een voorafgaande machtiging of erkenning verleend door de Vlaamse minister, bevoegd voor het Landbouwbeleid en de Zeevisserij of door de instelling of de ambtenaar

daartoe gemachtigd door de Vlaamse minister, bevoegd voor het Landbouwbeleid en de Zeevisserij;";

2° in paragraaf 2, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, wordt het eerste lid vervangen door wat volgt: "Voor wat betreft de landbouwbevoegdheden van het Vlaamse Gewest, kan de Vlaamse Regering:

1° de wijze en de voorwaarden van monsterneming vaststellen;

2° de ontledingsmethoden bepalen;

3° het tarief van de ontledingen vaststellen;

4° de voorwaarden bepalen voor de inrichting en de werking van de ontledingslaboratoria met het oog op hun erkenning door de Vlaamse minister, bevoegd voor het Landbouwbeleid en de Zeevisserij.";

3° voor wat betreft het Vlaamse Gewest, wordt paragraaf 3, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, opgeheven.

Art. 116. In artikel 4 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 5 februari 1999 en het decreet van 19 december 2008, wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

"Met behoud van de toepassing van de bepalingen van artikel 3 van deze wet, kan de Vlaamse Regering, voor wat betreft de landbouwbevoegdheden van het Vlaamse Gewest, de voorwaarden bepalen waaronder de Vlaamse minister, bevoegd voor het Landbouwbeleid en de Zeevisserij:

1° representatieve beroepsorganisaties van producenten, kopers of verwerkers van bepaalde producten erkent;

2° regels goedkeurt die deze representatieve beroepsorganisaties vaststellen inzake de productie en het op de markt brengen van bepaalde producten.".

Art. 117. In artikel 5, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 5 februari 1999 en het decreet van 19 december 2008, wordt de tweede zin vervangen door wat volgt:

"De Vlaamse minister, bevoegd voor het Landbouwbeleid en de Zeevisserij, kan, voor wat betreft de landbouwbevoegdheden van het Vlaamse Gewest, de door hem aangewezen controlebevoegdheden beperken tot bepaalde personeelsleden of kan andere controleagenten of -instanties aanwijzen.".

Art. 118. In artikel 9, §1, van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid, gewijzigd bij de wet van 5 februari 1999 en het decreet van 19 december 2008, wordt vervangen door wat volgt: "Wanneer de inbeslaggenomen producten bederfelijk zijn, mogen zij, voor wat betreft de landbouwbevoegdheden van het Vlaamse Gewest, op tussenkomst van de Vlaamse minister, bevoegd voor het Landbouwbeleid en de Zeevisserij, of zijn gemachtigde en voor zover zulks verenigbaar is met de eisen van de volksgezondheid, verkocht worden of tegen betaling van een vergoeding teruggegeven worden aan de eigenaar; in dit geval mag er slechts over worden beschikt overeenkomstig de richtlijnen verstrekt door de door de Vlaamse minister, bevoegd voor het Landbouwbeleid en de Zeevisserij, aangewezen ambtenaren. De ontvangen som wordt op de griffie van de rechtbank gedeponneerd totdat over het misdrijf uitspraak is gedaan. Dit bedrag treedt in de plaats van de in beslag genomen producten, zowel voor wat de verbeurdverklaring, als wat de eventuele teruggave aan de belanghebbende betreft.";

2° het vierde lid, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, wordt vervangen door wat volgt: "Wanneer de eisen van de volksgezondheid de verkoop of de teruggave van de producten niet toelaten, worden deze, voor wat betreft de landbouwbevoegdheden van het Vlaamse Gewest, op tussenkomst van de Vlaamse minister, bevoegd voor het Landbouwbeleid en de Zeevisserij, of zijn gemachtigde, hetzij vernietigd, alles op kosten van de overtreder.".

HOOFDSTUK XI.
Sociaal-Cultureel Werk

Art. 119. In afwijking van artikel 4bis, §2, van het decreet van 6 juli 2001 houdende ondersteuning van de federatie van erkende organisaties voor volksoontwikkeling en houdende ondersteuning van de Vereniging van Vlaamse Cultuurcentra, wordt vanaf 2010 de tussenkomst van de Vlaamse Gemeenschap rechtstreeks uitgekeerd aan de Vereniging van Vlaamse Cultuurcentra.

HOOFDSTUK XII.
Oppervlaktewateren

Art. 120. In artikel 35bis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging wordt paragraaf 1, ingevoegd bij decreet van 25 juni 1992, vervangen door wat volgt:

"§1. Het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaamse Milieumaatschappij hierna genoemd "de Maatschappij" is belast met de vestiging, inning en de invordering van de heffing op de waterverontreiniging, hierna genoemd "de heffing". De Maatschappij is tevens belast met de controle op de naleving van de verplichtingen inzake de heffing.

De Vlaamse Regering wijst de daartoe bevoegde ambtenaren aan."

Art. 121. In artikel 35ter van dezelfde wet wordt paragraaf 4, ingevoegd bij het decreet van 22 december 1993, vervangen bij decreet van 19 december 2003 en gewijzigd bij decreet van 24 december 2004, vervangen door wat volgt:

"§4.

1° Elke heffingsplichtige die door investeringen in het productieproces en/of in zuiveringstechnische werken komt tot een totale niet-lozing van afvalwater uit het productieproces en dit op 1 januari van het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar, is vrijgesteld van de heffing voorzover geen sanitair afvalwater en/of koelwater geloosd wordt. Indien sanitair afvalwater en/of koelwater geloosd wordt, wordt enkel op het sanitair waterverbruik en/of koelwater een heffing gevestigd.

De heffingsplichtige mag bovendien op 1 januari van het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar niet beschikken over een milieu- of lozingsvergunning die hem toelaat ander afvalwater dan huishoudelijk afvalwater en/of koelwater te lozen.

2° Elke heffingsplichtige welke van bovenstaande regeling gebruik wenst te maken, moet daartoe bij de aangifte bedoeld in artikel 35octies, § 1, een dossier voegen dat opgesteld is door een milieudeskundige in de discipline water vermeld in hoofdstuk 1.3. van titel II van het Vlarem, die daarvoor is erkend overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk IIIbis van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning. Elk ander bewijs van niet lozing zal niet worden aanvaard door de Maatschappij.

Het bedoelde dossier bevat minstens de volgende gegevens:

- a) een beschrijving van het productieproces met aanduiding van de verschillende waterstromen
- b) een gedetailleerde waterbalans met vermelding van de verschillende waterbronnen, de aanwending en de afvoer van dit water
- c) indien van toepassing een beschrijving van de toegepaste technische maatregelen om tot de niet-lozing te komen
- d) een beschrijving van noodplannen en noodvoorzieningen

- e) een overzicht van de milieu- of lozingsvergunningen van de laatste tien jaar met afzonderlijke vermelding van de nog geldende vergunningen waarover de heffingsplichtige beschikt
 - f) de datum waarop de milieudeskundige zijn vaststellingen ter plaatse heeft gedaan die hebben geleid tot de opmaak van dit rapport.
- De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen inzake het bedoelde dossier.

De uiterste datum voor de vaststellingen van de niet-lozing is 1 januari van het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar.

Uiterlijk één maand voordat de vaststellingen ter plaatse zullen worden gedaan door de milieudeskundige, brengt de heffingsplichtige het Afdelingshoofd van de Maatschappij bevoegd voor de vestiging, inning en invordering van de heffing of de door hem gedelegeerde ambtenaar schriftelijk, per e-mail of per fax op de hoogte van het geplande plaatsbezoek.

Indien de milieudeskundige erom wordt verzocht, stelt hij de ambtenaren van de Maatschappij belast met de controle of onderzoek in verband met de toepassing van de heffing, alle relevante informatie ter beschikking en geeft hij hen de mogelijkheid deel te nemen aan het plaatsbezoek.

Alle vermeldingen en bepalingen opgenomen in 2°, zijn voorgeschreven op straffe van nietigheid.

Het bedoelde dossier geldt voor het heffingsjaar waarvoor de aanvraag is ingediend en voor de negen daaropvolgende heffingsjaren behoudens in geval van wijzigingen die tot gevolg hebben dat niet meer aan de hierboven vermelde voorwaarden is voldaan. Iedere wijziging betreffende de lozingssituatie moet onmiddellijk per aangetekend schrijven worden gemeld aan het Afdelingshoofd van de Maatschappij bevoegd voor de vestiging, inning en invordering van de heffing of de door hem gedelegeerde ambtenaar.

3° Het statuut van nullozer kan worden verlengd voor opeenvolgende periodes van tien jaar.

Hiertoe moet de heffingsplichtige, na afloop van de geldigheidsduur van het bedoelde dossier, bij de aangifte bedoeld in artikel 35octies, § 1, een hernieuwingsaanvraag voegen samen met een attest afgeleverd door een milieudeskundige bedoeld in 2°, waarin de conclusie van het aanvankelijk ingediende dossier wordt herbevestigd. Het attest vermeldt tevens de datum waarop de milieudeskundige zijn vaststellingen ter plaatse heeft gedaan die hebben geleid tot de opmaak van dit attest. De uiterste datum voor deze vaststellingen is 1 januari van het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar waarvoor de hernieuwingsaanvraag wordt ingediend.

Uiterlijk één maand voordat de vaststellingen ter plaatse zullen worden gedaan door de milieudeskundige, brengt de heffingsplichtige het Afdelingshoofd van de Maatschappij bevoegd voor de vestiging, inning en invordering van de heffing of de door hem gedelegeerde ambtenaar schriftelijk, per e-mail of per fax op de hoogte van het geplande plaatsbezoek met het oog op de hernieuwing van het nullozersstatuut.

Indien de milieudeskundige erom wordt verzocht, stelt hij de ambtenaren van de Maatschappij belast met de controle of onderzoek in verband met de toepassing van de heffing, alle relevante informatie ter beschikking en geeft hij hen de mogelijkheid deel te nemen aan het plaatsbezoek.

4° Indien de Maatschappij beschikt over gegevens omtrent enige lozing uit dit productieproces wordt de heffing bepaald conform artikel 35septies, tenzij de toepassing van de in artikel 35quinquies, §1 bedoelde berekeningsmethode resulteert in een hogere vuilvracht."

Art. 122. In artikel 35quinquies van dezelfde wet worden in paragraaf 1, vervangen bij decreet van 19 mei 2006 en gewijzigd bij decreet van 29 juni 2007, 7 december 2007 en 19 december 2008, de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 2° wordt vervangen door de volgende bepaling: "2° indien in de loop van het jaar dat voorafgaat aan het heffingsjaar de lozingssituatie

en/of vergunningstoestand bedoeld onder 1° verandert in deze bedoeld onder 3° of omgekeerd, wordt de berekening van de N_1 -component evenredig opgesplitst voor zover de vuilvracht berekend zonder de a- factor niet gevoelig wijzigt. De wijziging van de a- factor gaat in vanaf de maand volgend op deze waarin de lozingssituatie en/of vergunningstoestand volgens de vergunning van kracht wordt. Als de feitelijke lozingssituatie niet overeenstemt met de vergunningstoestand wordt de a- factor gewijzigd vanaf de maand die volgt op die waarin de feitelijke situatie aan de vergunning is aangepast. De heffingsplichtige dient minstens één maand voor de wijziging per aangetekend schrijven het Afdelingshoofd van de Maatschappij bevoegd voor de vestiging, inning en invordering van de heffing of de door hem gedelegeerde ambtenaar hiervan op de hoogte te brengen. Bij gevoelige wijziging van de vuilvracht is overeenkomstig de bepalingen van §§ 8 tot en met 11 de situatie op het ogenblik van de monsternamen van toepassing.”;

2° in het laatste lid van paragraaf 1 wordt de zinsnede “tenzij de heffingsplichtige het bewijs levert dat de reëel geloosde hoeveelheid kleiner is” vervangen door de zinsnede “tenzij het bewijs geleverd wordt dat de reëel geloosde hoeveelheid kleiner is.”.

Art. 123. In artikel 35quinquies van dezelfde wet wordt paragraaf 2, ingevoegd bij decreet van 25 juni 1992, vervangen door wat volgt:

“§2. De bemonstering en de analyses van de in §1 bedoelde parameters moeten worden uitgevoerd door een laboratorium dat daartoe in het Vlaamse Gewest is erkend met toepassing van de bepalingen van artikel IIIbis van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning.”.

Art. 124. In artikel 35quinquies van dezelfde wet worden in paragraaf 4, vervangen bij decreet van 24 juni 2005, de woorden “een door de regering erkend laboratorium” vervangen door de woorden “een laboratorium vermeld in §2.”.

Art. 125. In artikel 35quinquies van dezelfde wet worden in paragraaf 12, ingevoegd bij decreet van 19 december 2003 en gewijzigd bij decreet van 24 juni 2005, volgende wijzigingen aangebracht:

1° De woorden “Bij captaties uit onbevaarbare oppervlaktewateren en captaties van minder dan 500 m³ per jaar” worden vervangen door de woorden “In alle andere gevallen”;

2° De zin “Het overeenkomstig het vorige lid berekende volume oppervlaktewater van meer dan 500 m³ wordt teruggebracht tot 500 m³” wordt geschrapt.

Art. 126. In artikel 35quinquies van dezelfde wet wordt paragraaf 13, ingevoegd bij decreet van 19 december 2003 en gewijzigd bij decreet van 24 juni 2005, vervangen door wat volgt:

“§13. Bij vaststelling van onvergunde lozingen, wordt voor de jaren waarin de onregelmatigheden zich hebben voorgedaan, de heffing berekend met toepassing van het eenheidstarief voorzien in het vierde lid van artikel 35ter, § 2 en overeenkomstig artikel 35septies, tenzij de in §1 bedoelde berekeningsmethode resulteert in een hogere vuilvracht.”.

Art. 127. In artikel 35septies van dezelfde wet, worden in paragraaf 2, ingevoegd bij decreet van 19 december 2003 volgende wijzigingen aangebracht:

1° De woorden “Bij captaties uit onbevaarbare oppervlaktewateren en captaties van minder dan 500 m³ per jaar” worden vervangen door de woorden “In alle andere gevallen”;

2° De zin "Het overeenkomstig het vorige lid berekende volume oppervlaktewater van meer dan 500 m³ wordt teruggebracht tot 500 m³" wordt opgeheven.

Art. 128. Aan artikel 35*duodecies* van dezelfde wet, wordt in paragraaf 1, ingevoegd bij decreet van 25 juni 1992, na punt 4° een bijkomend lid toegevoegd luidend als volgt:

"Bij de toepassing van artikel 35*quater*, §3 kan de Maatschappij eveneens tot een heffing van ambtswege overgaan."

Art. 129. In artikel 35*terdecies* van dezelfde wet, ingevoegd bij decreet van 25 juni 1992 en gewijzigd bij de decreten 22 december 2000, 19 december 2003, 24 december 2004 en 23 december 2005 worden volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid van paragraaf 2 worden de woorden "drie jaar" vervangen door de woorden "vijf jaar";
- 2° in paragraaf 2 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:
"Indien in een proces-verbaal van overtreding onvergunde lozingen zijn vastgesteld, wordt voor de jaren waarin de onregelmatigheden zich hebben voorgedaan, de in vorige lid bedoelde termijn verlengd vanaf de datum van het proces-verbaal tot 6 maanden na de datum waarop de Maatschappij kennis krijgt van de definitieve gerechtelijke beslissing.";
- 3° in paragraaf 6 en paragraaf 7 worden de woorden "op straffe van nietigheid" geschrapt;
- 4° in paragraaf 7 worden de woorden "binnen twee maanden" vervangen door de woorden "binnen zes maanden".

Art. 130. In artikel 35*quaterdecies* van dezelfde wet worden in paragraaf 1, vervangen bij decreet van 22 december 2000, de woorden "het Afdelingshoofd Heffingen van de Maatschappij" vervangen door de woorden "het Afdelingshoofd van de Maatschappij bevoegd voor de vestiging, inning en invordering van de heffing".

Art. 131. In artikel 35*quaterdecies* van dezelfde wet worden in paragraaf 4, vervangen bij decreet van 22 december 2000 en gewijzigd bij decreet van 24 december 2004, de woorden "voor zover de overtreding geen aanleiding kan geven tot heffingsverhoging" opgeheven.

HOOFDSTUK XIII. Grondwaterbeheer

Art. 132. In artikel 28*ter*, §5, van hetzelfde decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer wordt in paragraaf 5, vervangen bij decreet van 22 december 1999 en gewijzigd bij decreet van 7 mei 2004, de zin "De Maatschappij is belast met de vestiging, inning en de invordering van de heffing" vervangen door de zin "Het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaamse Milieumaatschappij hierna genoemd "de Maatschappij" is belast met de vestiging, inning en invordering van de heffing."

Art. 133. In artikel 28*quinquies* van hetzelfde decreet wordt in paragraaf 1, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996 en gewijzigd bij de decreten van 22 december 1999 en 22 december 2000, de zin "Elke grondwaterwinning en/of grondwaterwinningseenheid waarvan de exploitatie overeenkomstig het artikel 28*ter* aan de heffing is onderworpen en de grondwaterwinningen met een vergund jaardebiet van 500 m³ of meer moet uitgerust zijn met een debietmeting en registratie van de opgepompte hoeveelheid grondwater." vervangen door de zin "Elke grondwaterwinning

en/of grondwaterwinningseenheid waarvan de exploitatie overeenkomstig het artikel 28ter aan de heffing is onderworpen en elke conform het decreet betreffende de milieuvergunning d.d. 28 juni 1985 vergunde of gemelde grondwaterwinning moet uitgerust zijn met een debietmeting en registratie van de opgepompte hoeveelheid grondwater.”.

Art. 134. In artikel 28quinquies van hetzelfde decreet wordt in §1, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996 en gewijzigd bij de decreten van 22 december 1999 en 22 december 2000, de zin “Voor niet heffingsplichtige grondwaterwinningen met een vergund jaardebiet van 500 m³ of meer gaat de verplichting in op 1 juli 2002” aangevuld met de zinsnede “, voor de overige niet heffingsplichtige vergunde of gemelde grondwaterwinningen gaat de verplichting in op 1 januari 2010.”.

Art. 135. In artikel 28quinquies van hetzelfde decreet wordt paragraaf 3, ingevoegd bij decreet van 20 december 1996 en gewijzigd bij het decreet van 22 december 1999, vervangen door wat volgt:

“§3. De in §1 opgelegde verplichtingen tot het voorzien van een debietmeting en registratie gelden niet voor draineringen die noodzakelijk zijn om het gebruik en/of de exploitatie van bouw- en weiland mogelijk te maken of te houden.”.

Art. 136. In artikel 28decies van hetzelfde decreet worden in paragraaf 7, vervangen bij decreet van 22 december 1999, de woorden “binnen twee maanden” vervangen door de woorden “binnen zes maanden”.

Art. 137. Onverminderd de vroegere bepaling en louter ter verduidelijking worden in artikel 28undecies van hetzelfde decreet, vervangen bij decreet van 22 december 1999 en gewijzigd bij decreet van 07 mei 2004, volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1 worden de woorden: “Bij niet-aangifte” vervangen door de woorden “Bij niet-aangifte of bij niet tijdige aangifte” ;
- 2° het eerste lid in paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt: “§2. Het percentage van de heffingsverhoging bij niet aangifte of bij niet tijdige aangifte bedoeld in artikel 28sexies, §1, wordt als volgt vastgelegd:”.

Art. 138. In artikel 28undecies van hetzelfde decreet worden in paragraaf 4, vervangen bij decreet van 22 december 1999, volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° de woorden “2.000 tot 50.000 frank” worden vervangen door de woorden “50 tot 1.250 euro”;
- 2° De woorden “elke andere overtreding” worden vervangen door de woorden “elke overtreding”.

Art. 139. In artikel 28quaterdecies van hetzelfde decreet worden in paragraaf 1, vervangen bij decreet van 22 december 1999, de woorden “de in dit hoofdstuk bedoelde heffingen en administratieve geldboeten” vervangen door de woorden “de in dit hoofdstuk bedoelde heffingen, administratieve geldboeten en heffingsverhogingen”.

Art. 140. In hetzelfde decreet wordt de bijlage, ingevoegd bij het decreet van 19 december 1997 en gewijzigd bij de decreten van 21 december 2001, 23 december 2005 en 22 december 2006, vervangen door wat volgt:

"Bijlage

I. Laagfactor

Code	Hydrogeologische hoofdeenheid	laagfactor
0100	Quartaire aquifersystemen	1
0200	Kempens aquifersysteem	1
0300	Boom aquitard	1
0400	Oligoceen aquifersysteem	1
0500	Bartoon aquitardsysteem	1
0600	Ledo-Paniseliaan Brusseliaan aquifersysteem	1
0700	Paniseliaan aquitard	1
0800	Ieperiaan aquifer	1
0900	Ieperiaan aquitardsysteem	1
1000	Paleoceen aquifersysteem	1
1100	Krijt aquifersysteem	1
1200	Jura Trias Perm	1
1300	Sokkel	1

II.

Gebiedsfactor

code gebied	Hydrogeologische hoofdeenheid	Zone	Gebiedsfactor heffingsjaar 2009	Jaarlijkse toename van de gebiedsfactor tot en met heffingsjaar 2017
0100	0100	Quartair aquifersysteem	1	0,03125
cks_0200	0200	Kempens aquifersysteem	1	0,03125
blks_0400_1	0400	niet afgesloten deel van het Oligoceen aquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1	0,03125
blks_0400_2	0400	afgesloten deel van het Oligoceen aquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1,25	0,0625
blks_0400_3	0400	depressietrechter van het afgesloten deel van het Oligoceen aquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1,5	0,125
cvs_0400_1	0400	niet afgesloten deel van het Oligoceen aquifersysteem in het Centraal Vlaams Systeem	1	0,03125
cvs_0400_2	0400	depressietrechter in het afgesloten deel van het Oligoceen aquifersysteem in het Centraal Vlaams Systeem	1,5	0,125
blks_0600_1	0600	niet afgesloten deel van het Ledo-Paniseliaan Brusseliaan aquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1	0,03125
blks_0600_2	0600	afgesloten deel van het Ledo-Paniseliaan Brusseliaan aquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1,25	0,0625

blks_0600_3	0600	depressietrechter van het afgesloten deel van het Ledo-Paniseliaan Brusseliaan aquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1,75	0,21875
cvs_0600_1	0600	niet afgesloten deel van het Ledo-Paniseliaan Brusseliaan aquifersysteem in het Centraal Vlaams systeem	1	0,03125
cvs_0600_2	0600	afgesloten deel van het Ledo-Paniseliaan Brusseliaan aquifersysteem in het Centraal Vlaams systeem	1,25	0,0625
cvs_0600_3	0600	depressietrechter van het afgesloten deel van het Ledo-Paniseliaan Brusseliaan aquifersysteem in het Centraal Vlaams systeem	1,75	0,21875
blks_0800_1	0800	niet afgesloten deel van de Ieperiaan aquifer in het Brulandkrijtsysteem	1	0,03125
blks_0800_2	0800	afgesloten deel van de Ieperiaan aquifer in het Brulandkrijtsysteem	1,25	0,0625
cvs_0800_1	0800	niet afgesloten deel van de Ieperiaan aquifer in het Centraal Vlaams systeem	1	0,03125
cvs_0800_2	0800	afgesloten deel van de Ieperiaan aquifer in het Centraal Vlaams systeem	1,25	0,0625
blks_1000_gwl_1	1000	niet afgesloten deel van het Paleoceen aquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1	0,03125
blks_1000_gwl_2	1000	afgesloten deel van het Paleoceen aquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1,25	0,0625
ss_1000_gwl_1-1	1000	depressietrechter in het Paleoceen zonder alternatief in het Quartair (zone dun Q-dek en of dun verzilt gebied)	1,5	0,125
ss_1000_gwl_1-2	1000	depressietrechter in het Paleoceen met alternatief in het Quartair (buiten de zone met dun Q-dek en of dun verzilt gebied)	2	0,375
ss_1000_gwl_2	1000	niet afgesloten deel van het Paleoceen aquifersysteem in het Sokkelsysteem	1,5	0,125

blks_1100_gwl_1	1100+1300	niet afgesloten deel van het Krijt en de Sokkel het Brulandkrijtsysteem	1	0,03125
blks_1100_gwl_2	1100+1300	afgesloten deel van het Krijt en de Sokkel in het Brulandkrijtsysteem	1,25	0,0625
ss_1300_gwl_1	1100+1300	Kolenkalk	1,5	0,125
ss_1300_gwl_2	1100+1300	voedingsgebied van de Sokkel	1,5	0,125
ss_1300_gwl_3	1100+1300	depressietrechter in de regio Waregem in de Sokkel	2	0,375
ss_1300_gwl_4	1100+1300	Sokkel	1,5	0,125
ss_1300_gwl_5	1100+1300	depressietrechter in de regio Aalst	2	0,375

De Vlaamse Regering legt deze gebieden op kaart vast.”.

HOOFDSTUK XIV.

Water bestemd voor menselijke aanwending

Art. 141. In artikel 16bis van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending worden in §3, zoals laatst gewijzigd bij het decreet van 21 december 2007, volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° de woorden ‘- 1,4 keer hoger zijn voor het water verbruikt in 2008’ worden vervangen door de woorden ‘- 1,4 keer hoger zijn voor het water verbruikt vanaf 2008’;
- 2° de woorden ‘de sanering op bovengemeentelijk vlak maximaal 2,4 keer hoger zijn voor het water verbruikt in 2008’ worden vervangen door de woorden ‘de sanering op bovengemeentelijk vlak maximaal 2,4 keer hoger zijn voor het water verbruikt vanaf 2008’.

Art. 142. Aan artikel 22 en 22bis van hetzelfde decreet wordt een paragraaf toegevoegd die luidt als volgt:

“§7. De administratieve geldboetes worden geïnd door de Vlaamse Milieumaatschappij en betaald op de ontvangstenrekening van de Vlaamse Milieumaatschappij. De opbrengst van de administratieve geldboetes wordt aangewend voor initiatieven ter voorkoming van inbreuken op het decreet en zijn uitvoeringsbesluiten.”.

HOOFDSTUK XV.

Watervang

Art. 143. In artikel 83, §2, van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, gewijzigd door het decreet van 18 december 1992, het decreet van 22 december 1995, het decreet van 20 december 1996, het decreet van 19 december 1997, het decreet van 21 december 2001, het decreet van 22 december 2006 en het decreet van 21 december 2007, wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

“§2. Het bedrag verschuldigd voor het capteren van water wordt vastgesteld als volgt:

waterafname in m3/jaar :	EUR/m³
1. voor de schijf van minder dan 1.000.000 m³	0,043381

2. voor de schijf van 1.000.000 tot 9.999.999 m ³	0,037742
3. voor de schijf vanaf 10.000.000 m ³	0,033208
- De captatie van minder dan 500 m³ per jaar is gratis."

Art. 144. In artikel 83, §4, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"Het verschuldigde bedrag is in dit geval gelijk aan het bedrag bepaald conform §2. vermenigvuldigd met een correctiefactor gelijk aan :

$1 - (T \times 0,65)$, waarin T = de verhouding tussen het volume teruggestort water en het totaal volume gecapteerd water."

Art. 145. Artikel 84 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 84. De in artikel 83, §2, vermelde bedragen zijn gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer van consumptieprijzen en worden berekend aan de hand van de volgende formule :

verschuldigd bedrag x nieuw indexcijfer
basisindexcijfer

Het nieuwe indexcijfer is het indexcijfer van de consumptieprijzen van de maand december van het jaar dat voorafgaat aan het jaar waarop de heffing slaat.

Het basisindexcijfer is het indexcijfer van de consumptieprijzen van de maand december 1990."

HOOFDSTUK XVI. Vismijncomplex stad Oostende

Art. 146. Het Vlaamse Gewest wordt gemachtigd om in het kader van de "AKTE GEDEELTELIJKE BEEINDIGING CONCESSIEOVEREENKOMST EN OVERDRACHT VISMIJNCOMPLEX MET BIJHORENDE GROND EN BEEINDIGING ERFPACHTRECHT BESTUURSGEBOUW" als deel van de betaling per 1 januari 2010 de schulden van de stad die zijn omschreven in bijlage van de akte over te nemen, en dit ten belope van het uitstaande saldo op 1 januari 2010, overeenkomstig de respectieve aflossingstabellen.

HOOFDSTUK XVII. Machtiging erfpachtovereenkomst met Stad Oostende

Art. 147. In afwijking op de bepalingen van de domaniale wet van 31 mei 1923 betreffende de vervreemding van onroerende domeingoederen, wordt het Vlaamse Gewest gemachtigd om zonder mededinging een erfpachtovereenkomst te vestigen met de Stad Oostende, in de ondergrond van de Zeedijk, gelegen Albert I - promenade tussen de Boekareststraat en Kursaal - Oosthelling en gekadaastreerd sectie A, deel zonder nummer als deel openbaar domein (met een oppervlakte van 9.761 m²).

HOOFDSTUK XVIII. IJzermemoriaal

Art. 148. In artikel 3 van het decreet van 23 december 1986 houdende uitroeping van het IJzermemoriaal en het omringende domein te Diksmuide tot memoriaal van de Vlaamse ontvoogding, gewijzigd bij het decreet van 25 juni 1992 en het decreet van 8 juli 1997, worden de woorden "vier miljoen frank" vervangen door de woorden "minimaal honderdduizend euro".

HOOFDSTUK XIX.
Slotbepalingen

Art. 149. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2010, met uitzondering van:

- artikel 7 tot en met 14, artikel 20 tot en met 22, artikel 37 tot en met 40, artikel 44 tot en met 47, artikel 49, 55, 56, 59, 67, 70, die in werking treden op 1 september 2010;
- artikel 81 en 82, die in werking treden vanaf aanslagjaar 2011;
- artikel 109 tot en met 118, die uitwerking hebben met ingang van 24 maart 2007;
- de artikelen 121, 123 en 124, die in werking treden op 1 januari van het jaar volgend op de inwerkingtreding van hoofdstuk IIIbis van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning;
- artikel 141 dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2009.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van
Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en
Armoedebestrijding,

Ingrid LIETEN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering,
Toerisme en Vlaamse Rand,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

De Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken,

Hilde CREVITS

De Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie,

Freya VAN DEN BOSSCHE

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel,

Pascal SMET

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

LM

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 47.354/1/3
VAN 29 OKTOBER 2009

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste en derde kamer, op 27 oktober 2009 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht hem, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010", heeft het volgende advies gegeven:

LM

47.354/1/3

Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling als volgt gemotiveerd:

"De hoogdringendheid wordt ingegeven door het feit dat de voorontwerpen van decreet tegen 31 oktober 2009 bij het Vlaams Parlement moeten worden ingediend. De begrotingsdecreten werden op 26 oktober 2009 bij het Vlaams Parlement ingediend. Wegens de nauwe band met de begrotingsdecreten en de gelijktijdige behandeling in het Vlaams Parlement worden de programmadecreten in dezelfde periode ingediend".

Voor een aantal bepalingen van het voorontwerp is de nauwe band met de begroting 2010 niet duidelijk ⁽¹⁾, zodat voor die onderdelen de spoedeisendheid niet is aangetoond. Het gaat om volgende artikelen van het ontwerp, waarover dan ook geen advies wordt gegeven:

- artikel 83;
- artikel 84;
- artikel 85;
- artikel 86;
- artikel 87;
- artikelen 89 tot 92;
- artikelen 97 tot 100;
- artikelen 101 en 102;
- artikelen 109 tot 112;
- artikelen 114 tot 118.

*

* *

⁽¹⁾ Zie bijvoorbeeld artikel 84 van het ontwerp, waarmee beoogd wordt tegemoet te komen aan opmerkingen van de Europese Commissie bij artikel 55 van het Wetboek der successierechten. Zie bijvoorbeeld ook de artikelen 85 en 86 van het ontwerp die ertoe strekken het "schriftelijk" indienen van bezwaarschriften in verband met de heffingen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing mogelijk te maken (in de geldende regeling moeten deze bezwaren bij aangetekende brief worden ingediend), evenals het "schriftelijk" ter kennis brengen van de beslissing (in plaats van "per aangetekende brief" in de geldende regeling).

LM

47.354/1/3

Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond ⁽²⁾, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

Gelet op de uiterst kortetermijn die de Raad van State, afdeling Wetgeving, is toegemeten voor het uitbrengen van zijn advies over de omvangrijke, veelzijdige en complexe decreten tot begeleiding van de begroting - het voorliggende ontwerp omvat 149 artikelen, terwijl het ontwerp houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009 ⁽³⁾ 51 artikelen telt -, is het niet mogelijk geweest de tekst ervan aan een volledig en diepgaand onderzoek te onderwerpen. Uit de vaststelling dat over een bepaling in dit advies niets wordt gezegd, mag bijgevolg niet zonder meer worden afgeleid dat er niets over gezegd kan worden en, indien er wel iets over wordt gezegd, dat er niets méér over te zeggen valt.

*
* *

VORMVEREISTEN

Blijkens de stukken gevoegd bij de adviesaanvraag heeft de Vlaamse Regering op 23 oktober 2009 beslist de Vlaamse minister bevoegd voor Financiën en Begroting te gelasten over het voorliggende ontwerp het advies in te winnen van respectievelijk de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (Serv), de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor), de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid (VRWB), de Minaraad, de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen, de Vlaamse Woonraad, de Vlaamse Jeugdraad, de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media, de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Volksgezondheids- en Gezinsbeleid (WVG) en de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken. Die adviezen blijken nog niet te zijn gegeven.

⁽²⁾ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder rechtsgrond de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

⁽³⁾ Over dat ontwerp brengt de Raad van State, afdeling Wetgeving, gelijktijdig advies 47.353/1/3 uit.

LM

47.354/1/3

Bovendien heeft de Vlaamse Regering beslist dat over "de respectieve personeelsgerelateerde bepalingen van hoofdstuk II Onderwijs" zal worden onderhandeld in:

- een gemeenschappelijke vergadering van het Sectorcomité X (onderwijs Vlaamse Gemeenschap) en de onderafdeling "Vlaamse Gemeenschap" van afdeling 2 van het Comité voor de provinciale en de plaatselijke overheidsdiensten;
- een gemeenschappelijke vergadering van het overkoepelend onderhandelingscomité van het vrij gesubsidieerd onderwijs en het Vlaams onderhandelingscomité voor de basiseducatie;
- het Vlaams onderhandelingscomité voor het hoger onderwijs.

Deze onderhandelingen blijken nog niet te zijn afgerond.

Aan de Raad van State is meegedeeld dat ook de procedures voorgeschreven bij artikel 5, § 3, derde lid, en artikel 9*bis* van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, worden doorlopen ⁽⁴⁾. Het resultaat ervan is evenwel nog niet bekend.

Tot slot blijkt uit het aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, voorgelegde dossier niet dat over artikel 148 van het ontwerp het advies van de Inspectie van Financiën werd ingewonnen. Zo dit effectief niet het geval is, zal dat vormvereiste alsnog dienen te worden vervuld.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het vervullen van de voornoemde vormvereisten nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, nog aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

⁽⁴⁾ Wat de artikelen 82 en 83 van het ontwerp in verband met de Vlaamse forfaitaire vermindering voor beroepsactieve belastingplichtigen betreft is ook het overleg vereist dat wordt voorgeschreven bij artikel 9 van de bijzondere financieringswet van 16 januari 1989.

LM

47.354/1/3

ALGEMENE OPMERKINGEN

1. Blijkens artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State zijn een aantal teksten uitgesloten van het raadplegingsvereiste van de afdeling Wetgeving. Het gaat onder meer om teksten die geen normatieve bepalingen bevatten in de materiële betekenis van het woord, zoals bijvoorbeeld leningen en domeinverrichtingen.

Gelet daarop kan over de artikelen 95, 146 en 147 van het ontwerp geen advies worden gegeven.

2. Aan een aantal artikelen van het ontwerp zal terugwerkende kracht worden verleend.

Zoals het Grondwettelijk Hof er reeds meerdere malen heeft op gewezen, is de niet-retroactiviteit van wetten of decreten een waarborg ter voorkoming van rechtsonzekerheid, en houdt die waarborg in dat het recht voorzienbaar en toegankelijk is, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een welbepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat de handeling wordt verricht ⁽⁵⁾.

Nog volgens het Grondwettelijk Hof is de terugwerkende kracht van decreetsbepalingen enkel verantwoord wanneer zij onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang. Indien bovendien blijkt dat de terugwerkende kracht tot gevolg heeft dat de afloop van één of meer gerechtelijke procedures in een welbepaalde zin wordt beïnvloed of dat rechtscolleges worden verhinderd zich uit te spreken over een welbepaalde rechtsvraag, vergt de aard van het in het geding zijnde beginsel dat uitzonderlijke omstandigheden of dwingende motieven van algemeen belang een verantwoording bieden voor het optreden van de wetgever, dat ten

⁽⁵⁾ Zie o.m. Grondwettelijk Hof, nr. 49/98, 20 mei 1998, B.4; Grondwettelijk Hof, nr. 17/2000, 9 februari 2000, B.4; Grondwettelijk Hof, nr. 30/2004, 3 maart 2004, B.5; Grondwettelijk Hof, nr. 41/2008, 4 maart 2008, B.6.1; Grondwettelijk Hof, nr. 26/2009, 18 februari 2009, B.13.

LM

47.354/1/3

nadele van een categorie van burgers inbreuk maakt op de jurisdictionele waarborgen die aan allen worden geboden ⁽⁶⁾.

3. Verscheidene bepalingen van het ontwerp strekken ertoe wijzigingen aan te brengen in regelingen in verband met het toekennen van financiële middelen of in verband met het uitkeren van subsidies. Soms wordt het toekennen van middelen of subsidies opgeschort, soms wordt het bedrag van de middelen of van de subsidie verminderd. Het gaat onder meer om de artikelen 7, 29, 36, 55 en 63 van het ontwerp. Sommige van die wijzigingen lijken zelfs betrekking te hebben op het lopende jaar (2009) en 2008. Naast in voorkomend geval de opmerkingen bij de terugwerkende kracht (zie randnr. 2), moet in verband met die bepalingen het volgende worden opgemerkt.

De rechtszekerheid is een grondbeginsel van een democratische samenleving ⁽⁷⁾. Dat beginsel houdt in dat de inhoud van het recht, onder meer door de wijze waarop het geformuleerd is, toegankelijk en voldoende duidelijk is, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien, op het ogenblik dat die handeling wordt gesteld ⁽⁸⁾.

Toegepast op regelingen waarbij financiële middelen worden toegekend of waarbij de voorwaarden worden vastgesteld voor het verkrijgen van subsidies, betekent dit dat de begunstigden of degenen die aanspraak kunnen maken op de subsidie er moeten kunnen van uitgaan dat, als zij zich richten naar die regelingen, zij ook op de in het vooruitzicht gestelde financiële middelen of subsidies aanspraak kunnen maken.

⁽⁶⁾ Zie o.m. Grondwettelijk Hof, nr. 86/2005, 4 mei 2005, B.6.1; Grondwettelijk Hof, nr. 55/2006, 19 april 2006, B.6; Grondwettelijk Hof, nr. 41/2008, 4 maart 2008, B.6.1; Grondwettelijk Hof, nr. 64/2008, 17 april 2008, B.29.1 en B.47.1; Grondwettelijk Hof, nr. 6/2009, 15 januari 2009, B.3.2; Grondwettelijk Hof, nr. 26/2009, 18 februari 2009, B.13.

⁽⁷⁾ RvS afdeling Bestuursrechtspraak, nr. 41.140, 24 november 1992, LEJEUNE.

⁽⁸⁾ Zie o.m. Grondwettelijk Hof, nr. 25/90, 5 juli 1990, 8.B.7.2; Grondwettelijk Hof, nr. 39/2006, 8 maart 2006, B.5.1; Grondwettelijk Hof, nr. 26/2009, 18 februari 2009, B.13.

LM

47.354/1

Weliswaar kan de decreetgever, in de uitoefening van zijn discretionaire bevoegdheid, zulke regelingen voor de toekomst wijzigen. In beginsel kan hij dus, zelfs voor het lopende jaar 2009, nog wijzigingen aanbrengen in de betrokken decreetsbepalingen.

Dit neemt niet weg dat de betrokkenen, rekening houdend met de te verwachten financiële middelen en subsidies voor 2009 en voor 2010, bepaalde verbintenissen op zich genomen kunnen hebben, bijvoorbeeld personeelsleden aangeworven of in dienst gehouden hebben. Door de regeling inzake de toekenning van financiële middelen of subsidies te wijzigen, zou het ontwerp op gespannen voet kunnen komen te staan met het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.

Het staat aan het Vlaams Parlement om, in het licht van de door de Regering verstrekte gegevens, het algemeen (budgettair) belang en de belangen van de betrokkenen tegen elkaar af te wegen. Indien verkregen rechten of rechtmatige verwachtingen worden aangetast, mag die aantasting niet onevenredig zijn met het doel dat met de ontworpen regeling wordt nagestreefd⁽⁹⁾.

Tot slot zou ook dienen te worden bepaald op welke manier een eventuele vermindering van het globale bedrag door de onderscheiden gerechtigden zal worden gedragen, waarbij uiteraard het grondwettelijke beginsel van de gelijkheid en de niet-discriminatie in acht zal moeten worden genomen.

4. Verschillende artikelen van het ontwerp strekken ertoe besluiten van de Vlaamse Regering op te heffen of te wijzigen (zie bijvoorbeeld de artikelen 14, 46 en 73).

⁽⁹⁾ Zie de hiervóór vermelde arresten van het Grondwettelijk Hof.

LM

47.354/1

Voor zover het niet om aan de uitvoerende macht voorbehouden bevoegdheden gaat, kan de decreetgevende macht (onderdelen van) besluiten van de uitvoerende macht zonder bezwaar opheffen ⁽¹⁰⁾.

Het is echter ter wille van de rechtszekerheid niet wenselijk dat de decreetgever zelf de door de uitvoerende macht vastgestelde regeling rechtstreeks wijzigt ⁽¹¹⁾. Dit leidt tot een vermenging van rechtsregels van decretaal en reglementair niveau in één tekst. Bovendien kan de uitvoerende macht de wijzigingen die door de decreetgevende macht werden aangebracht, later in beginsel niet meer wijzigen, aangezien die kracht van decreet hebben.

Om verwarring over de juiste strekking van de te wijzigen bepalingen in uitvoeringsbesluiten te vermijden en gelet op het feit dat dit ontwerp uitgaat van de Vlaamse Regering zelf, lijkt het dan ook aangewezen om de wijzigingen van reglementaire normen te bundelen in een afzonderlijk besluit, dat samen met het decreet kan worden uitgevaardigd.

Aan het bezwaar dat de bij decreet gewijzigde bepalingen in uitvoeringsbesluiten achteraf enkel nog bij decreet gewijzigd zullen kunnen worden, wil het ontwerp tegemoet komen door te bepalen dat de Vlaamse Regering gemachtigd wordt om die bepalingen in de toekomst opnieuw te wijzigen. Bij die bepalingen dient men zich te realiseren dat het louter gaat om een formele toelating aan de Regering om de betrokken bepalingen opnieuw te wijzigen, zonder dat daarbij vrijgesteld wordt van de vereiste dat er ook een materiële rechtsgrond voorhanden zal dienen te zijn. Bijvoorbeeld in artikel 21 van het ontwerp wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om "het voorgaande artikel" (lees: artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 betreffende personeelsleden in het secundair onderwijs die op bedrijfsstage gaan) "te wijzigen, te vervangen of geheel of gedeeltelijk op te heffen". Uit deze zinsnede mag niet worden afgeleid dat aan de Regering een onbeperkte machtiging wordt verleend wat in

⁽¹⁰⁾ Dat is bijvoorbeeld het geval indien een decretale regeling wordt opgeheven, waardoor de rechtsgrond voor een uitvoeringsbesluit wegvalt. Hoewel een expliciete opheffing niet noodzakelijk is, is de rechtszekerheid er dan mee gediend dat ook het uitvoeringsbesluit onmiddellijk en expliciet wordt opgeheven (zie bijv. de artikelen 13 en 14 van het ontwerp).

⁽¹¹⁾ Dit is vooral ongelukkig wanneer louter bepaalde artikelen, onderdelen ervan of zelfs woorden in een besluit worden vervangen.

LM

47.354/1/3

dit geval niet zou sporen met het legaliteitsbeginsel in onderwijszaken, vervat in artikel 24, § 5, van de Grondwet. Het verdient aanbeveling om de beperkte draagwijdte van de betrokken machtiging duidelijker tot uitdrukking te brengen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Hoofdstuk I - Algemeen

Artikel 1

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk II - Onderwijs

Artikelen 7 tot 12

De artikelen 7 tot 12 van het ontwerp bevatten rembepalingen in verband met het secundair onderwijs ⁽¹²⁾.

Krachtens een vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof impliceert de in artikel 24, § 1, van de Grondwet bedoelde onderwijsvrijheid dat de inrichtende machten die niet rechtstreeks afhangen van de gemeenschap, onder bepaalde voorwaarden aanspraak kunnen maken op subsidiëring vanwege de gemeenschap. Volgens diezelfde rechtspraak vindt het recht op subsidiëring zijn beperking, enerzijds, in het vermogen van de gemeenschap om de subsidiëring te laten afhangen van vereisten van algemeen belang, zoals onder meer die van een behoorlijke onderwijsverstrekking en van bepaalde schoolbevolkingsnormen, en, anderzijds, in de noodzakelijkheid om de beschikbare middelen te spreiden over de onderscheiden opdrachten van de gemeenschap. Het Hof besluit dat de vrijheid van onderwijs er zich niet tegen verzet dat de decreetgever

⁽¹²⁾ Uit de memorie van toelichting blijkt dat het gaat om een programmastop in het voltijds gewoon secundair onderwijs, een omvormings- en overhevelingsstop in het voltijds gewoon secundair onderwijs, een stop op vrijwillige fusies in het voltijds gewoon secundair onderwijs en een programmastop in het deeltijds beroepssecundair onderwijs.

LM

47.354/1

voorwaarden van financiering of subsidiëring oplegt die de uitoefening van die vrijheid beperken, voor zover er niet wezenlijk afbreuk aan wordt gedaan ⁽¹³⁾. Bijvoorbeeld een programmatiestop zoals vervat in artikel 7 van het ontwerp raakt derhalve aan de grondwettelijk beschermde vrijheid van onderwijs. Vraag is dan ook of de ontworpen bepalingen geen afbreuk doen aan de essentie van de vrijheid van onderwijs en voldoende worden verantwoord door een vereiste van algemeen belang ⁽¹⁴⁾.

In de ontworpen rembepalingen lijkt vooral het voor onbepaalde duur ("tot op een later te bepalen datum") buiten werking stellen van de geïmplementeerde regelingen een probleem te vormen. Tenzij ook dit aspect van de regeling voldoende kan worden verantwoord, wordt ter overweging gegeven om de ontworpen beperkingen voor een strikt afgebakende periode (bijv. één of twee schooljaren) aan te nemen. Dit zou alleszins meer in overeenstemming zijn met artikel 24, § 1, van de Grondwet, laat een meer concrete verantwoording - toegespitst op de vooropgezette duur van de beperkingen - toe en verhindert geenszins dat de decreetgever - indien de nood daartoe zich blijft voordoen - de regeling later tijdig verlengt, opnieuw voor een wel bepaalde termijn.

Artikel 29

Aan artikel 29 van het ontwerp ligt de bedoeling ten grondslag om "alle indexeringsverhogingen in het decreet buiten werking [te stellen] voor het begrotingsjaar 2010", zoals in de memorie wordt opgemerkt. Dat artikel wijzigt echter enkel artikel 9, § 5, van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen, alhoewel ook in andere artikelen ervan nog indexeringsbepalingen voorkomen (zie bijv. artikel 35, § 2).

Bovendien is het ontworpen artikel 9, § 5, tweede lid, onduidelijk geredigeerd. Het is immers verwarrend om in een bepaling die in beginsel van toepassing

⁽¹³⁾ Zie o.m. Grondwettelijk Hof, nr. 25/92, 2 april 1992, 4.B.2; Grondwettelijk Hof, nr. 85/95, 14 december 1995, B.2.5; Grondwettelijk Hof, nr. 85/98, 15 juli 1998, B.3.7; Grondwettelijk Hof, nr. 14/2000, 2 februari 2000, B.3.1; Grondwettelijk Hof, nr. 49/2001, 18 april 2001, B.6.3; Grondwettelijk Hof, nr. 48/2005, 1 maart 2005, B.9.

⁽¹⁴⁾ Voor een voorbeeld van een concrete toetsing, zie Grondwettelijk Hof, nr. 44/2005, 23 februari 2005.

LM

47.354/1

is op de indexering van specifieke bedragen opgenomen in artikel 9, een bepaling in te voegen die van toepassing is op alle bepalingen van het decreet waarin dezelfde indexformule wordt toegepast (zie de artikelen 9, § 6, 30, § 2, 31, § 3, 35, §§ 5 en 6, 38, § 2, 39, § 3, 40, laatste lid, 42, tweede lid, en 43, § 3, van het decreet van 14 maart 2008).

Een meer rechtszekere oplossing zou er in bestaan, hetzij om in elk van de bepalingen het indexmechanisme buiten toepassing te stellen, hetzij een afzonderlijke bepaling in het decreet van 14 maart 2008 op te nemen die van toepassing is op alle bepalingen waarin een indexformule zoals in artikel 9, § 5, wordt toegepast.

Artikel 36

De ontworpen wijziging aan artikel 169^{quater}, § 7, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap zal tot gevolg hebben dat de wettelijke basis voor het toekennen van subsidies voor 2008 en 2009 wegvalt. In dat verband kan worden verwezen naar wat onder randnummer 3 van de algemene opmerkingen is uiteengezet ⁽¹⁵⁾.

Deze opmerking is van overeenkomstige toepassing voor nog andere bepalingen van het ontwerp (zie bijvoorbeeld de artikelen 56 en 63 ⁽¹⁶⁾).

⁽¹⁵⁾ Indien het de bedoeling is de subsidies voor 2008 en 2009 ongemoeid te laten, dienen de woorden "Voor 2008 en 2009" vervangen te worden door de woorden "Vanaf 2008".

⁽¹⁶⁾ Wat artikel 63 van het ontwerp betreft, hebben de ontworpen wijzigingen overigens betrekking op artikel 22 (niet: "artikel 23") van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van onderwijs.

LM

47.354/1/3

Hoofdstuk III - Fiscaliteit

Afdeling I - Selectiever maken van de Vlaamse forfaitaire vermindering voor beroepsactieve belastingplichtigen

Artikelen 81 en 82

In het advies 39.593/VR van 17 januari 2006 ⁽¹⁷⁾ over het ontwerp dat het te wijzigen decreet van 30 juni 2006 houdende de invoering van een forfaitaire vermindering in de personenbelasting ⁽¹⁸⁾ is geworden, kwam de afdeling Wetgeving tot de vaststelling dat het ontwerp geen doorgang kon vinden omdat uit het dossier niet bleek dat de belastingvermindering verbonden was met de bevoegdheden van de gewesten. Naar aanleiding van dat advies heeft de Vlaamse Regering de memorie van toelichting aangepast en het ontwerp aan het Vlaams Parlement voorgelegd. De Raad van State, afdeling Wetgeving, beperkt zich in de gegeven omstandigheden tot een verwijzing naar het voormelde advies.

Hoofdstuk V - Fonds ter reductie van de globale energiekost

Artikel 94

Artikel 94 van het ontwerp strekt ertoe om de Vlaamse Regering te machtigen tot het verstrekken van de waarborg van het Vlaamse Gewest voor leningen die worden toegestaan door het Fonds ter reductie van de globale energiekost (verder in het ontwerp en ook hierna: FRGE) aan zogenaamde "Lokale Entiteiten", die optreden als kredietgever, en aan door de Vlaamse Regering aangewezen rechtspersonen, die eveneens optreden als kredietgever. Voorts wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om de voorwaarden te bepalen waaronder de waarborg kan worden toegekend en uitgekeerd, en om de nadere regels in verband daarmee te bepalen. Ten slotte wordt de Vlaamse

⁽¹⁷⁾ *Parl. St.*, VI. Parl., 2005-2006, nr. 805/1, 17 e.v.

⁽¹⁸⁾ In de memorie van toelichting wordt verduidelijkt dat het in dit geval gaat om een "heroriëntering naar een bonus voor de minstverdienenden" en dat het de bedoeling is om hiermee (grotendeels) tegemoet te komen aan de bemerkingen die de Europese Commissie bij de regeling had.

LM

47.354/3

Regering opgedragen om voor ieder begrotingsjaar de maximale omloop te bepalen van de uitstaande verbintenissen waarop de waarborg betrekking heeft.

De bedoelde leningen maken het voorwerp uit van artikel 29 van de programmawet van 27 december 2005. Naar luid van die bepaling kan het FRGE, een naamloze vennootschap van publiek recht, opgericht door de Federale Investeringsmaatschappij (artikel 28), onder meer "goedkope leningen voor structurele maatregelen (verstrekken) om reducties van de globale energiekost in particuliere woningen te bevorderen".

Daargelaten de vraag of de federale wetgever bevoegd was om te voorzien in de oprichting van een fonds met een bevoegdheid inzake het reduceren van de globale energiekost⁽¹⁹⁾, kan niet anders dan vastgesteld worden dat het ontwerp voorziet in het toekennen van een gewestwaarborg voor leningen die worden verstrekt door een federale overheid, in het kader van een federale wetgeving. Een dergelijke regeling, waarbij de bevoegdheid tot het verlenen van een gewestwaarborg wordt geënt op een federaal geregeld stelsel van leningen, strookt niet met het zogenaamde "financieel federalisme", dat één van de grondbeginselen van de Belgische staatshervorming uitmaakt. Zoals de Raad van State al meermaals heeft opgemerkt, houdt dat beginsel immers in dat de bevoegdheid van de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten om uitgaven te doen in het raam van hun overheidsbeleid of in de vorm van subsidies aan publiekrechtelijke of privaatrechtelijke instellingen, afhankelijk is van de materiële bevoegdheid waartoe die geldmiddelen zijn bestemd, onder voorbehoud van eventuele

⁽¹⁹⁾ In zijn advies over het betrokken wetsontwerp heeft de Raad van State opgemerkt dat de taak van het fonds (toen Energiebesparingsfonds genoemd), in zoverre deze betrekking had op het verstrekken van "goedkope leningen" (ter besparing van energie in particuliere woningen) in het geheel niet kon worden ingepast in de bij artikel 5, § 1, II, 2°, b), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen aan de federale overheid voorbehouden bevoegdheid inzake het verlenen van basisrechten waarop eenieder die in een bestaansonzekere situatie verkeert, aanspraak kan maken om een menswaardig bestaan te leiden. Volgens de Raad van State ging het daarentegen om een financiële stimulans die rechtstreeks energiebesparing beoogde, en die bijgevolg te beschouwen viel als een maatregel ter bevordering van het rationeel energieverbruik, die krachtens artikel 6, § 1, VII, eerste lid, h), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot de bevoegdheid van de gewesten behoorde (R.v.St., afd. Wetg., advies 39.310/1/2/3/4 van 4, 7 en 8 november 2005, *Parl. St.*, Kamer, DOC 51 2097/001, (180), p. 197). De federale wetgever is de Raad van State op dit punt niet gevolgd (zie het antwoord op het advies in de memorie van toelichting, *l.c.*, p. 23).

LM

47.354/3/1/3

uitzonderingen bepaald bij de Grondwet of een wet aangenomen met een bijzondere meerderheid ⁽²⁰⁾.

Artikel 94 dient dan ook uit het ontwerp te worden weggelaten.

Hoofdstuk VII - Overdracht beheer researchpark Zellik

Artikel 96

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk IX - Afvalstoffen

Artikel 104

Luidens het vigerende artikel 48, § 2, 15°, tweede volzin, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen geldt in afwijking van 14° en 15° voor het verbranden of het meeverbranden van recyclageresidu's van papier- en kartonafval een heffingstarief van 2 euro per ton met ingang van het heffingsjaar 2007.

Zoals het ontworpen artikel 48, § 2, 15°, tweede volzin, van het decreet van 2 juli 1981 is geredigeerd, zal met ingang van het heffingsjaar 2007 het beperkt tarief van 2 euro per ton nog slechts gelden, wat het verbranden of het meeverbranden van recyclageresidu's van papier- en kartonafval betreft, voor de bedrijven die papier- en kartonafval gebruiken als grondstof voor de aanmaak van nieuwe stoffen of producten. Aldus worden de voorwaarden om het verminderd tarief te kunnen genieten, verstrengd.

⁽²⁰⁾ Zie, bijv., R.v.St., afd. Wetg., advies 44.050/2 van 28 februari 2008 over een wetsvoorstel inzake de toekenning van een korting voor energiebesparende uitgaven, *Parl. St.*, Kamer, DOC 52 0675/002, p. 5.
Zie ook Grondwettelijk Hof, nr. 63/2005, 23 maart 2005, B.4 tot B.6.

LM

47.354/3

Het is de Raad van State echter niet duidelijk waarom, enerzijds, artikel 104 maar in werking zal treden op 1 januari 2010 (zie artikel 149 van het ontwerp), terwijl, anderzijds, in het ontworpen artikel 48, § 2, 15°, tweede volzin, is bepaald dat het van toepassing zal zijn met ingang van het heffingsjaar 2007. Uit niets blijkt dat het de bedoeling zou zijn aan die ontworpen bepaling terugwerkende kracht te verlenen⁽²¹⁾. De woorden "met ingang van het heffingsjaar 2007" dienen dan ook te worden geschrapt.

Hoofdstuk X - Landbouw en Visserij

In zoverre de adviesaanvraag met betrekking tot dit hoofdstuk ontvankelijk is, zijn er bij dit hoofdstuk geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk XI - Sociaal-Cultureel Werk

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk XII - Oppervlaktewateren

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk XIII - Grondwaterbeheer

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

⁽²¹⁾ In de memorie van toelichting wordt hiervan geen melding van gemaakt. Zo het toch de bedoeling zou zijn om aan het ontworpen artikel 48, § 2, 15°, tweede volzin, terugwerkende kracht te verlenen, zullen de stellers moeten nagaan of die terugwerkende kracht valt in te passen in de door het Grondwettelijk Hof terzake bepaalde voorwaarden. Wat die voorwaarden betreft, wordt verwezen naar opmerking 2 van het onderdeel "algemene opmerkingen".

LM

47.354/3/1

Hoofdstuk XIV - Water bestemd voor menselijke aanwending

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk XV - WatervangArtikel 145

Het ontworpen artikel 84 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 is een letterlijke herhaling van het huidige artikel 84 van het decreet van 21 december 1990. Artikel 145 is dan ook een overbodige bepaling en dient te worden weggelaten.

Hoofdstuk XVIII - Ijzermemoriaal

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk XIX - SlotbepalingenArtikel 149

In verband met de terugwerkende kracht die aan een aantal artikelen van het ontworpen decreet wordt verleend, wordt verwezen naar opmerking 2 van het onderdeel "algemene opmerkingen", hiervóór.

47.354/1

Het advies betreffende hoofdstukken I tot IV, VI tot VIII, XVI, XVII en XIX, werd gegeven door de eerste kamer, samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	M. TISON,	assessoren van de
	L. DENYS,	afdeling Wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de H. W. PAS, eerste auditeur, de H. B. STEEN, auditeur, en Mevr. I. VERHEVEN en de H. F. VANNESTE, adjunct-auditeurs.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

A. BECKERS

M. VAN DAMME

47.354/3

Het advies betreffende hoofdstukken I, V, IX tot XV, XVIII en XIX, werd gegeven door de derde kamer, samengesteld uit

de Heren	P. LEMMENS,	kamervoorzitter,
	J. SMETS, B. SEUTIN,	staatsraden,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur-afdelingshoofd, Mevr. K. BAMS en G. SCHEPPERS, auditeurs, en de H. F. VANNESTE en Mevr. A. SOMERS, adjunct-auditeurs.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

A.-M. GOOSSENS

P. LEMMENS

ADVIES
VAN DE VLAAMSE ADVIESRAAD
VOOR BESTUURSZAKEN

Aan de heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport

Koning Albert II-laan 19 bus 10
1210 Brussel

uw bericht van
26 oktober '09

uw kenmerk

ons kenmerk
09 BZ 02

bijlagen

vragen naar / e-mail
Bram Opsomer
bram.opsomer@bz.vlaanderen.be

telefoonnummer
02 553 40 15

datum
3 november '09

Betreft: programmadecreten 2009 en 2010

Mijnheer de minister,

Per brief van 26 oktober '09 vroeg u het spoedadvies van de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009 en het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010.

De Raad ondertekende op 4 februari van dit jaar het Interinstitutionele Akkoord tussen het Vlaams Parlement, de Vlaamse Regering, de SERV en de Strategische Adviesraden over de gemeenschappelijke aanpak van de reguleringsimpactanalyse (RIA) en engageerde zich hiermee om in zijn advisering oog te hebben voor kwaliteitsvolle regelgeving.

De Raad wil dan ook als fundamentele bedenking aankaarten dat met de voorliggende programmadecreten **niet voldaan is aan de criteria voor kwaliteitsvolle regelgeving**.¹ De Raad verwijst daarvoor naar het advies van het Rekenhof van 2 december 2008 over de begrotingsrapportering door de Vlaamse Regering:

Bij de indiening van het begrotingsontwerp legt de Vlaamse Regering ook telkens een ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting voor. Dit is een gewoonte die geen basis vindt in de GWR noch in het comptabiliteitsdecreet, maar algemeen gangbaar is, ook op

¹ In de beleidsnota Bestuurszaken is nogmaals opgenomen dat de Vlaamse Regering streeft naar regelgeving die voldoet aan de acht kenmerken van goede regelgeving: noodzakelijk en doeltreffend, doelmatig en afgewogen, uitvoerbaar en handhaafbaar, rechtmatig, samenhangend, eenvoudig, duidelijk en toegankelijk, onderbouwd en overlegd, blijvend relevant.

federaal niveau (programmawetten). De uitvoering van sommige bepalingen uit het begrotingsdecreet kan inderdaad een afzonderlijk decreet met begeleidende normatieve bepalingen vergen. Toch moet erover worden gewaakt dat hier niet lichtzinnig mee wordt omgesprongen zodat het programmadecreet niet uitgroeit tot een bonte verzameling van allerlei nieuwe of wijzigende bepalingen op verschillende beleidsdomeinen zonder rechtstreeks verband met de begroting. Er zijn immers heel wat nadelen verbonden aan die manier van decreetgevend werk. De bepalingen van een programmadecreet zijn divers en vormen geen harmonisch geheel. De snelheid waarmee een programmadecreet de parlementaire procedure doorloopt is niet bevorderlijk voor de legistische kwaliteit en laat geen deugdelijk parlementair debat toe. Het voortdurend wijzigen van decreten door middel van bepalingen in programmadecreten kan leiden tot rechtsonzekerheid. Het gebruik van programmadecreten is dan ook dikwijls bekritiseerd door zowel het Rekenhof, de Raad van State als de rechtsleer.

Na lezing van de voorliggende voorontwerpen ziet het er naar uit dat de nieuwe Vlaamse Regering, ondanks alle bedenkingen die in het verleden zijn geformuleerd en alle goede voornemens inzake kwaliteitsvolle regelgeving, op het vlak van programmadecreten niet voor een trendbreuk zal zorgen. De link tussen verschillende bepalingen en de begroting is hoogst onduidelijk. Het dossier bevat geen RIA, terwijl het op heel wat gebieden een belangrijke invloed heeft op verschillende gebruikersgroepen, bevat geen codificatie, waardoor het moeilijk is om bepaalde artikels in een juiste context te bestuderen, en het consultatieproces is te kort voor een regelgevingsdossier dat in totaal 267 pagina's telt. In dit kader vindt de Raad het met het oog op de legistische en budgettaire duidelijkheid ook geen goede optie om de twee programmadecreten in één dossier op te nemen.

De Raad betreurt de gehanteerde aanpak. Het is in deze context onvermijdelijk dat **vragen gesteld kunnen worden over het nut van de advisering** in deze fase van het beslissingsproces, zeker indien ook nog eens de analyse van de impact van eerdere advisering over programmadecreten (nihil) wordt in overweging genomen. De Raad beperkt zich hier dan ook tot enkele punctuele bedenking:

- Artikel 41 programmadecreet 2009 bepaalt dat vanaf 2009 een reeks Vlaamse subsidies slechts worden uitbetaald binnen de perken van de goedgekeurde begroting, en dus niet noodzakelijk het in het decreet bepaalde evolutiepercentage volgen. Bij die subsidies wordt nu ook het **gemeente- en provinciefonds** gevoegd (naast integratie, beschermde monumenten en landschappen, bescherming archeologisch patrimonium en landschapszorg). Dat betekent dat besparen op die algemene financiering geen aanpassing van de decreten meer vergt en dus iets gemakkelijker wordt. Jaarlijks zal dus de uitgavenbegroting van de Vlaamse overheid moeten worden afgewacht om te weten wat in dit verband beslist wordt. De Raad merkt op dat daardoor de **financiële zekerheid van de lokale en provinciale besturen achteruit gaat**. De Raad begrijpt de logica van deze bepaling niet goed, want in de beleidsnota Binnenlands Bestuur wordt het belang van het bieden van voldoende zekerheid inzake de algemene financiering beklemtoond en engageert de bevoegde minister zich ertoe om de decretaal vastgelegde groeivoeten te respecteren gedurende de ganse regeerperiode. Voorts wijst de minister in zijn beleidsnota op het essentiële belang van voorafgaand overleg bij beslissingen met een impact op de lokale en provinciale besturen in het kader van goed partnerschap (Belfortprincipe). Dit lijkt niet te stroken met de opgenomen bepaling.
- Er kan worden vastgesteld dat diverse **onroerende goederen gratis** overgaan naar andere bestuursniveau's (bv. art. 22 van het programmadecreet 2009 heeft het over de overdracht van

de wegenis, parking, park en plein bij het kasteel van Ham en art. 95 van het programmadecreet 2010 geeft het provinciehuis Antwerpen over). Dit gebeurt kosteloos en met kan zich de vraag stellen of in deze tijden van budgettaire saneringen dergelijke overgangen niet beter financieel vergoed worden conform de marktprijzen zodat dit de Vlaamse begroting ten gunste komt.

- Het programmadecreet begroting 2010 wil een **fonds vastgoedakten** en een dergelijke dienst oprichten (artikel 89 e.v.). De Raad sluit zich aan bij de adviezen van de inspectie van financiën van 13 en 20 oktober 2009. Bovendien druist de oprichting van een begrotingsfonds ook in tegen het beginsel van niet bestemming en de universaliteit (art. 174, 2° lid van de Grondwet en art. 3 van de samengevoegde wetten op de rijkscomptabiliteit). Het gebruik van dergelijke begrotingsfondsen dient geen gewoonte te worden doch in verhouding te staan met de realiteit. In dit concreet geval is de budgettaire bestemming gewoon te laag om te overleven
- De Raad stelt vast dat de gemeentelijke **saneringsbijdrage** in artikel 141 van het programmadecreet 2010 wordt verankerd op 1,4 keer de bovengemeentelijke saneringsbijdrage in het collectief gebied en 2,4 keer de bovengemeentelijke saneringsbijdrage in het individueel gebied van het zoneringsplan. Tegelijkertijd stellen de gemeenten vast dat de inkomsten van deze saneringsbijdrage niet voldoende zijn om de kosten voor alleen al het bouwkundig beheer (onderzoek, herstel, renovatie en vervanging) van de gemeentelijke riolen te dekken. Slecht bouwkundig beheer van gemeentelijke riolen betekent vernietiging van kapitaal, anderzijds zijn we ook doordrongen van het sociaaleconomisch belang van de drinkwaterprijs. Daarom kan worden aanvaard dat de verhouding gemeentelijke/bovengemeentelijke saneringsbijdrage voorlopig gehandhaafd wordt op hetzelfde niveau van 2008. De Raad dringt echter wel aan dat er een visie op langere termijn wordt uitgewerkt en dat onderzocht wordt welke groeimogelijkheden er nog zijn voor de gemeentelijk saneringsbijdrage en dit in relatie tot de kosten voor gemeentelijk rioolbeheer en de sociaaleconomische aanvaardbaarheid van de drinkwaterprijs.

De Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken dient te concluderen dat er heel wat bepalingen in de ontwerpen staan die niets van doen hebben met de begroting 'an sich'. In feite is dit de verder zetting van de reeds lang gebruikte methode om diverse maatregelen snel door de beleidscyclus te krijgen en het parlement en inherent hiermee het politieke debat te omzeilen.

Uiteraard, mijnheer de minister, zijn we steeds bereid om over dit advies nadere toelichting te verschaffen.

Hoogachtend,

(getekend)

Prof. dr. Herman MATTHIJS
Voorzitter

ADVIES
VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
VOOR HET VLAAMSE WELZIJS-, GEZONDHEIDS- EN GEZINSBELEID

Sterk deug overleg**SERV** Sociaal-Economische Raad van VlaanderenBrussel, 4 november 2009
SAR WGG_BR_2009_003De heer Philippe MUYTERS
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport
Koning Albert II-laan 19
1210 Brussel**Contactpersoon: Gunter Naets, gnaets@serv.be, tel. 02.20.90.130****Betreft: Briefadvies van de SAR WGG over de voorontwerpen van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde begrotingsaanpassing van de begroting 2009 en tot begeleiding van de begroting 2010**

Mijnheer de minister,

De Vlaamse Regering keurde op haar zitting van 21 oktober 2009 volgende voorontwerpen van decreet principieel goed:

- Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009 en
- Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010.

Op 28 oktober 2009 ontving de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid de vraag tot spoedadvies over deze ontwerpdecreten.

Eén artikel uit deze ontwerpdecreten heeft rechtstreeks betrekking op het beleidsdomein van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid:

Artikel 24 van het Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009 wijzigt artikel 37 van het decreet van 19 december 2008 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting van 2009 waardoor de looptijd van de experimentele subsidiëring van knelpuntdossiers binnen het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap en het Fonds Jongerenwelzijn verlengd wordt van twee tot drie jaar. Deze verlenging is ingegeven door het feit dat de commissie erkenning knelpuntdossiers pas in juni 2009 is kunnen starten met haar erkenningsvergaderingen waardoor de uitvoering van het experiment later gestart is dan gepland.

Sterk door overleg

De Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid heeft geen fundamentele bedenkingen bij de bepaling van bovenstaand artikel en staat positief tegenover de verlenging van de termijn met een jaar.

Gelet op het belang van deze experimenten met het oog op het aanreiken van een veralgemeende aanpak van deze knelpuntdossiers vraagt de SAR WGG dat de evaluatie van deze experimenten nauwgezet en in overleg met het werkveld wordt gevoerd. Hierbij zal het belangrijk zijn om na te gaan of deze experimenten nuttige conclusies opleveren over onder andere het profiel van de jongeren die begeleid werden. Een overweging die in de evaluatie ook kan gemaakt worden is welke voorzieningen deze knelpuntdossiers kunnen opnemen met het oog op de versterking van dit programma.

Met de meeste hoogachting,

Peter Degadt
Voorzitter
SAR WGG

Gunter Naets
Secretaris
SAR WGG

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
INTERNATIONAAL VLAANDEREN

STRATEGISCHE ADVIESRAAD INTERNATIONAAL VLAANDEREN

Boudewijnlaan 30 bus 81, 1000 Brussel

T: +32 2 553 01 81

F: + 32 2 553 50 76

sariv@iv.vlaanderen.be

<http://www.sariv.be>

De heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport
Koning Albert II-laan 19
1210 Brussel

uw bericht van
26 oktober 2009

uw kenmerk

ons kenmerk
Advies 2009/24

bijlagen

vragen naar / e-mail
Freddy Evens
Freddy.evens@iv.vlaanderen.be

Telefoonnummer
02 553 01 81

datum
6 november 2009

Betreft: Briefadvies betreffende het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009 en het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010

Mijnheer de minister,

Op haar vergadering van 23 oktober 2009 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009 en het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010, en gelastte u een spoedadvies in te winnen bij de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (hierna: “de Raad”). Via schriftelijke procedure keurde de Raad onderhavig advies bij consensus goed.

De Raad beperkt zich tot een briefadvies en wenst slechts de volgende punten aan te stippen.

Eerst en vooral verwijst de Raad naar de algemene opmerking gemaakt in zijn advies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2008 (Advies 2008/15, 7 juli 2008) en de begroting 2009 (Advies 2008/20, 22 oktober 2008). De praktijk van het groeperen van regelgevende bepalingen in een “decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting” getuigt niet van goede wetgevingstechniek en zou tot een minimum moeten worden beperkt. Zulks om een meer uitgebreid (parlementair) debat toe te laten. In het geval van een “totaalpakket” zoals het onderhavige kan daar nauwelijks sprake van zijn.

Met betrekking tot artikel 28 van het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009 verwelkomt de Raad de mogelijkheid om het ESF-Agentschap te belasten met het beheer, de opvolging, de monitoring, de evaluatie en de bijsturing van andere Europese fondsen en de bijbehorende cofinancieringsmogelijkheden. Vooral dit laatste draagt bij aan een grotere doorzichtigheid van de inzet van de Vlaamse middelen. Het kan ook leiden tot een grotere professionalisering van het beheer.

Het Rekenhof heeft in het verleden reeds gepleit voor een grotere concentratie en een meer doorgedreven beheer van de Europese middelen en het centraliseren van cofinanciering waardoor een beter overzicht van de financiële stromen kan worden bekomen.¹ De Raad vraagt aandacht voor de door het Rekenhof

¹ Verslag van het Rekenhof over de Europese Unie en de Vlaamse Gemeenschap: een verkenning. (Parl. St. Vl. Parl. 2005-06, nr. 37-A/1)

geformuleerde aanbevelingen, ook met betrekking tot het beheer van de ESF-gelden. Hij onderschrijft dat hierdoor tegelijk de administratieve lasten voor de beneficianten kunnen worden verlaagd door een financiering in één pakket zowel van de Europese middelen als de Vlaamse cofinancieringsmiddelen.

Wat betreft het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010 en de memorie van toelichting stelt de Raad vast dat hierin geen elementen zijn opgenomen die van internationaal strategisch belang zijn voor Vlaanderen. Hij formuleert dan ook geen opmerkingen bij deze documenten.

Hoogachtend,

Prof. Dr. Jan Wouters
Voorzitter

Freddy Evens
Secretaris

ADVIES
VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Sterk door overleg

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

10 november 2009

Advies

over:

- *het Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010*
- *het Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009*

10 november 2009

Sterk door overleg

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

10 november 2009

Adviesvraag:

- Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010
- Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009

Adviesvrager: Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport

Ontvangst adviesvraag: 28 oktober 2009

Adviestermijn: 10 dagen

Goedkeuring dagelijks bestuur SERV: 10 november 2009

Goedkeuring/bekrachtiging raad: 18 november 2009

Doorlooptijd: 8 dagen

De heer Philippe MUYTERS
Vlaams minister van Financiën, Begro-
ting, Werk, Ruimtelijke Ordening en
Sport
Koning Albert II-laan 19

1210 Brussel

Betreft: Advies over:

- **het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010**
- **voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009**

Mijnheer de minister,

Op 28 oktober 2009 heeft de SERV uw vraag ontvangen om zich binnen de spoedprocedure uit te spreken over de hierboven vermelde voorontwerpen van decreet.

Hierbij vindt u het advies van de SERV.

Het Programmadecreet 2010 en de derde aanpassing van het Programmadecreet 2009 bevatten een reeks bepalingen die nodig zijn om uitvoering te geven aan de noodzakelijke besparingsmaatregelen. De SERV betreurt dat in de Memorie van toelichting hierover onvoldoende overzichtelijk en transparant wordt gerapporteerd. Evenmin wordt aangegeven wat de opbrengsten zijn van vooropgestelde lastenverhogingen voor bedrijven.

De SERV mist een meer algemene duiding met een duidelijk overzicht van de besparingen, waarbij wordt aangegeven wat hiertoe al of niet decretaal vereist is.

De SERV is steeds bereid dit advies verder toe te lichten.

Hoogachtend,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Ann Vermorgen
voorzitter

Advies Programmadecreet

Advies

1. Situering

De SERV heeft op 28 oktober 2009 van Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport de vraag ontvangen om een spoedadvies te formuleren over zowel het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010 (Programmadecreet 2010) als het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009 (Programmadecreet 2009 3^e aanpassing).

2. Algemeen

Het Programmadecreet 2010 en de derde aanpassing van het Programmadecreet 2009 bevatten een reeks bepalingen die nodig zijn om uitvoering te geven aan de noodzakelijke besparingsmaatregelen. De SERV betreurt dat in de Memorie van toelichting hierover onvoldoende overzichtelijk en transparant wordt gerapporteerd. Evenmin wordt aangegeven wat de opbrengsten zijn van vooropgestelde lastenverhogingen voor bedrijven.

De SERV mist een meer algemene duiding met een overzicht van de besparingen waarbij wordt aangegeven wat hiertoe al of niet decretaal vereist is. Bovendien ontstaat de onterechte indruk van een ogenschijnlijk onevenwicht in de besparingen. Aangezien de regeling van onderwijsaangelegenheden decretale bepalingen vergt, kan de perceptie ontstaan dat de besparingen uitermate zwaar doorwegen op het onderwijsdepartement en andere beleidsdomeinen veel minder geraakt worden.

De SERV vraagt eveneens dat in de Memorie van Toelichting de nodige duiding wordt gegeven over de exacte impact voor de diverse doelgroepen (burgers en ondernemingen) bij de decretale invoering van wijzigingsbepalingen die door de federale overheid zijn opgesteld (in casu onroerende voorheffing, art. 83).

Het programmadecreet 2010 bevat een aantal bepalingen die de prijs voor het gebruik van grondwater en oppervlaktewater aanzienlijk duurder maken. De SERV betreurt dat opnieuw gebruik gemaakt wordt van het programmadecreet om tariefverhogingen door te voeren. De voorgestelde maatregelen zijn bovendien niet consistent. Grondwatergebruik wordt afgeremd door hogere grondwatertarieven, maar tegelijk worden ook oppervlaktewatercaptaties veel duurder, terwijl stimuli voor waterhergebruik ontbreken.

Volgens de SERV moet op korte termijn werk gemaakt worden van een globale visie op de financiering van het waterbeleid en de toepassing van het kostenterugwinningsbeginsel met bijzondere

Advies Programmadecreet

aandacht voor de prijs van verschillende waterbronnen. Dit moet op een transparante, planmatige en participatieve wijze gebeuren.

3. Het programmadecreet 2009, derde aanpassing

3.1. Hoofdstuk II. Onderwijs

De voorgestelde regeling "inhaalbeweging schoolinfrastructuur" (artikel 15) doet het eerder vastgelegde plafond voor het aangaan van verbintenissen springen: tot nu toe was het plafond beperkt tot een bedrag dat er moest toe leiden dat de 30 jaar uit te betalen beschikbaarheidsvergoeding niet groter zou zijn dan 75 mln euro. Dit grensbedrag wordt opgetrokken tot 100 mln euro, bovendien nog tot op zekere hoogte te indexeren.

De SERV vraagt hierbij om enige verduidelijking. Het blijkt niet alleen dat het investeringsprogramma ernstige vertraging heeft opgelopen, maar dat het ook substantieel duurder zal uitvallen (op jaarbasis een stijging voor de begroting van 33 %). Tenzij een investeringsimpuls wordt beoogd door het investeringspakket van oorspronkelijk 1 mld euro te verhogen.

3.2. Hoofdstuk XIII. Uitvoering binnen perken begroting

De bepalingen (artikel 39 en 41) van het programmadecreet beperken de uitvoering van een reeks decreten tot de mogelijkheden van de begroting.

De SERV heeft in het verleden meermaals gepleit (ondermeer in zijn advies over de bepalingen bij de aanpassing van de begroting 2000, het programmadecreet 2001) voor (a) een solide decretale regeling voor het sociaal-cultureel werk en (b) de verzekerde uitvoering ervan.

Na jaren van opschorting van uitvoering van decretale regelingen in de sector werd midden de jaren negentig een reeks nieuwe basisdecreten in verband met het sociaal cultureel werk goedgekeurd. Vrijwel onmiddellijk na de goedkeuring ervan werd met het oog op het beheersen van de budgettaire situatie de uitvoering ervan vertraagd. Ook de uitvoering van het decreet op het sociaal-cultureel volwassenenwerk (4 april 2003) blijft op specifieke punten afhankelijk van al dan niet beschikbare begrotingskredieten. Als zodanig wordt de beoogde uitbouw van de sector reeds jarenlang beknot.

Rekening houdende met de huidige noodzakelijke budgettaire besparingen waarschuwt de SERV voor de herhaling van geschetst scenario uit het verleden. De gestelde beperking op de uitvoering van de decreten ("binnen de perken van de begroting") is volgens de SERV veel te algemeen geformuleerd (cf. geen duidelijkheid over samenstelling van de betrokken allocaties in de begroting en over besparingsbedragen). Hierdoor kan een mogelijke uitholling van de werking op het terrein niet worden uitgesloten en wordt een adequate budgettering bemoeilijkt op het niveau van de (slechts partieel gesubsidieerde) organisaties in het werk-

Advies Programmadecreet

veld. Bovendien geldt de mogelijke beperking van de uitvoering van de decreten reeds vanaf het werkjaar 2009 waardoor initiatiefnemers onvoorzienbaar geconfronteerd kunnen worden met budgettaire tekorten in het aflopende werkjaar, waardoor meteen ook een hypotheek wordt gelegd op de toekomstige werking.

De SERV vraagt veel nauwkeuriger te bepalen op welke wijze besparingen in de sector van het sociaal-cultureel werk en binnenlands bestuur zullen worden gerealiseerd (bvb. via aanpassing indexmechanisme, met duidelijke afspraken over juiste interpretatie en concrete toepassing ervan).

3.3. Hoofdstuk XIX. Vreemd vermogensgarantie in het kader van eerste openbaar vervoersproject voor de eerste fase van het Masterplan Antwerpen

De SERV vraagt dat de Vlaamse regering zou nagaan of met de beoogde gewestwaarborg in het kader van het DBFM-project Brabo 1 (artikel 49 – 50) geen afbreuk wordt gedaan aan de ESR – neutraliteit.

4. Het programmadecreet 2010

De SERV formuleert hierna zijn bemerkingen bij volgende hoofdstukken:

Hoofdstuk II. Onderwijs
Hoofdstuk III. Fiscaliteit
Hoofdstuk V. Fonds ter reductie van de globale energiekost
Hoofdstuk IX. Afvalstoffen
Hoofdstuk XII. Oppervlaktewateren
Hoofdstuk XIII. Grondwaterbeheer
Hoofdstuk XIV. Water bestemd voor menselijke aanwending
Hoofdstuk XV. Watervang

4.1. Onderwijs

Onderafdeling III. Bedrijfstages (artikelen 20 en 21)

De Competentieagenda 2010 bevat de doelstelling om elke leerkracht technische en praktische vakken om de vijf jaar minstens een week stage te doen lopen in een stageplaats die relevant is voor het onderwijs of de opleiding die ze verstrekken. De SERV onderschrijft deze

Advies Programmadecreet

doelstelling nog steeds en vraagt dat ook de overheid zich mee inzet om de doelstelling te realiseren. Voor sociale partners is de voorgestelde recurrente budgettaire ingreep dan ook het verkeerde signaal. Het beperkte aantal gelopen stages tot op heden wijst er net op dat er bijkomende inspanningen nodig zijn: de barrières moeten in kaart gebracht worden en er moet nagegaan worden hoe het lopen van stages kan geïncentiveerd worden.

Afdeling XIV. Mentorschap

Het programmadecreet beschouwt het toekennen van specifieke middelen voor mentorschap niet langer als een essentiële investering. Bijzondere omkaderingsmiddelen voor mentorschap worden geschrapt omwille van versnippering en omdat het om een kerntaak zou gaan. De SERV heeft in een eerder advies (advies beroepsprofiel leraar) het belang van de uitbouw en ondersteuning van dat mentorschap en begeleiding van beginnende leraars sterk onderlijnd en gesteld dat hiervoor voldoende middelen dienen te worden gereserveerd.

4.2. Hoofdstuk III. Fiscaliteit

Het programmadecreet 2010 maakt de jobkorting selectiever en brengt deze terug tot de oorspronkelijke essentie: het bestrijden van de werkloosheidsval. De SERV sluit zich hierbij aan bij het gevolgde beginsel.

De SERV stelt wel vast dat de inkomensgrens vanaf het aanslagjaar 2011 (inkomens 2010) veel scherper wordt gesteld dan wat voorzien was bij de invoering van de forfaitaire vermindering voor het aanslagjaar 2008 (inkomens 2007): een verlaging van de maximumgrens voor de volledige toekenning van de vermindering (€ 125) van € 21.000 tot € 17.250. Dat verklaart dan ook de substantiële daling van de voorziene middelen (van € 121,7 mln naar 75 mln) en uiteraard ook de daling van het aantal rechthebbenden.

4.3. Hoofdstuk V. Fonds ter reductie van de globale energiekost

Art. 94 van het voorontwerp machtigt de Vlaamse Regering om waarborgen te verlenen voor leningen toegestaan in het kader van het federale Fonds ter Reductie van de Globale Energiekost (FRGE) zowel aan lokale autoriteiten als aan door de Vlaamse regering aangewezen rechtspersonen die optreden als kredietgever.

De SERV kan instemmen met de voorgestelde waarborgregeling indien op zijn minst aan volgende randvoorwaarden is voldaan:

1. Er worden voorwaarden gekoppeld aan de toekenning van de waarborgregeling die - meer dan nu het geval is - garanderen dat om de initiatieven van de diverse lokale entitei-

Advies Programmadecreet

ten beter op elkaar afgestemd raken en beter geïntegreerd worden in het overige Vlaamse energie-, armoede- en gebouwenbeleid. De mogelijkheid om extra voorwaarden op te leggen zal eveneens nodig zijn om enkele andere nadelen van de huidige aanpak via het FRGE te compenseren.

2. Met FRGE-middelen worden op korte termijn Vlaamse proefprojecten gefinancierd om diverse mechanismen te testen die energiebesparende investeringen initiëren bij de meest behoeftige doelgroepen en bij huurders. Deze experimenten laten toe ervaring op te doen met diverse instrumenten, actoren en processen. Dergelijke informatie is essentieel bij de uitwerking en opstart op termijn van een afzonderlijk en ruimer Vlaamse (pre)financieringsinitiatief gericht op gebouwenverbeteringen in het algemeen bij de meest behoeftigen.
3. Vanaf nu wordt ook fundamenteel nagedacht en overlegd over een meer actieve en geïntegreerde Vlaamse aanpak van de energieproblematiek bij de meest behoeftigen en huurders met het oog op de langere termijn. Daarbij is zowel integratie met het overige gebouwenrelateerde beleid als met het armoedebelief van belang.
4. De waarborgregeling wordt ook effectief op korte termijn geoperationaliseerd voor rechtspersonen met het oog op de ontwikkeling van de ESCO-markt, weliswaar onder strikte voorwaarden zodat het risico en de bijhorende budgettaire impact beperkt worden.
5. In het decreet wordt expliciet een clausule opgenomen inzake de periodieke evaluatie en rapportering over de waarborgregeling.

4.4. Hoofdstuk IX. Afvalstoffen

Na de vernietiging door de Raad van State van de brief van minister Crevits waarin de berekening van de co-verwerkingsheffing werd geëxpliciteerd, is een juridisch vacuüm ontstaan. De SERV is vragende partij om dit vacuüm via dit programmadecreet op te vullen. Zo niet blijft de sector in een juridisch onduidelijke situatie.

Daarnaast vraagt de SERV om via dit programmadecreet de bestaande situatie bij de grondreinigingscentra te regulariseren. In de praktijk worden nu al verlaagde heffingen toegepast voor meer stromen dan opgesomd in het afvalstoffendecreet¹. Het betreft residu's afkomstig van de reiniging van andere afvalstromen dan de gronden en andere afvalstromen vermeld in het huidige decreet, nl. rioolkolenslib en slibresidu's van de reiniging van zeefzand, afvalstromen zoals straalgrit, veegvuil, filterzand, vormgietsand, zand van zandvang, slib van pompput, snijzand, ovenpuin, spoorwegballast, grachtenslib en bagger- en ruimingsspecie (voor deze laatste wordt dan ook best de verlaagde storthetfing afgeschaft).

¹ Art. 48 §2, 4°, 5° en 6°

4.5. Hoofdstuk XII. Oppervlaktewateren

Het programmadecreet 2010 brengt heel wat wijzigingen aan aan de afvalwaterheffing. Opvallend is dat de tarieven zelf niet verhoogd worden. De SERV vindt dit een goede zaak.

Hierna formuleert de SERV bedenkingen bij aanpassingen die te maken hebben met het nullozerstatuut, de aanpak van onvergunde lozingen en wijzigingen van de lozingssituatie.

Het zogenaamde **nullozersstatuut** wordt op verschillende punten aangepast. SERV heeft bedenkingen bij een aantal van de vooropgestelde wijzigingen : (1) de invulling van de minimale vereisten van het dossier om het nullozerstatuut te bekomen, (2) de kwalificatie van de opsteller van dit rapport en (3) implicaties van onvergunde lozingen.

De SERV stelt vast enkele vereisten voor het dossier voor het bekomen van het nullozerstatuut worden opgesomd en wettelijk verankerd worden. De vastlegging van nadere regels wordt gedelegeerd aan de Vlaamse regering. Volgens de SERV was het even goed mogelijk om de volledige inhoud van het dossier te delegeren aan de Vlaamse regering. Met betrekking tot de vooropgestelde invulling van de minimale vereisten heeft de SERV twee vragen. Ten eerste is het niet duidelijk wat bedoeld wordt met noodplannen of noodvoorzieningen. Hier zou minstens aangevuld moeten worden dat het om noodplannen of noodvoorzieningen moet gaan die te maken hebben met afvalwater. Ten tweede moet bij het 'overzicht van de milieu-of lozingsvergunningen van de laatste tien jaar' verduidelijkt worden. Gaat het om vergunningen die de laatste tien jaar toegekend werden of van toepassing zijn geweest? Bij voorbeeld een lozingsvergunning van 25 jaar die 20 jaar van kracht was.

Om het statuut van nullozer te bekomen moet een bedrijf een dossier indienen dat opgemaakt is door een milieudeskundige. Voortaan zal de VMM nog uitsluitend dossiers ontvankelijk verklaren die opgemaakt zijn door een milieudeskundigen in de discipline water. Volgens de SERV zouden evenwel ook MER-deskundigen dergelijke dossiers moeten kunnen opmaken. MER-deskundigen hebben immers een beter beeld op de productieprocessen in de bedrijven zelf.

Het statuut van nullozer impliceert dat het bedrijf niet beschikt over een milieu- of lozingsvergunning voor het lozen van ander dan huishoudelijk afvalwater. Indien de VMM beschikt over gegevens omtrent enige lozing uit het productieproces is sprake van een 'onvergunde lozing'. In dat geval wordt de heffing bepaald hetzij op forfaitaire basis, hetzij op basis van meetgegevens. Deze bepaling wordt gewijzigd in die zin dat de heffing zal bepaald worden op forfaitaire basis *tenzij de berekening op basis van meetgegevens tot een hogere heffing zou leiden*. De VMM zal dus steeds de berekening maken die leidt tot de hoogste heffing. De SERV kan hiermee niet akkoord gaan.

Hierbij aansluitend dringt de SERV aan op een duidelijke omschrijving van een **onvergunde lozing**. Bij nullozers die wel lozen is het duidelijk dat het om een onvergunde lozing gaat. In andere gevallen is het onduidelijker : gaat het bijvoorbeeld om een –al dan niet beperkte – overschrijding

Advies Programmadecreet

van het toegestane debiet of om het lozing van niet vergunde parameters. De SERV vindt het logisch dat in geval van een onvergunde lozing er een sanctie wordt opgelegd. Volgens de SERV is het wenselijk dat in het kader van de handhaving van de heffingsregeling een duidelijk kader wordt uitgewerkt voor overtredingen met bijhorende boetes. Nu wordt impliciet een sanctie opgelegd omdat een hoger tarief (rioollozers) wordt aangerekend of de berekeningsmethode wordt toegepast die tot de hoogste heffing leidt. Dit is geen goede manier van werken.

De invoering van boetes voor laattijdige indiening van een aangifte dienen in dit verband ook bekeken te worden.

De SERV vindt het logisch dat de VMM de mogelijkheid heeft om de heffing op onvergunde lozingen na te vorderen. De SERV onderschrijft de uitbreiding van 3 tot 5 jaar. Maar de SERV vindt het wel eenzijdig dat de bepaling "op straffe van nietigheid" systematisch wordt geschrapt in hoofde van de VMM, maar niet in hoofde van de heffingsplichtige. Dit is een ongelijke aanpak.

De SERV heeft ook een bemerking bij de aanpassingen inzake de berekeningswijze bij **gewijzigde lozingssituatie**. Het betreft hier de toepassing van de zogenaamde *a-factor*. De SERV vindt dat artikel 122 niet duidelijk geformuleerd is. Er wordt enerzijds gesteld dat de wijziging van de *a-factor* ingaat als de lozingssituatie en / of de vergunningstoestand gewijzigd wordt. Anderzijds wordt gesteld dat de *a-factor* wordt gewijzigd indien de feitelijke situatie aangepast wordt aan de vergunning. Moet hier ook niet het omgekeerde voorzien worden : met name de aanpassing van de vergunningstoestand aan de feitelijke toestand.

4.6. Hoofdstuk XIII. Grondwaterbeheer

Het programmadecreet 2010 wijzigt het grondwaterdecreet op verschillende punten. De meest opvallende zijn de verplichting van debietregistratie ook voor kleine debieten en de stapsgewijze tariefverhoging. De SERV gaat hierna op beide aspecten in. Gezien de huidige economische crisis vindt de SERV het niet aangewezen om nu aan de bedrijven dergelijke kostenverhogingen en prijsstijgingen m.b.t. bovenstaande aspecten van het grondwaterbeheer op te leggen.

Momenteel is *debietregistratie* verplicht voor grondwaterwinningen van 500 m³ of meer. De SERV stelt vast dat de verplichte debietregistratie uitgebreid wordt naar kleine grondwaterwinningen en dat de heffingsvrijstelling voor debieten van kleiner dan 500 m³ behouden blijft. De invoering van de verplichting gaat in op 1 januari 2010. Dit is voor de SERV niet realistisch. Hiervoor moet op zijn minst een overgangsperiode van 1 jaar voorzien worden.

Voor grondwaterwinningen van 30 000 m³ of meer wordt voor de berekening van de grondwaterheffing rekening gehouden met een laag – en een *gebiedsfactor*. De laagfactor wordt niet

Advies Programmadecreet

gewijzigd en blijft behouden op 1. De gebiedsfactor, die momenteel minimaal 1 en maximaal 2 bedraagt zal stapsgewijs verhoogd worden tot minimaal 1,25 en maximaal 5. Op die manier wordt in gebieden met de meest bedreigde lagen grondwater ongeveer even duur gemaakt als grijswater.

Het feit dat de verhoging stapsgewijs wordt doorgevoerd is positief en komt tegemoet aan wat de SERV reeds jaren bepleit. Zo kunnen bedrijven anticiperen op de tariefverhogingen.

Toch formuleert de SERV twee belangrijke bezwaren bij deze maatregel.

Ten eerste gaat het om zeer aanzienlijke tariefverhogingen. In sommige gebieden zal het oppompen van grondwater op termijn 150 % duurder worden, met reeds een verhoging van 19 % in 2010. In het licht van de economische crisis vindt de SERV het onaanvaardbaar om nu dergelijke prijsstijgingen door te voeren.

Ten tweede mist de SERV een integrale aanpak inzake waterprijsbeleid. De omschakeling van grondwater naar grijswater of andere waterbronnen kan volgens de raad versneld worden indien het gebruik van andere waterbronnen relatief goedkoper wordt gemaakt, maar dit gebeurt niet. Integendeel, tegelijk wordt ook het capteren van oppervlaktewater duurder.

De raad dringt dan ook aan op flankerende maatregelen die bedrijven de mogelijkheid bieden om op korte termijn over te schakelen van grondwater naar andere waterbronnen zoals het gebruik van hemelwater.

4.7. Hoofdstuk XIV. Water bestemd voor menselijke aanwending

De bovengrens van de gemeentelijke saneringsbijdrage wordt nu ook voor de volgende jaren decretaal verankerd op 1,4 keer de bovengemeentelijke saneringsbijdrage. De SERV betreurt dat niet meteen van de gelegenheid gebruik gemaakt wordt om via het programmadecreet decretaal vast te leggen dat zowel de gemeentelijke saneringsbijdragen als –vergoedingen uitsluitend kunnen geïnd worden op het effectief op riool geloosde afvalwater, noch dat er een maximumbijdrage wordt ingevoerd. Nu is er vaak een discrepantie tussen het opgenomen en het geloosde water en worden de bijdragen en de vergoedingen op een te groot volume berekend.

Artikel 142 bepaalt dat de administratieve geldboetes in het kader van de handhaving van het drinkwaterdecreet zullen geïnd worden door de VMM. De SERV gaat hiermee akkoord, maar vraagt om de aanwending van de opbrengst ervan te verduidelijken. Dit is nu zeer vaag geformuleerd.

Advies Programmadecreet

4.8. Hoofdstuk XV. Watervang

De SERV stelt vast dat het tarief van de tweede en de derde hoogste schijven van de heffing op watervang verhogen met respectievelijk 50 en 150 %. De vierde en hoogste schijf wordt afgeschaft, wat impliceert dat het tarief ervan meer dan vertienvoudigt. In tegenstelling tot de verhoging van de grondwaterheffing wordt de verhoging meteen integraal ingevoerd. De geplande tariefverhoging heeft reeds in 2010 een aanzienlijke financiële impact op een beperkte groep industriële ondernemingen die water capteren uit bevaarbare waterlopen en kanalen. De toename van de heffing kan voor sommige bedrijven oplopen van enkele tot 10-tallen miljoenen euro's. Gelet op de economische crisis is, het volgens de SERV onaanvaardbaar om dergelijke zware tariefverhogingen op te leggen.

Net zoals bij eerdere tariefverhogingen in 2007 en 2008 wordt in de Memorie van Toelichting als motivering gesteld dat 'de huidige bedragen voor het capteren te laag zijn, zeker voor de schijf 3 en 4'. De SERV herhaalt dat deze motivering benedenmaats is.

Verder wordt gewezen op het feit dat de waterwegbeheerders geconfronteerd worden met sterk stijgende kosten om het waterpeil in de kanalen op een voldoende hoog peil te houden (er wordt gewezen op de installatie van pompgemalen op sommige sluizen). Een doorrekening van deze kosten aan de watergebruikers wordt als 'billijk' voorgesteld. Volgens de SERV houdt deze redenering geen steek, omdat de meeste captaties gebeuren in de Zeeschelde, voorbij de sluizen. Daar valt geen impact op het waterpeil te verwachten en is er evenmin een bijkomende noodzaak om pompgemalen aan de sluizen te voorzien.

De SERV stelt dan ook voor om de voorziene tariefaanpassing te schrappen.

ADVIES VAN DE MINARAAD

ADVIES

12 november 2009

Advies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009 en voorontwerp van decreet houdende bepalingen van de begroting 2010

2009

Krachtlijnen

De Minaraad kan zich in belangrijke mate verenigen met de afzonderlijke voorstellen die in de voorgelegde voorontwerpdecreten vervat zijn.

Zo schaart de Minaraad zich, betreffende het decreet tot begeleiding van de derde wijziging van de begroting 2009, achter:

- De oplossing die gegeven wordt met betrekking tot de gemeenten die een grensoverschrijdende leasingoperatie voor hun rioolstelsel hebben aangegaan, met dien verstande dat een en ander geen uitwerking mag hebben ten nadele van de implementatie van de Kaderrichtlijn Water en de Richtlijn Stedelijk Afvalwater voor die gemeenten;
- De begrotingstechnische ingrepen die een volwaardige implementatie van het Oppervlaktedelfstoffendecreet mogelijk maken;
- De regeling die ingevoerd wordt met betrekking tot het gebruik van niet-gebruikte opbrengsten uit heffingen op verpakkingsafval – met dien verstande dat er snel een akkoord zou moeten gesloten worden tussen het Vlaamse Gewest en Fost plus.

De Minaraad kan zich ook, betreffende het decreet tot begeleiding van de begroting 2010, verenigen met:

- De waarborgstelling die er doorgevoerd wordt in het kader van het Fonds ter reductie van de globale energiekost;
- De door te voeren wijzigingen aan de afvalstoffenheffingen – zij het dat de Raad betreurt dat de afbouw van de tot dusverre geldende, verlaagde heffingen voor het storten/verbranden van recyclageresidu's laattijdig gebeurt;
- De ingrepen in de heffingen op de lozing van afvalwater.

De aan de begroting 2010 verbonden ingrepen in de grondwaterheffingen – met name het voorstel om de debietmeting te veralgemenen en om de grondwaterheffing gradueel te verhogen, gedifferentieerd naargelang de kwetsbaarheid van de watervoerende laag – worden door de Minaraad met kracht ondersteund. De Minaraad pleit er voor om het groeipad voor deze heffingen aan te houden, en een tussentijdse evaluatie door te voeren in 2014.

Voor wat het decreet inzake water bestemd voor menselijke aanwending aangaat, pleit de Minaraad voor de snelle opmaak van de in de Beleidsnota Leefmilieu en Natuur aangekondigde visie over de totale financiering van het gemeentelijk rioolbeheer. Hierin moet verduidelijkt worden welk groeipad de saneringsbijdragen zullen volgen, in het licht van de doelstellingen van de Kaderrichtlijn water, van degelijk bouwkundig beheer van de gemeentelijke riolen en met een onderbouwde inachtnaam van sociale en economische effecten.

Wat de bij de begroting 2010 voorgestelde wijzigingen inzake de heffingen op watervang betreft, bepleit de Minaraad een nog meer progressieve tarifiering dan wat nu doorgevoerd zou worden.

Als algemene commentaar wijst de Minaraad er ten slotte op dat deze voorstellen tot wijziging van heffingen op milieuverstorende handelingen andermaal voorgedragen worden via decreten ter begeleiding van een begroting. Het gaat in al deze gevallen om een spoedeisende procedure, wat de Minaraad niet in staat stelt om een diepgaand maatschappelijk debat te voeren over de voorgestelde hervormingen.

De sociaal-economische partners onthielden zich bij dit advies.

Minaraad 12 november 2009 – advies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009 en voorontwerp van decreet houdende bepalingen van de begroting 2010

Inleiding

De adviesvraag werd namens de Vlaamse Regering gesteld door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, Philippe Muyters. De adviesvraag werd ontvangen op 28 oktober 2009. Een exacte adviestermin was er niet geëxpliciteerd in de adviesvraagbrief, maar er werd gevraagd een "spoedadvies" te geven. Op 29 oktober 2009 besloot de Minaraad daarom om een extra zitting in te leggen op 12 november 2009.

De voorgelegde bundel omvatte vier stukken: (1) het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009; (2) de daarbij horende memorie van toelichting; (3) het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010; (4) de daarbij horende memorie van toelichting.

Het advies werd, gezien het korte tijdsbestek, ontworpen door het secretariaat van de Minaraad en, na een schriftelijke procedure, aan de plenaire Raad voorgelegd.

De sociaal-economische partners onthielden zich bij deze adviesactiviteit, vanwege het feit dat er in SERV-verband een advies opgemaakt werd over hetzelfde onderwerp.

Jos Gysels

Voorzitter a.i. (op grond van artikel 18 van het huishoudelijk reglement)

Minaraad 12 november 2009 – advies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009 en voorontwerp van decreet houdende bepalingen van de begroting 2010

Adviestekst

1. Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009

1.1. Overzicht

- [1] **Overzicht.** Het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009 bevat 51 bepalingen, verdeeld over 20 hoofdstukken.

Voor de Minaraad zijn volgende hoofdstukken van belang:

- Hoofdstuk XIII – uitvoering binnen de perken van de begroting;
- Hoofdstuk XV – grensoverschrijdende leasingoperatie;
- Hoofdstuk XVI – fonds voor landinrichting en natuurlijke rijkdommen;
- Hoofdstuk XVIII – afvalstoffen.

Hoofdstuk XIII (artikelen 39 tot en met 41) betreft twee reeksen decreten waarvan de uitvoering van nu af aan onderworpen wordt aan "*de perken van de op de begroting goedgekeurde kredieten*". Hiermee wordt het mogelijk gemaakt de budgettaire noodzakelijke besparingen door te voeren, ook al gebeurt dit in afwijking van decreetbepalingen die wel vaste bedragen of percentages vermelden. De Minaraad noteert dat ook het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapsbescherming in een van deze reeksen decreten wordt ondergebracht. Voor het overige wordt er binnen het bestek van dit advies niet op deze kwestie ingegaan.

1.2. Advisering bij hoofdstuk XV – grensoverschrijdende leasingoperatie

- [2] **Beschrijving en achtergrond.** Dit hoofdstuk, bevattende artikel 44, strekt er toe om, in het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds, een hoofdstuk II ter in te voegen, met als titel: "*bijzondere bepalingen met betrekking tot de gemeenten die een grensoverschrijdende leasingoperatie voor hun rioolstelsel hebben aangegaan, waaraan de Vlaamse Regering waarborg heeft verleend*".

Dit hoofdstuk heeft betrekking op de figuur van de *cross border lease*. Met deze financieringstechniek verhuren ('*leasen*') gemeenten hun rioleringsnet voor een langere periode aan een investeerder. Ze huren datzelfde net onmiddellijk terug voor een kortere periode. Bij de transactie ontvangen ze een percentage van de waarde van hun rioleringsstelsel netto. De winst voor de investeerder zit in een fiscaal voordeel dat gegenereerd wordt op grond van de fiscale wetgeving in het land van vestiging van de investeerder.

Op 24 februari 2004 traden Sint-Niklaas, Hamme en Dendermonde toe tot een *Cross Border Lease* overeenkomst met een Amerikaanse investeerder. Ze verhuurden hun rioleringsstelsel voor 99 jaar, en huurden het terug voor 25 jaar. Ze ontvingen bij die gelegenheid ongeveer 3% van de waarde van hun rioleringsstelsel netto. Door de kredietcrisis kwam de constructie in het gedrang. Eind 2008 dreigde voor de drie lokale besturen een "*default*-situatie". Naar

Minaraad 12 november 2009 – advies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009 en voorontwerp van decreet houdende bepalingen van de begroting 2010

aanleiding hiervan verleende de Vlaamse Regering aan de drie gemeenten een gewestwaarborg¹. Maar zelfs dan bleef het nagenoeg onmogelijk om vervangende partijen te vinden, "wat de kans op uitwinning van de gewestwaarborg verhoogde"². Daarom stelden de betrokken lokale besturen aan de Amerikaanse investeerder een grondige herstructurering voor. In vergadering van 2 oktober 2009 hechtte de Vlaamse Regering haar goedkeuring aan de finale herstructurering van de *Cross Border Lease* transacties van de drie betrokken steden. Tegelijk besliste de Vlaamse Regering de in het waarborgbesluit voorziene recuperatie van de uitgewonnen waarborgen bij de lokale besturen decretaal te verankeren. Die recuperatie verloopt via een ambtshalve inhouding op de aandelen van deze besturen in het Gemeentefonds.

- [3] Aanbevelingen.** De Minaraad herinnert aan de maatschappelijke discussie die er in 2004 gevoerd werd betreffende de toen voorgenomen *Cross Border Leases*. Er werden toen door verscheidene actoren bezwaren geuit, niet alleen van principiële aard³, maar ook omwille van de concrete financiële risico's. De Minaraad treedt om die reden de Vlaamse Regering bij in de benadering dat de door de drie gemeentebesturen genomen beslissingen ook voor de betrokken gemeenten niet zonder gevolg kunnen blijven. De Minaraad steunt dan ook de voorgenomen recuperatie van de financiële middelen die verloren zijn gegaan ten gevolge die beslissingen.

Toch wenst de Minaraad erop te wijzen dat ook in Sint-Niklaas, Dendermonde en Hamme de doelstellingen van de Kaderrichtlijn Water en van de Richtlijn Stedelijk Afvalwater gehaald moeten worden. De Minaraad dringt er daarom bij de Vlaamse Regering op aan om erop toe te zien dat de compensatie in het gemeentefonds niet ten koste gaat van het waterzuiveringsbeleid van de betrokken steden. De Raad meent dat de economische toezichthouder hierop moet toezien.

1.3. Advisering bij hoofdstuk XVI – Fonds voor Landinrichting en Natuurlijke Rijkdommen

- [4] Beschrijving en achtergrond.** Dit hoofdstuk – dat bestaat uit het artikel 46 – is gericht op doorvoering van wijzigingen in artikel 23, §1, van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991. Deze bepaling heeft betrekking op het zgn. "Fonds voor Landinrichting". Dat fonds wordt herdoopt tot het "*Fonds voor Landinrichting en Natuurlijke Rijkdommen*", met het oog op de uitvoering van het Oppervlakedelfstoffendecreet⁴.

Houders van een vergunning voor het ontginnen van oppervlakedelfstoffen moeten immers een financiële zekerheid stellen, waarmee ze de zgn. eindafwerking garanderen. In geval van onvoltooide eindafwerking moet er overgegaan worden tot ambtshalve uitvoering, en hiertoe moeten de gestelde financiële zekerheden vlot kunnen worden aangesproken. Daartoe is er in de

¹ Besluit van de Vlaamse Regering van 9 januari 2009.

² Memorie van toelichting bij artikel 44.

³ Aangehaalde argumenten waren: (1) het ethische argument: de overheid heeft belang bij een goede belastingmoraal en hoort dus niet deel te nemen aan constructies die ten delen berusten op fiscale ontwijking in een andere staat; (2) het kerntakenargument: de overheid is in de eerste plaats gericht op het waarmaken van algemene belangen en niet op het boeken van winst; (3) het argument van de beschikkingsmacht – het is niet wenselijk dat de betrokken, als openbaar bedoelde, infrastructuur voor langere tijd onttrokken wordt aan de beschikkingsmacht van de gemeenten.

⁴ Decreet van 4 april 2003 betreffende de oppervlakedelfstoffen.

Minaraad 12 november 2009 – advies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009 en voorontwerp van decreet houdende bepalingen van de begroting 2010

begroting inschrijving van een zgn. variabel krediet nodig, waarbij er een startbedrag beschikbaar is, en waar er, via toegewezen ontvangsten, een zgn. rollend fonds tot stand komt. In de algemene uitgavenbegroting 2009 werd er een nieuwe begrotingspost LC1292B opgenomen (150.000 euro), en gekoppeld aan de bestaande begrotingspost LC3609B.

- [5] Aanbevelingen.** De Minaraad staat achter de voorgenomen wijzigingen van begrotingstechnische aard, vermits deze de implementatie van het Oppervlakedelfstoffendecreet mogelijk maken. De Raad vraagt wel duiding bij de weglating van de passage waarvan voorgesteld wordt ze te vervangen door bepaling inzake de verwezenlijking van de eindafwerking van ontginningsgebieden: *"De Vlaamse regering beschikt over de kredieten van het Fonds voor Landinrichting en -beheer voor al wat kan dienen in het raam van het beleid inzake de uitvoering van verordening (EEG) nr. 2078/92 van de Raad van 30 juni 1992 betreffende landbouwproductiemethoden die verenigbaar zijn met de eisen inzake milieubescherming en betreffende natuurbeheer, ruilverkaveling van landeigendommen en landinrichting, met uitzondering evenwel van de loon- en werkingskosten van de diensten van de Vlaamse Gemeenschap"*.

1.4. Advisering bij hoofdstuk XVIII – afvalstoffen

- [6] Beschrijving en achtergrond.** Dit hoofdstuk omvat, als enig artikel, artikel 48. Dit artikel strekt tot de vervanging van artikel 3 van het decreet van 19 december 2008, houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 4 november 2008 tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval⁵.

Een belangrijke wijziging in het nieuwe interregionaal samenwerkingsakkoord betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval bestond met name in de invoering van een heffing die tot doel heeft om een deel van de kosten voor het beheer van huishoudelijk verpakkingsafval – dat nog bij de gemeenschap berust – op de verpakkingsverantwoordelijken te verhalen. Deze heffing bedraagt 50 eurocent (geïndexeerd) per inwoner per jaar. In een nog af te sluiten overeenkomst tussen het Vlaamse Gewest en het erkende organisme moet er bepaald worden dat de door het erkende organisme te betalen bijdrage op een aparte rekening gestort wordt waartoe ook het Vlaamse Gewest rechtstreeks toegang heeft⁶.

In voorliggend voorontwerpdecreet wordt voorzien dat het niet gebruikte saldo aan het MiNa-fonds overgemaakt wordt. Indien er geen overeenkomst wordt afgesloten tussen het Vlaamse Gewest en het erkende organisme, moet de volledige bijdrage onmiddellijk aan het MiNa-fonds overgemaakt worden.

- [7] Aanbevelingen.** Vermits het nieuwe samenwerkingsakkoord in werking is getreden op 1 januari 2009, beveelt de Minaraad aan om, over de toepassingsmodaliteiten van de heffing, snel te komen tot een overeenkomst tussen het Vlaams Gewest en Fost Plus. Zolang deze overeenkomst uitblijft, wordt de voortzetting en intensivering van acties op vlak van preventie immers

⁵ Op 4 november 2008 werd het nieuwe samenwerkingsakkoord betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval ondertekend. Dit samenwerkingsakkoord is een integrale vervanging van de vorige versie van 30 mei 1996. Op 29 december 2008 werd de tekst gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad om op 1 januari 2009 in werking te treden.

⁶ Op 18 december 2008 heeft Fost Plus een nieuwe erkenning gekregen voor een periode van 5 jaar.

gehypothekeerd. De Raad vraagt dan ook een snelle oplossing, alsook een efficiënte inzet van de bijkomende financiële middelen.

2. Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010

2.1. Overzicht

[8] Overzicht. Het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010 bevat 149 bepalingen, verdeeld over 19 hoofdstukken. Voor de Minaraad zijn relevant:

- Hoofdstuk V – Fonds ter reductie van de globale energiekost
- Hoofdstuk IX – Afvalstoffen;
- Hoofdstuk XII – Oppervlaktewateren;
- Hoofdstuk XIII – Grondwaterbeheer;
- Hoofdstuk XIV – Water bestemd voor menselijke aanwending;
- Hoofdstuk XV – Watervang.

Meerdere van deze voorstellen hebben, naar vaste gewoonte, veeleer ingrijpende wijzigingen van heffingen op milieuverstorende handelingen als voorwerp. De Minaraad doet opmerken dat een adviesvraag met betrekking tot een decreet tot begeleiding van een ontwerp-begroting steeds een spoedeisend karakter heeft, en derhalve te weinig tijd biedt voor een diepgaander maatschappelijk debat over de voorgestelde hervormingen. De adviesraad werd ook vooraf niet betrokken bij de voorstellen en kan zich nu dus enkel via een spoedadvies en op grond van een spoedprocedure uitspreken.

Het ontbreken van een geëxpliciteerd beleidskader voor de inzet van milieuheffingen is een verzwarende factor in dit verband. De Minaraad is in dat verband van mening dat de inzet van financieel-economische instrumenten om de milieu-impact van afval of afvalwater aan te pakken zo integraal mogelijk moet worden bekeken. Dit betekent onder meer dat men blijvend oog moet hebben voor het regulerend karakter van economische instrumenten.

2.2. Commentaar bij hoofdstuk V. – Fonds ter reductie van de globale energiekost

[9] Beschrijving en achtergrond. In essentie wordt met artikel 94 bepaald dat de Vlaamse regering zal instaan voor de waarborg voor lokale entiteiten in het kader van het Fonds ter reductie van de globale energiekost (FRGE). Dit Fonds kent momenteel slechts een beperkte impact: er zijn op dit ogenblik slechts een negental lokale entiteiten die in dat verband actief zijn. De belangrijkste reden voor de terughoudendheid van gemeenten om deel te nemen aan het FRGE bestaat met name in de garantie die er nu gevraagd wordt voor terugbetaling van minimaal 95% van het ontleende kapitaal.

Naast de vermelde garantstelling door de Vlaamse regering, wordt ook de mogelijkheid voorzien dat de Vlaamse regering rechtspersonen aanduidt om op te treden als kredietgever in het kader van het FRGE.

[10] Aanbevelingen. De Minaraad vindt het positief dat de Vlaamse regering deze garantstelling nu zelf op zich wil nemen. Dit nieuwe schema moet er voor zorgen dat gemeenten (of samenwerkingsverbanden) sneller zullen overgaan tot het opstarten van een lokale entiteit en het uitkeren van goedkope of renteloze

Minaraad 12 november 2009 – advies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009 en voorontwerp van decreet houdende bepalingen van de begroting 2010

leningen. De Minaraad vindt het ook positief dat er nu voor de Vlaamse regering in de mogelijkheid voorzien wordt rechtspersonen aan te duiden die kunnen optreden als kredietgever in het kader van de FRGE.

2.3. Commentaar bij hoofdstuk IX. – Afvalstoffen

[11] Beschrijving en achtergrond. Dit hoofdstuk, dat de artikelen 101 tot en met 107 beslaat – bevat een aantal voorstellen van wijzigingen in het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen (hierna: "Afvalstoffendecreet"). Het gaat om bepalingen die verband houden met de heffingsplicht inzake afvalstoffen:

- Middels wijzigingsartikel 101 wordt er, in artikel 47, §2, een meer specifieke term geboden dan "*brandbare afvalstoffen*" – nu wordt er gewerkt met "*brandbare afvalstoffen in het kader van de bepalingen in artikel 48, §2, 2° en 3° en 7°*". Deze verduidelijking leidt er toe dat misverstanden of discussies voorkomen worden betreffende de vraag of deze definitie ook toegepast moet worden om te bepalen of een afvalstof (mee-)verbrand wordt en dus heffingsplichtig is.
- Met wijzigingsartikel 102 wordt er een aanpassing doorgevoerd van artikel 48, §2, 1° van het Afvalstoffendecreet, zodat het duidelijker wordt dat het hoge heffingstarief bedoeld is voor de illegale verwerking van afvalstoffen.
- Met wijzigingsartikel 103 wordt artikel 48, §2, 3° van het Afvalstoffendecreet gewijzigd, wat leidt tot de geleidelijke afbouw, tegen 2013, van het verlaagde storttarief voor residu's van shredderafval en tot de introductie van een verlaagd tarief ($K = 0,15$ indien bepaalde rendementseisen worden gehaald), tot en met 2015, voor het storten van het residu van het shredderafval dat in een PST-installatie (post-shredder-technologie) is verwerkt. Deze maatregelen dienen om alternatieve verwerkingswijzen die momenteel geen kans krijgen te promoten.
- Wijzigingsartikel 104 noopt, door wijziging van artikel 48, §2, 15° van het Afvalstoffendecreet, tot een stapsgewijze afbouw tegen 2013 van de K-factor voor de kunststofrecyclageresidu's aangezien doorgedreven materiaalrecyclage mogelijk is. Ook wordt er voorzien in verlaagd tarief voor het verbranden of meeverbranden van recyclageresidu's van kunststofafval van bedrijven die kunststofafval gebruiken als grondstof voor de aanmaak van nieuwe stoffen of producten.
- Omdat vanuit milieuoogpunt en afvalbeheeroogpunt er geen argumenten zijn om een onderscheid te maken tussen het storten van grondwaterslib of oppervlaktewaterslib wordt, middels wijzigingsartikel 105 dat betrekking heeft op artikel 48, §2, 13°, het heffingstarief gelijk geschakeld.
- Met wijzigingsartikel 107, dat leidt tot de vervanging van artikel 51 van het Afvalstoffendecreet, wordt er een meer billijke regeling nagestreefd met betrekking tot het niet tijdig betalen van een heffing. De grootte van de geldboete staat momenteel immers niet in verhouding met de fout.

[12] Aanbevelingen. De Minaraad kan in grote lijnen akkoord gaan met de voorstellen van het voorontwerpdecreet.

Betreffende de wijzigingsartikelen 103 en 104 wijst de Minaraad er wel op dat de Vlaamse afvalmarkt een integraal onderdeel vormt van een markt die op Europees (en mondiaal) niveau opereert. De tot dusverre geldende, verlaagde heffingen voor het storten/verbranden van residu's zorgen dan ook voor een aanzuigeffect. Het logisch gevolg hiervan is dat het Vlaamse Gewest extra hoeveelheden vervuild afval uit onze buurlanden aantrekt. Het spreekt voor zich dat dit geen wenselijke situatie is. Daarom heeft de Minaraad in het verleden reeds gevraagd om de

Minaraad 12 november 2009 – advies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009 en voorontwerp van decreet houdende bepalingen van de begroting 2010

verlaagde tarieven voor het storten/verbanden van recyclageresidu's in te perken en af te bouwen tegen 2010⁷. De Raad staat dan ook achter deze voorstellen, maar betreurt dat het er nu pas een afbouwscenario naar voor wordt geschoven voor de shreddersector en de kunststofrecyclagesector.

2.4. Commentaar bij hoofdstuk XII. Oppervlaktewateren

[13] Beschrijving en achtergrond. Dit hoofdstuk bevat de artikelen 120 tot en met 131. Wat voorligt is een omvangrijke reeks voorstellen inzake de heffingen op de lozing op oppervlaktewater, met name in de Wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, die tot doel hebben de inning van de oppervlaktewaterheffingen te verbeteren. De voorgestelde ingrepen zijn gericht op:

- Een correctere verwijzing naar de toepasselijke wetgeving, o.a. voor de milieudeskundige water (via wijzigingsartikel 121) en voor de erkenning van labo's (via wijzigingsartikelen 123 en 124);
- Het voorkomen van rechtsonzekerheid, o.a. aangaande de samenstelling van het aangiftedossier "totale niet-lozing van afvalwater uit het productieproces" (via wijzigingsartikel 121);
- Het voorkomen van tegenspraak in de wetgeving, o.a. over de berekening van de heffing op lozing van onvergunde debieten (via wijzigingsartikel 121);
- Het correcter toepassen van het beginsel "de vervuiler betaalt", met onder meer het voorkomen van misbruiken met betrekking tot bedrijfsafvalwater dat verrekend wordt als koelwater (via wijzigingsartikel 122);
- Het ontmoedigen van berekende in plaats van gemeten debieten (via wijzigingsartikelen 125 en 127);
- Het verhogen van de kans op bestraffing en de verhoging daarvan bij overtreding, o.a. door het toepassen van het hoogste tarief voor onvergunde lozingen (via wijzigingsartikel 126), de verlenging van de navorderingstermijn (via wijzigingsartikel 129), tekstuele bijstellingen om de nietigheid van de heffing te voorkomen (via wijzigingsartikel 129), en het opleggen van een boete wegens laattijdige aangifte (via wijzigingsartikel 131).

[14] Aanbevelingen. De Minaraad steunt al deze ingrepen en beveelt aan om ze door te voeren, omdat ze, naast administratieve correctheid, ook een bijdrage kunnen leveren om de kwalitatieve en kwantitatieve doelstellingen voor het oppervlaktewater te bereiken.

2.5. Commentaar bij hoofdstuk XIII. Grondwaterbeheer

[15] Beschrijving en achtergrond. Dit hoofdstuk omvat de artikelen 132 tot en met 140, en betreft door te voeren wijzigingen aan het Decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer (hierna "Grondwaterdecreet"). De voorgestelde wijzigingen hebben tot doel hebben de inning van de grondwaterheffingen te verbeteren, door:

- Het verplichten van debietmeting (via wijzigingsartikelen 133, 134 en 135);
- Het verhogen van de kans op bestraffing en de verhoging daarvan bij overtreding, o.a. door de verlenging van de verzendingstermijn (via wijzigingsartikel 136), door tekstuele bijstellingen op de aangifteplicht (via wijzigingsartikel 138) en door het opleggen van een heffingsverhoging wegens laattijdige aangifte (via wijzigingsartikel 137).

⁷ Advies van de Minaraad van 26 oktober 2006 over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007.

Wijzigingsartikel 140 is gericht op een vervanging van de bijlagen I en II bij het Grondwaterdecreet. De gebiedsfactoren hebben, in de voorgestelde nieuwe bijlage, een waarde tussen 1 en 2, afhankelijk van het risico om de doelstelling van de kaderrichtlijn water niet te halen en van het ter beschikking zijn van alternatieve lagen. Er wordt nu een jaarlijkse toename ingevoerd die in 2017 zal eindigen met een gebiedsfactor met waarde 5 voor de meest bedreigde lagen. Het voorstel is dus om te komen tot een trapsgewijze verhoging van de laag- en gebiedsfactoren tot het heffingsjaar 2017. Daarna gebeurt er, aldus de memorie van toelichting, een evaluatie en eventuele herziening van het systeem in het kader van het tweede stroomgebiedbeheersplan.

[16] Aanbeveling inzake het voorstel om de debietmeting te veralgemenen.

Ook deze ingrepen worden ondersteund door de Minaraad, omdat ze naast administratieve correctheid ook een bijdrage kunnen leveren om de kwalitatieve en kwantitatieve doelstellingen voor het oppervlaktewater te bereiken.

Meer specifiek is de Raad positief over het voorstel om de debietmeting op grondwaterwinning te veralgemenen. De Raad heeft immers steeds vragen gesteld bij de vrijstelling van debietmeting voor grondwaterwinningen met een vergund jaardebiet van minder dan 500 m³. Door die vrijstelling ontbreken er met name belangrijke gegevens voor het beheer van grondwaterlichamen, kan het principe "de vervuiler betaalt" niet correct worden toegepast en staat de deur open voor fraude. Wat dit laatste betreft, vermeldt de memorie van toelichting bij wijzigingsartikel 134 dat er steeds meer aanvragen ingediend werden om bestaande vergunningen met een debiet van enkele duizenden m³/jaar om te zetten naar vergunningen van net geen 500 m³/jaar. Bij grondig onderzoek van die aanvragen tot aanpassing bleek, in veel gevallen, dat het nieuw aangevraagde debiet niet zou volstaan om de waterbehoefte van die bedrijven te dekken. De Raad beveelt dan ook aan om de voorgestelde verplichte debietmeting, ongeacht het vergunde debiet, door te voeren vanaf 1 januari 2010.

De Raad kan zich evenwel aansluiten bij de vrijstelling van debietmeting voor draineringen die noodzakelijk zijn om het gebruik en of de exploitatie van cultuurgrond mogelijk te maken.

[17] Aanbeveling: voer het groepad inzake de grondwaterheffingen uit, en voorzie een evaluatie in 2014.

De Minaraad steunt de voorstellen inzake verhoging van de grondwaterheffingen – zoals geformuleerd in wijzigingsartikel 140. De Raad stelt vast dat de situatie in een aantal bedreigde grondwaterlagen zich weliswaar min of meer stabiliseert of zelfs langzaam verbetert, wat positief is en kan toegeschreven worden aan de inzet van de instrumenten vergunningen en grondwaterheffingen. Desondanks zijn er in verschillende andere watervoerende lagen nog steeds sterke peildalingen. Om de goede toestand conform de Europese kaderrichtlijn water te halen tegen 2015 of 2020 (zoals aangegeven in de Beleidsbrief voor Milieu en Natuur 2009-2014) zal het daarom nodig zijn om op gedifferentieerde wijze een strenger vergunningsbeleid en een verhoogde waterheffing door te voeren. De Raad is er over verheugd dat het voorstel een meerjarenperspectief geeft, zodat de gebruikers meer rechtszekerheid bekomen en bedrijven in hun planning rekening kunnen houden met de toekomstige kosten van hun waterfactuur. De Minaraad steunt dan ook het principe van deze aanpak.

De Raad treedt evenwel de opmerking van de inspectie van financiën bij, waar die zich afvraagt "*of de voorgestelde verhoging wel afdoende is*", gezien de sterke peildalingen in verschillende lagen (ondanks het verstrengde vergunningenbeleid), en gezien het feit dat in 2017 voor de meest bedreigde lagen de prijs van

Minaraad 12 november 2009 – advies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009 en voorontwerp van decreet houdende bepalingen van de begroting 2010

grondwater ongeveer dezelfde wordt als de prijs die momenteel voor betaald voor grijswater.

De Raad meent ook dat de timing voor de evaluatie niet klopt. Er wordt een evaluatie voorzien na het heffingsjaar 2017 – *“in het kader van de maatregelenprogramma’s voor het tweede stroomgebiedbeheersplan”*. De Raad stelt dat een tussentijdse evaluatie aangewezen is, en dit precies in de voorbereiding van de tweede generatie stroomgebiedbeheerplannen (dus in 2014). Tegen dan zouden ook de resultaten van de uitgebreide grondwatermodelleringen (de zogenaamde contingentenbepaling) moeten bekend zijn. De Raad beveelt aan om die resultaten mee te nemen in de evaluatie en zo nodig de regeling bij te sturen in de tweede stroomgebiedbeheerplannen.

2.6. Commentaar bij Hoofdstuk XIV. Water bestemd voor menselijke aanwending

[18] Beschrijving en achtergrond. Dit hoofdstuk bevat de artikelen 141 en 142. Met wijzigingsartikel 141 wordt artikel 16bis, §3, van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending gewijzigd. De gemeentelijke saneringsbijdrage wordt hiermee voor onbepaalde tijd verankerd op 1,4 keer de bovengemeentelijke saneringsbijdrage in het collectief gebied en 2,4 keer de bovengemeentelijke saneringsbijdrage in het individueel gebied van het zoneringsplan.

Met wijzigingsartikel 142 wordt er een §7 toegevoegd aan artikel 22 en 22bis van datzelfde decreet. De Raad vindt het op het eerste zicht niet duidelijk of dezelfde paragraaf toegevoegd wordt aan één of aan beide artikelen, vermits paragraaf 7 van artikel 22bis reeds bestaat.

[19] Aanbeveling – maak visie financiering rioolbeheer en waterzuivering concreet. In de memorie van toelichting wordt gesteld dat *“de waterprijs niet onbeperkt kan toenemen omwille van sociale en economische redenen”*. De Raad ondersteunt deze benadering, die wel moet passen binnen de bepalingen van de Kaderrichtlijn water in dit verband (artikel 9). Tegelijkertijd stelt de Raad vast dat er geen motivering gegeven wordt om de saneringsbijdrage nu precies op dit niveau vast te stellen.

Uit informatie van de gemeenten en de rioolbeheerders blijkt niettemin dat de inkomsten van deze saneringsbijdrage onvoldoende zijn om zelfs maar het bouwkundig beheer (onderzoek, herstel, renovatie en vervanging) van de gemeentelijke riolen te financieren. Slecht bouwkundig beheer van gemeentelijke riolen betekent vernietiging van kapitaal. Bovendien moet een aanzienlijk deel van de rioolinfrastructuur nog steeds aangelegd worden.

De Raad dringt dan ook aan op de snelle opmaak van de in de Beleidsnota Leefmilieu en Natuur aangekondigde visie over de totale financiering van het gemeentelijk rioolbeheer (19 OD). In die visie moet verduidelijkt worden welk groeipad de saneringsbijdragen zullen volgen, in het licht van de doelstellingen van de Kaderrichtlijn water, van degelijk bouwkundig beheer van de gemeentelijke riolen en met een onderbouwde inachtnaam van sociale en economische effecten.

2.7. Commentaar bij Hoofdstuk XV. Watervang

[20] Beschrijving en achtergrond. Dit hoofdstuk omvat de wijzigingsartikelen 143,

Mineraad 12 november 2009 – advies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009 en voorontwerp van decreet houdende bepalingen van de begroting 2010

144 en 145. Deze wijzigingen zijn er op gericht de watercapteerders – watergebruikers die water onttrekken aan oppervlaktewateren zoals kanalen en andere bevaarbare waterlopen – op een minder degressieve wijze te laten bijdragen tot de kosten die er moeten gemaakt worden om het waterpeil in deze bevaarbare waterlopen op een geschikt niveau te houden in perioden van droogte. Omwille van de toename van kosten (zie hiervoor) voor de waterwegbeheerders wordt het eenheidstarief voor de schijven aldus als volgt aangepast:

Schijf	Waterafname in m ³ /jaar	Huidig tarief in €/m ³	Nieuw tarief in €/m ³
1	Minder dan 1.000.000	0,043381	0,043381
2	Van 1.000.000 tot 9.999.999	0,025161	0,037742
3	Van 10.000.000 tot 99.999.999	0,01283	0,033208
4	Vanaf 100.000.000	0,002624	0,033208

De vierde en de derde schijf worden dus met elkaar gelijkgesteld en de eenheidstarieven voor de opeenvolgende schijven verhogen merkkelijk. Niettemin blijft overeind dat het gaat om een degressieve tariefzetting, waarbij de eenheidsprijs dus afneemt naarmate het volume toeneemt.

[21] Aanbevelingen. Gezien het huidige voorstel als een inhaaloperatie kan beschouwd worden voor de toepassing van het kostenterugwinningsprincipe, steunt de Raad de voorgestelde aanpassing.

De Minaraad vraagt echter met aandrang om ook voor oppervlaktewater een goed onderbouwde en langetermijnvisie te ontwikkelen. De Raad meent ook dat het degressieve karakter van de heffing niet verzoenbaar is met de vereiste van de kaderrichtlijn water dat "het waterprijsbeleid adequate prikkels bevat voor de

gebruikers om de watervoorraden efficiënt te benutten" en dus in de toekomst zal bijgestuurd moeten worden. De Raad suggereert tenslotte om minstens een deel van de meeropbrengst van de heffing te gebruiken om waterbesparende maatregelen in de industrie en landbouw te ondersteunen.

Minaraad 12 november 2009 – advies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009 en voorontwerp van decreet houdende bepalingen van de begroting 2010

ADVIES VAN DE VLAAMSE RAAD VOOR WETENSCHAPSBELEID

ADVIES 133

PROGRAMMADECRETEN 2009 – 2010

12 november 2009

ADVIES 133

Bij het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009 en het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010

SITUERING

Op 28 oktober 2009 ontving de voorzitter van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid (VRWB) een vraag om spoedadvies van Vlaams minister van Financiën en Begroting Philippe Muylers bij de voorontwerpen van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009 en van de begroting 2010, samen met de bijhorende memories van toelichting.

Voorliggend advies werd voorbereid door de commissie Wetenschapsbeleid, en werd vervolgens via een schriftelijke spoedprocedure door de Raad goedgekeurd op 12 november 2009.

OVERZICHT VAN DE VOOR DE VRWB RELEVANTE ARTIKELS

De bepalingen in de voorliggende ontwerpen van decreet en memories van toelichting die relevant zijn voor het werkterrein van de VRWB hebben voornamelijk betrekking op de financiering van universiteiten en hogescholen.

De voorstellen behelzen hoofdzakelijk het aanpassen van artikels in diverse decreten en besluiten van de Vlaamse regering, met het oog op de uitvoering van de voorziene besparingsmaatregelen van de Vlaamse overheid voor de betrokken begrotingsjaren. Door de Vlaamse regering werd immers een besparingspad uitgetekend dat moet resulteren in een begrotingsevenwicht in 2011.

De betrokken artikels uit beide voorontwerpen van decreet worden hieronder beknopt samengevat.

DERDE AANPASSING BEGROTING 2009

Art.9 en 10 vermelden dat de middelen voor de rationalisatie van het opleidingsaanbod 2009, 2010 en 2011 (samen goed voor 17 miljoen euro) worden geschrapt en dat het rationalisatiefonds een éénmalige maatregel blijft: 5 miljoen euro wordt van 2008 naar 2009 overgedragen. Eerder was echter voorzien dat er vanaf de begroting 2008 jaarlijks 5 miljoen euro bijkomende middelen zouden komen voor de rationalisatie van het opleidingsaanbod.

BEGROTING 2010

In Art.30 worden de regels rond het kliksysteem van de verschillende deelbudgetten uit de werkingsenveloppe hoger onderwijs gewijzigd. Volgens de huidige regelgeving zijn klikmomenten voorzien vanaf 2011 tot en met 2014. De uitvoering daarvan zou een cumulatieve meerkost van 62 400 021,61 euro met zich mee brengen in 2014. Door in te

grijpen in de modaliteiten van het kliksysteem en het aantal klikmomenten te beperken tot één, namelijk in het begrotingsjaar 2013 of 2014, wordt de budgettaire meerkost beperkt tot 22 269 388,88 euro.

Verder gelden voor 2010 volgende niet-indexeringsmaatregelen:

- Art.29: index in financieringsdecreet wordt voor 2010 niet toegepast;
- Art.32: de wettelijke en conventionele werkgeversbijdragen worden in 2010 niet geïndexeerd;
- Art.33 en 34: investeringsbedragen worden voor 2010 op zelfde niveau behouden en voor 2010 niet geïndexeerd;
- Art. 35: financiering sociale voorzieningen: bedrag niet geïndexeerd voor 2010;
- Art.41: vormingsfonds wordt gereduceerd van 1 070 000 euro naar 886 000 euro

In Art.42 worden de academiseringsmiddelen verder voorzien voor 2010, maar evenmin geïndexeerd. De uitwerkingsbepaling in artikel VI.10 wordt daarom verlengd tot 31 december 2010.

ADVIES

1. De VRWB heeft beide voorontwerpen van decreet en de bijhorende memories van toelichting doorgenomen, voor die artikels die aansluiten bij het werkdomein van de Raad, nl. de artikels die betrekking hebben op de universiteiten en hogescholen en de financiering van deze hoger onderwijsinstellingen.
2. In het licht van de budgettaire beperkingen waar de Vlaamse overheid mee geconfronteerd wordt, is het verdedigbaar dat ook het hoger onderwijs solidair een deel opneemt van de besparingen die moeten doorgevoerd worden. De VRWB wil er wel uitdrukkelijk op wijzen dat besparingen in het hoger onderwijs de deur niet mogen sluiten voor de ambities en intenties die opgenomen zijn in het Vlaams Regeerakkoord 2009-2014, het plan Vlaanderen in Actie (ViA), en de beleidsnota's 'Wetenschappelijk Onderzoek en Innovatie' en 'Onderwijs', waarin grote aandacht gaat naar innovatie en het hoger onderwijs gezien wordt als motor voor innovatie.

De doelstelling om de basisfinanciering voor het hoger onderwijs te verhogen tot het Europese streefcijfer van 2% van het BRP, hebben we in Vlaanderen nog lang niet bereikt (vandaag haalt Vlaanderen 1,2%). Het meerjarenplan voor de noodzakelijke inhaalbeweging van deze basisfinanciering, zoals aangekondigd in het regeerakkoord en bevestigd in de beleidsnota van minister van Onderwijs Pascal Smet, blijft een cruciale randvoorwaarde voor de uitbouw van een performant hoger onderwijs.

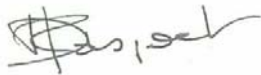
3. In het nabije verleden (o.m. in 2008) werd reeds beknot op de indexering van de basisfinanciering voor het hoger onderwijs. Dit, gecombineerd met een nulindexering in 2010, riskeert de financiële leefbaarheid van hoger onderwijsinstellingen in gevaar te brengen.
4. Rekening houdend met het feit dat diverse hoger onderwijsinstellingen meerjaren dossiers voor de rationalisatie van het opleidingsaanbod hebben opgesteld en ingediend, waarschuwt de VRWB ervoor dat het schrappen van de jaarlijkse betoelaging

van het rationalisatiefonds ook de financiering van deze rationalisatieplannen op de krimpende werkingsmiddelen zal verhalen.

5. De voorgestelde wijziging in het kliksysteem (Art. 30), is een vrij fundamentele ingreep in het financieringsmechanisme voor het hoger onderwijs. Dit is een besparing die de financiering per studiepunt/student fel aantast. Dit is geen tijdelijke, eenmalige besparing, maar een structurele besparing die nefaste gevolgen zal hebben en gedurende vele jaren voelbaar zal zijn.

De VRWB pleit er voor om het kliksysteem in zijn oorspronkelijke vorm te herstellen en te vervangen door een besparing van 1,27% vanaf 2011 geplafonneerd op 16 MEUR en daarenboven de academiseringsmiddelen onveranderd te behouden.

6. Tot slot betreurt de VRWB dat dergelijke structurele en ingrijpende maatregelen via een programmadecreet worden geregeld. De snelheid waarmee dergelijke programmadecreten de parlementaire procedure doorlopen, laten geen voldoende onderbouwing en consultatie van het werkveld toe. Dergelijke structurele maatregelen moeten, in het kader van een kwaliteitsvolle regelgeving, het voorwerp vormen van een meer diepgaand debat. De VRWB/VRWI is graag bereid in de toekomst dergelijk debat te voeren.

Danielle Raspoet
Secretaris

Karel Vinck
Voorzitter

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

Vlaamse overheid

sarc

Strategische AdviesRaad voor
Cultuur, Jeugd, Sport en Media

Algemene Raad

Advies

13/11/2009

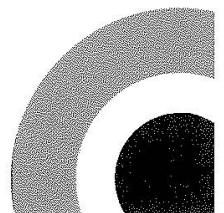
Advies aangaande:

- het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009;
- het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010.

Arenbergstraat 9
B-1000 Brussel

T +32 (0)2 553 41 91
F +32 (0)2 553 69 70

E sarc@vlaanderen.be
W www.sarc.be

AR 240-07

SARC**Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media****ALGEMENE RAAD****Advies over**

- **het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009;**
- **het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010.**

Op 28 oktober 2009 ontving de SARC de vraag om spoedadvies van Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport over de in de titel vermelde voorontwerpen van decreet. De SARC brengt advies uit over de artikelen die betrekking hebben op het beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media. Omdat het programmadecreet doorgaans bepalingen bevat die meerdere beleidsvelden aanbelangen, brengt de Algemene Raad een gecoördineerd advies uit na consultatie van de Sectorraad Kunsten en Erfgoed, de Sectorraad Sociaal-Cultureel Werk, de Sectorraad Media en de Vlaamse Sportraad.

Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009

**Hoofdstuk II.
Onderwijs
Afdeling VI. Schoolsport**

Art.12

Dit artikel wordt negatief geadviseerd.

Het artikel heeft tot doel de inwerkingtreding van het decreet op de schoolsport te verdagen tot 1 januari 2010. De minister bevoegd voor onderwijs, die verantwoordelijk is voor de uitvoering van het schoolsportdecreet, slaagt er blijkbaar niet in om tot een overeenkomst te komen met de nieuw opgerichte vzw en dit niettegenstaande de verschillende onderhandelingsrondes die het departement onderwijs voerde. De regeringswissel aanhalen als motief voor het uitblijven van de overeenkomst, is flauw en bovendien niet de ware reden. De Vlaamse Sportraad had zijn vertegenwoordigers al aangewezen (Jan Bonnaerens en Jan Korthout) in de stuurgroep die zou toezien op de uitvoering van de subsidie-overeenkomst, wat erop wijst dat het opmaakproces zo goed als rond was. De toenmalige minister van onderwijs had op een spoedige aanwijzing van de vertegenwoordigers aangedrongen: een bijkomend signaal dat de opmaak van de overeenkomst zich in de finale fase bevond, zoniet al afgerond was.

Het valt overigens te betreuren dat er van een begrotingsdecreet gebruik wordt gemaakt om sectordecreten te wijzigen of aan te passen. Waarom worden de sportmiddelen die voor de schoolsport zijn ingeschreven, hier niet meteen in het schoolsportdecreet geïntegreerd, zoals de Vlaamse Sportraad al in zijn advies bij het decreet over de schoolsport suggereerde? Opnieuw een gemiste kans?

Hoofdstuk V. Vlaamse Regulator voor de Media

Art.21

Dit artikel wordt positief geadviseerd.

Het bepaalt dat de geldboetes die de Vlaamse Regulator voor de Media int, niet meer rechtstreeks naar de algemene middelenbegroting van de Vlaamse overheid worden doorgestort, maar dat deze bij de VRM blijven tot de beslissing niet meer kan worden aangevochten bij de Raad van State.

De VRM moet zo, in geval een geldboete moet worden teruggestort, geen tijdrovende procedures meer opstarten om de geïnde gelden vanuit de algemene middelenbegroting terug te kunnen storten aan de ontvangers. De omroeporganisatie, dienstenverlener of netwerk zullen, in geval de initiële beslissing door de Raad van State werd vernietigd, de al gestorte boetes sneller terug ontvangen.

Deze beslissing houdt dus een administratieve vereenvoudiging in.

We herinneren eraan dat de Sectorraad Media van mening blijft dat er vandaag geen afdoende beroepsmogelijkheid tegen de beslissingen van de Vlaamse Regulator voor de Media bestaat, zoals de sectorraad al argumenteerde in zijn advies van 17 september 2008 aangaande het voorontwerp van decreet betreffende radio-omroep en televisie.

Er bestaat thans slechts de optie tussen willig beroep bij dezelfde kamer van de Vlaamse Regulator of een beroep bij de Raad van State.

Enkele omroepen zijn onlangs geconfronteerd met de beperkingen van het willig beroep. Bijna drie maanden na het indienen van een willig beroep, hebben zij een brief ontvangen van de VRM louter stellende dat het willig beroep niet zal behandeld worden omdat er geen nieuwe elementen zijn aangebracht. Nochtans was er in hun ogen uitgebreid gemotiveerd en waren er argumenten aangereikt om de eerste beslissing van de Vlaamse Regulator te herzien.

De beperking aan de procedure voor de Raad van State werd eveneens onlangs opnieuw bevestigd in een recent verslag van de adjunct-auditeur in enkele procedures die bij de Raad van State aanhangig gemaakt zijn tegen beslissingen van de Vlaamse Regulator voor de Media: *“Wanneer de Raad een administratieve beslissing aan de wet toetst, treedt hij niet op als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtszoekende de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen.”*

We dringen opnieuw aan op een vlotte beroepsprocedure bij bijvoorbeeld een overkoepelende beroepskamer. We zien niet in op welke manier een beroep bij een andere instantie dan de Raad van State (waarvan de termijn van de beoordeling overigens niet beantwoordt aan de Europeesrechtelijk voorziene 3 maanden) een “zwarte reorganisatie” van de VRM zou vereisen.

Hoofdstuk XIII Uitvoering binnen perken begroting

Afdeling I. Sociaal-Cultureel Werk

Art.39

Vooreerst dient aangestipt dat deze werkwijze via programmadecreet geen rechtszekerheid biedt. Het is bijna eind 2009, de informatie over de tekorten komt op zijn zachtst gezegd rijkelijk laat.

De sector heeft zijn kritiek op het nieuw voorgestelde decreet sociaal-cultureel volwassenenwerk (uiteindelijk 4 april 2003) indertijd ingeslikt mits er in 2004 nog wat bijkomend geld kwam en de clausule *binnen de grenzen van de kredieten* niet werd

Programmadecreet
13 november 2009

opgenomen in de decreettekst. Op die manier dacht de sector toch enige rechtszekerheid af te dwingen, ondanks het feit dat de budgettaire middelen uiteindelijk niet werden toegekend, zoals die bij de opmaak en lancering van het decreet waren toegezegd. De beperkende clausule werd NIET ingeschreven omwille van de afgeslankte financiële regeling, die uiteindelijk in het decreet werd opgenomen.

Voor 2009 en 2010 moet de sector gevoelig inleveren. De juiste toelichting bij de samenstelling van de allocaties ontbreekt. Er is een totaal gebrek aan juiste en volledige informatie. Het is niet duidelijk hoeveel de inlevering precies bedraagt.

De subsidie voor 2008 werd niet volledig toegekend. Dit tekort krijgt een recurrent karakter. Het inschrijven van de clausule *binnen de grenzen van de kredieten* zal de willekeur nog versterken en het decreet grotendeels *onleesbaar* maken. Het wordt bijna onmogelijk voor een organisatie om adequaat te budgetteren.

De besparingen krijgen een recurrent karakter, want de inlevering in 2009 en 2010 wordt in de toekomst meegenomen. Dit biedt geen perspectieven voor de sector, die momenteel al bijzondere inspanningen moet doen om het hoofd boven water te houden. Het is misschien nuttig om aan te stippen dat de subsidies via het decreet in 2008 slechts goed zijn om 29 % van de uitgaven te dekken. Met subsidies alleen is het al lang niet meer te doen.

De sector dreigt door de ingeschreven clausule overgeleverd te worden aan een grote willekeur. Het scenario van midden de jaren 90 lijkt zich te herhalen. Toen werden de decreten jaar na jaar, wegens een ontoereikend budget, steeds minder uitvoerbaar.

De memorie van toelichting bij artikel 39 biedt onvoldoende verduidelijking. De besparingen worden niet toegelicht. Er staat niet op welke manier (en voor hoeveel) de besparingen worden gerealiseerd. Dit is alvast geen voorbeeld van goed openbaar bestuur.

Art.40

Vermits de uitvoering van de beslissing over de projecten voor de verenigingen blijkbaar op juridische technische bezwaren stuit, wordt de vraag wat de looptijd is voor de projecten, met andere woorden of er voldoende tijd is om een project binnen een behoorlijke tijd uit te werken, meer dan prangend.

De raad rekent er trouwens op dat de juridisch technische bezwaren meteen opgelost worden. De verenigingen dreigen anders buiten hun wil om slachtoffer te worden van onvolkomenheden in de politieke besluitvorming. De besluitvorming in dit dossier duurt onredelijk lang.

Hoofdstuk XIV. Vlaams Cultureel-erfgoedbeleid

Art.42

Deze wijziging is het gevolg van het feit dat de vorige minister bevoegd voor cultuur de beslissing hierover heeft overgelaten aan zijn opvolger, met als gevolg dat de termijnen met een jaar werden uitgesteld. Hoewel dit juridisch correct is, en we de redenering ook begrijpen dat er voldoende rekening moet worden gehouden met de wettelijke opzegtermijnen, betreuren we de gevolgen die dit zou kunnen hebben voor de depotwerking. In de provincies is men immers al langer bezig met de voorbereidingen voor deze stap. Zij zien dit nu, zonder afdoend overleg, met een jaar uitgesteld en blijven in onzekerheid achter of de stappen die zij reeds ondernomen hebben in dit traject wel zin hebben gehad en wat de gevolgen zullen zijn voor de depotwerking.

Daarom vragen we dat er werk wordt gemaakt van de DAC-normalisatie binnen het Cultureel-erfgoeddecreet, zodat de tewerkstellingsplaatsen voor het regionaal depotbeleid zo snel mogelijk kunnen worden vrijgemaakt.

Programmadecreet
13 november 2009

Art.43

De Vlaamse overheid bespaart op alle gebieden: het is dan ook niet verwonderlijk dat ook in het cultureel-erfgoedveld gewag wordt gemaakt van besparingen. We zijn bereid samen met de minister en met de sector te spreken over oplossingen die deze noden in de toekomst zouden kunnen opvangen.

Dit moet wel gebeuren met respect voor het goede en deugdelijk beheer dat de meeste gesubsidieerde instellingen, op uitdrukkelijke vraag van de overheid, hoog in hun vaandel dragen.

Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010**Hoofdstuk II
Onderwijs****Afdeling XXI Deeltijds kunstenonderwijs****Art.78-80**

Om de door de Vlaamse Regering vooropgestelde besparingen te kunnen realiseren, wordt de mogelijkheid voor schoolbesturen bevroren om tijdens de schooljaren 2010-2011 en 2011-2012 nieuwe instellingen, filialen, studierichtingen en hogere graden in te richten in de studierichtingen beeldende kunst, dans, muziek en woordkunst van het deeltijds kunstonderwijs.

We begrijpen dat in alle geledingen van de maatschappij besparingen moeten worden doorgevoerd. We hopen echter dat er in de toekomst terug meer ruimte zal zijn en wil er op aandringen dat vanaf het schooljaar 2012-2013 deze mogelijkheden weer benut kunnen worden.

**Hoofdstuk XI.
Sociaal-Cultureel Werk****Art.119.**

We kunnen akkoord gaan met de inhoud en de bedoeling van dit artikel.

We dringen echter wel aan om tot een definitieve regeling te komen, die de omwegsubsidiering voor eens en voor altijd ongedaan maakt. De regeling voor de FOV kan hiervoor model staan. De FOV-subsidiëring werd opgenomen in de wijziging van het decreet sociaal-cultureel volwassenenwerk in 2008. Misschien kan de evaluatie en (wellicht) wijziging van het decreet lokaal cultuurbeleid een identieke opportuniteit bieden.

Brussel, 13 november 2009

Voor de Algemene Raad,

Luk Verschueren, algemeen voorzitter
Iris Van Riet, algemeen secretaris

Programmadecreet
13 november 2009

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse Regering,

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk I. Algemeen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk II. Onderwijs

Afdeling I. Secundair onderwijs

Onderafdeling I. Algemeen

Art. 2. In artikel 9 van het decreet van 14 juli 1998 houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De bepalingen van deze titel worden buiten werking gesteld vanaf het schooljaar 2010-2011. In afwijking op deze bepaling kan in uitzonderlijke gevallen de Vlaamse Regering aan een inrichtende macht toelating geven tot programmatie van een instelling of structuuronderdeel:

- 1° na schriftelijke aanvraag van die inrichtende macht, ingediend bij het Agentschap voor Onderwijsdiensten vóór 1 maart van het voorafgaand schooljaar en vergezeld van het protocol van de onderhandeling ter zake in het bevoegd lokaal comité, en
- 2° na advies van enerzijds de Vlaamse Onderwijsraad en anderzijds het Agentschap voor Onderwijsdiensten en de Inspectie.”.

Art. 3. In artikel 42 van hetzelfde decreet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“De bepalingen van deze titel worden buiten werking gesteld vanaf het schooljaar 2010-2011. In afwijking op deze bepaling kan in uitzonderlijke gevallen de Vlaamse Regering aan een inrichtende macht toelating geven tot overheveling of omvorming:

- 1° na schriftelijke aanvraag van die inrichtende macht, ingediend bij het Agentschap voor Onderwijsdiensten vóór 1 maart van het voorafgaand schooljaar en vergezeld van het protocol van de onderhandeling ter zake in het bevoegd lokaal comité, en
- 2° na advies van enerzijds de Vlaamse Onderwijsraad en anderzijds het Agentschap voor Onderwijsdiensten en de Inspectie.”.

Art. 4. In artikel 56 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs II wordt het punt 3°, ingevoegd bij het decreet van 21 december 1994, vervangen door wat volgt:

“3° het extra aantal wekelijkse uren-leraar dat aan elke inrichtende macht van onderwijsinstellingen na vrijwillige fusie, zoals bedoeld in artikel 58bis, wordt toegekend; deze bepaling wordt evenwel buiten werking gesteld vanaf het schooljaar 2010-2011, behoudens voor vrijwillige fusies die uiterlijk op 1 september 2009 hebben plaatsgevonden.”.

Art. 5. In artikel 58 van het decreet van 14 juli 1998 houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“De bepalingen van deze titel worden buiten werking gesteld vanaf het schooljaar 2010-2011, behoudens voor vrijwillige fusies die uiterlijk op 1 september 2009 hebben plaatsgevonden.”.

Art. 6. In artikel 8 van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het stelsel van leren en werken in de Vlaamse Gemeenschap wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. In afwijking op de bepalingen van §1 en §2 kan vanaf het schooljaar 2010-2011:

- 1° geen nieuw centrum voor deeltijds beroepssecundair onderwijs worden erkend, gefinancierd of gesubsidieerd, tenzij dat centrum enkel het gevolg is van een fusie van bestaande centra of tenzij in uitzonderlijke gevallen toelating wordt gegeven door de Vlaamse Regering;
- 2° een bestaand centrum voor deeltijds beroepssecundair onderwijs dat verbonden is aan een instelling met voltijds gewoon technisch of beroepssecundair onderwijs niet autonoom worden, tenzij in uitzonderlijke gevallen toelating wordt gegeven door de Vlaamse Regering.

De desbetreffende toelating door de Vlaamse Regering gebeurt:

- 1° na schriftelijke aanvraag van de betrokken inrichtende macht(en), ingediend bij het Agentschap voor Onderwijsdiensten vóór 1 maart van het voorafgaand schooljaar en vergezeld van het protocol van de onderhandeling ter zake in het bevoegd lokaal comité, en
- 2° na advies van enerzijds de Vlaamse Onderwijsraad en anderzijds het Agentschap voor Onderwijsdiensten en de Inspectie.”.

Art. 7. In artikel 20 van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het stelsel van leren en werken in de Vlaamse Gemeenschap worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° de huidige tekst wordt in een paragraaf 1 ondergebracht;
- 2° een paragraaf 2 wordt toegevoegd, die luidt als volgt:

“§2. In afwijking van de bepalingen van §1 kan vanaf het schooljaar 2010-2011 een centrum voor deeltijds beroepssecundair onderwijs geen nieuw aanbod meer programmeren, tenzij in uitzonderlijke gevallen toelating wordt gegeven door de Vlaamse Regering:

- 1° na schriftelijke aanvraag van de inrichtende macht, ingediend bij het Agentschap voor Onderwijsdiensten vóór 1 maart van het voorafgaand schooljaar en vergezeld van het protocol van de onderhandeling ter zake in het bevoegd lokaal comité, en
- 2° na advies van enerzijds de Vlaamse Onderwijsraad en anderzijds het Agentschap voor Onderwijsdiensten en de Inspectie.”.

Art. 8. In artikel 99ter decies van het decreet van 14 juli 1998 houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs, ingevoegd bij het decreet van 8 mei 2009, worden in paragraaf 1 na de woorden “het schooljaar 2008-2009” de woorden “en, voor wat betreft de vervangingen van korte afwezigheden, tot en met het schooljaar 2009-2010” ingevoegd.

Art. 9. In het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 betreffende de vervangingen van korte afwezigheden, wordt het hoofdstuk II, bestaande uit de artikelen 4 tot en met 6, opgeheven.

Onderafdeling II. Uur pedagogische coördinatie

Art. 10. In artikel 3 van het koninklijk besluit nr. 297 van 31 maart 1984 betreffende de opdrachten, de wedden, de weddetoelagen en de verloven voor verminderde prestaties in het onderwijs en de psycho-medisch-sociale centra wordt paragraaf 1 opgeheven.

Afdeling II. Hogescholen

Art. 11. Aan paragraaf 3 van artikel 196 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De indexering vermeld in het tweede lid wordt in het begrotingsjaar 2010 niet toegepast.”.

Art. 12. Aan paragraaf 3 van artikel 209 van hetzelfde decreet wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De indexformule vermeld in het tweede lid wordt in het begrotingsjaar 2010 niet toegepast.”.

Art. 13. Aan paragraaf 1 van artikel 340sexies van hetzelfde decreet wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De indexformule vermeld in het derde lid wordt in het begrotingsjaar 2010 niet toegepast.”.

Afdeling III. Hogere Zeevaartschool

Art. 14. Aan artikel 2, §3, van het decreet van 20 februari 2009 betreffende de hogere zeevaartschool wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De indexering vermeld in het eerste lid wordt in het begrotingsjaar 2010 niet toegepast.”.

Art. 15. In paragraaf 2 van artikel 4 van hetzelfde decreet wordt het jaartal “2010” vervangen door het jaartal “2011”.

Afdeling IV. Financiering hogescholen en universiteiten

Art. 16. Aan artikel 9 van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen wordt een paragraaf 7 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§7. Voor het begrotingsjaar 2010 worden de indexeringsbepalingen opgenomen in de artikelen 9, §§5 en 6, 13, §3, laatste lid, 28, §4 eerste lid, 30, §2, laatste lid, 31, §3, 35, §2, §5, tweede lid en §6, tweede lid, 38, §2, 39, §3, 40, laatste lid, 42, laatste lid, 42ter, §3, en 43, §3 niet toegepast.

Art. 17. In artikel 38, §1, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 6° wordt het bedrag “2.178.033,72” vervangen door het bedrag “1.545.521,92”;
2° in punt 16° wordt het bedrag “1.971.057,99” vervangen door het bedrag “2.603.569,79”.

Art. 18. Aan artikel 41, §4, van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Voor het begrotingjaar 2010 worden de bedragen vermeld in §1 en §2 niet aangepast aan de evolutie van de gezondheidsindex.”.

Afdeling V. Universiteiten

Art. 19. In artikel 140, §1, 2°, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, worden de woorden “voor de jaren 2002, 2003, 2006, 2007, 2008 en 2009” vervangen door de woorden “voor de jaren 2002, 2003, 2006, 2007, 2008, 2009 en 2010”.

Art. 20. Aan paragraaf 2 van artikel 140 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De indexformule, vermeld in het eerste lid, wordt in het begrotingsjaar 2010 niet toegepast.”.

Art. 21. Aan paragraaf 2 van artikel 140ter van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De indexformule, vermeld in het eerste lid, wordt in het begrotingsjaar 2010 niet toegepast.”.

Art. 22. In artikel 169quater, §7, van hetzelfde decreet, laatst gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, worden in de laatste zin van het tweede lid de woorden “voor 2008 en 2009” vervangen door de woorden “vanaf 2008”.

Afdeling VI. Verloven wegens bijzondere opdracht

Art. 23. Aan artikel 51quater, §2, derde lid, van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, ingevoegd bij het decreet van 14 februari 2003, en gewijzigd bij het decreet van 7 juli 2006, worden de volgende zinnen toegevoegd:

“Het totaal aantal verloven wegens bijzondere opdracht zoals bepaald in het eerste lid, 4°, en het eerste lid, 8°, samen, wordt vastgelegd op een maximum van 45 voltijdse equivalenten. Hierbij zijn minimaal 12 voltijdse equivalenten voorbehouden voor verloven wegens bijzondere opdracht zoals bepaald in het eerste lid, 4°.”.

Art. 24. Aan artikel 77quater, §2, derde lid, van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs, ingevoegd bij het decreet van 14 februari 2003, en gewijzigd bij het decreet van 7 juli 2006, worden de volgende zinnen toegevoegd:

“Het totaal aantal verloven wegens bijzondere opdracht zoals bepaald in het eerste lid, 4°, en het eerste lid, 8°, samen, wordt vastgelegd op een maximum van 45 voltijdse equivalenten. Hierbij zijn minimaal 12 voltijdse equivalenten voorbehouden voor verloven wegens bijzondere opdracht zoals bepaald in het eerste lid, 4°.”.

Afdeling VII. Vormingsfonds

Art. 25. In de tweede zin van het eerste lid van artikel II.88quinquies van het decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen wordt het bedrag “1.070.000 euro” vervangen door het bedrag “886.000 euro”.

Afdeling VIII. Academiseringsmiddelen

Art. 26. In artikel VI.9ter van het decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, gewijzigd bij het decreet van 8 mei 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid van paragraaf 1 worden de woorden “2006, 2007, 2008 en 2009 ” vervangen door de woorden “2006, 2007, 2008, 2009 en 2010”;
- 2° in het tweede lid van paragraaf 1 worden de woorden “2007, 2008 en 2009” vervangen door de woorden “2007, 2008, 2009 en 2010”;
- 3° in paragraaf 2 worden de woorden “in 2006, in 2007, in 2008 en in 2009” vervangen door de woorden “in 2006, in 2007, in 2008, in 2009 en in 2010”.

Art. 27. In artikel VI.10 van het decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, gewijzigd bij het decreet van 21 december 2007, wordt het derde lid vervangen door wat volgt:

“Artikelen VI.9bis tot en met VI.9septies hebben uitwerking met ingang van 1 januari 2006 en houden op uitwerking te hebben op 31 december 2010”.

Afdeling IX. Terbeschikkingstelling

Art. 28. Artikel 52 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 april 1992 betreffende de verdeling van betrekkingen, de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage wordt opgeheven.

Afdeling X. Volwassenenonderwijs

Art. 29. In afwijking van artikel 47, §5, van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het Volwassenenonderwijs wordt de jaarlijkse subsidie aan het Vlaams Ondersteuningscen-

trum voor het Volwassenenonderwijs voor het begrotingsjaar 2010 niet aangepast aan de evolutie van de index.

Art. 30. In afwijking van artikel 110, §3, van hetzelfde decreet wordt aan het Fonds Inschrijvingsgelden Centra voor Volwassenenonderwijs voor het begrotingsjaar 2010 een dotatie toegekend van 2.513.000 euro en voor het begrotingsjaar 2011 wordt een dotatie toegekend van 3.342.000 euro ten laste van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Art. 31. In afwijking van artikel 6decies van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 tot regeling van een aantal aangelegenheden voor de Centra voor Basiseducatie ter uitvoering van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 oktober 2009, wordt de werkings-toelage per lesuurcursist pas met ingang van 1 januari 2011 aangepast aan de evolutie van de index.

Afdeling XI. Mentorschap

Art. 32. Het decreet van 16 april 1996 betreffende het mentorschap, gewijzigd bij de decreten van 8 juli 1996, 15 december 2006, 22 juni 2007 en 8 mei 2009, wordt opgeheven.

Afdeling XII. Kwaliteit van onderwijs

Art. 33. In artikel 9, §2, van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van onderwijs worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid wordt het jaartal “2009” vervangen door het jaartal “2010”;
- 2° in de bepaling onder 1° wordt het bedrag “4.912.000 euro” vervangen door het bedrag “3.930.000 euro”;
- 3° in de bepaling onder 2° wordt het bedrag “6.742.000 euro” vervangen door het bedrag “5.394.000 euro”;
- 4° in de bepaling onder 3° wordt het bedrag “515.000 euro” vervangen door het bedrag “412.000 euro”;
- 5° in de bepaling onder 4° wordt het bedrag “315.000 euro” vervangen door het bedrag “252.000 euro”;
- 6° in de bepaling onder 5° wordt het bedrag “222.000 euro” vervangen door het bedrag “178.000 euro”;
- 7° in de bepaling onder 6° wordt het bedrag “32.200 euro” vervangen door het bedrag “26.000 euro”;
- 8° in het laatste lid wordt het jaartal “2010” vervangen door het jaartal “2011”.

Art. 34. In artikel 12, §2, van hetzelfde decreet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Voor het begrotingsjaar 2010 is dit bedrag gelijk aan 1.266.000 euro. Vanaf het begrotingsjaar 2011 wordt dit bedrag aangepast aan de evolutie van de gezondheidsindex.”.

Art. 35. In artikel 20 van hetzelfde decreet wordt het bedrag “1.665.000 euro” vervangen door het bedrag “1.332.000 euro” en wordt het bedrag “538.000 euro” vervangen door het bedrag “430.000 euro”.

Art. 36. In artikel 21, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt het bedrag “503.000 euro” vervangen door het bedrag “402.000 euro”.

Art. 37. In artikel 22 van hetzelfde decreet wordt het jaartal “2009” vervangen door het jaartal “2010” en wordt het jaartal “2010” vervangen door het jaartal “2011”.

Afdeling XIII. Project ‘Duurzaam naar school’

Art. 38. Artikel 55quater van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de regionale technologische centra en houdende noodzakelijke en dringende onderwijsbepalingen, ingevoegd bij het decreet van 4 juli 2008, wordt opgeheven.

Afdeling XIV. Inspectie en begeleiding levensbeschouwelijke vakken

Art. 39. In artikel 27, §1, van het decreet van 1 december 1993 betreffende de inspectie en begeleiding levensbeschouwelijke vakken worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° het bedrag “3.970,51 euro” wordt vervangen door het bedrag “3.885,99 euro”;
- 2° het jaartal “2008” wordt vervangen door het jaartal “2010”.

Art. 40. In artikel 1, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 december 1993 tot uitvoering van het decreet van 1 december 1993 betreffende de inspectie en begeleiding levensbeschouwelijke vakken worden de volgende wijzigingen doorgevoerd:

- 1° in het eerste lid wordt het getal “13” vervangen door het getal “12”;
- 2° in het tweede lid wordt het getal “5” vervangen door het getal “4,5”.

Art. 41. De Vlaamse Regering heeft delegatie om artikel 1, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 december 1993 tot uitvoering van het decreet van 1 december 1993 betreffende de inspectie en begeleiding levensbeschouwelijke vakken, gewijzigd bij onderhavig decreet, te wijzigen, te vervangen, aan te vullen of op te heffen.

Afdeling XV. Flankerend onderwijsbeleid op lokaal niveau

Art. 42. Artikel 18 van het decreet van 30 november 2007 betreffende het flankerend onderwijsbeleid op lokaal niveau wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 18. Binnen de beschikbare begrotingskredieten worden middelen voorzien voor projecten binnen de centrumsteden die het Vlaams onderwijsbeleid versterken. Samen met de middelen voorzien voor projecten vermeld onder hoofdstuk V bedraagt dit budget 1.929.000 euro.”.

Art. 43. In artikel 22 van hetzelfde decreet wordt in paragraaf 2 en paragraaf 3 de datum “31 december 2009” vervangen door de datum “31 december 2010”.

Afdeling XVI. Aanwendingspercentage vrijgestelden

Art. 44. Aan artikel 1, derde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 juli 2002 betreffende de bepaling van het aanwendingspercentage van het aantal uren-leraar in het deeltijds kunstonderwijs wordt de volgende zin toegevoegd:

“Voor wat het aantal uren-leraar van de vrijgestelden van het vak kunstgeschiedenis betreft, mogen de instellingen vanaf het schooljaar 2010-2011 ten hoogste 85% aanwenden.”.

Art. 45. Aan artikel 1, vierde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 juli 2002 betreffende de bepaling van het aanwendingspercentage van het aantal uren-leraar in het deeltijds kunstonderwijs wordt de volgende zin toegevoegd:

“Voor wat het aantal uren-leraar van de vrijgestelden van het vak bijzondere kunstgeschiedenis betreft, mogen de instellingen vanaf het schooljaar 2010-2011 ten hoogste 85% aanwenden.”.

Art. 46. In artikel 2, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 juli 2002 betreffende de bepaling van het aanwendingspercentage van het aantal uren-leraar in het deeltijds kunstonderwijs worden tussen de woorden “van het vak algemene muziekcultuur in de middelbare graad betreft” en de woorden “ten hoogste 70% aanwenden” de woorden “en vanaf het schooljaar 2010-2011, wat de vrijgestelden van de vakken muziekcultuur/volksmuziek, samenspel en koor in de middelbare graad betreft en wat de vrijgestelden van de vakken instrumentaal ensemble, vocaal ensemble en koor in de hogere graad betreft,” ingevoegd.

Art. 47. In artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 juli 2002 betreffende de bepaling van het aanwendingspercentage van het aantal uren-leraar in het deeltijds kunstonderwijs wordt het laatste lid vervangen door wat volgt:

“Van het aantal uren-leraar, verkregen met toepassing van artikel 42, §1, 2°, van hetzelfde besluit, mogen de instellingen vanaf het schooljaar 2010-2011, wat de vrijgestelden van het vak repertoirestudie in de hogere graad betreft, ten hoogste 70% aanwenden. De bepalingen van het eerste tot en met het vierde lid zijn niet van toepassing op de instellingen die gevestigd zijn in de negentien gemeenten van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.”.

Art. 48. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om een volgende wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de bepaling van het aanwendingspercentage van het aantal uren-leraar in het deeltijds kunstonderwijs uit te voeren via een besluit van de Vlaamse Regering.

Afdeling XVII. Deeltijds kunstonderwijs

Art. 49. In het besluit van de Vlaamse Regering van 31 juli 1990 houdende organisatie van het deeltijds kunstonderwijs, studierichtingen muziek, woordkunst en dans, wordt een artikel 57ter ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 57ter. In afwijking van artikel 52, §2, §2bis en §7, artikel 53, §1, artikel 54 en artikel 57, §1, kunnen tijdens de schooljaren 2010-2011 en 2011-2012 in het deeltijds kunstonderwijs geen nieuwe instellingen, filialen, studierichtingen en hogere graden in de financierings- of subsidieregeling opgenomen worden.”.

Art. 50. In het besluit van de Vlaamse Regering van 31 juli 1990 houdende organisatie van het deeltijds kunstonderwijs, studierichting beeldende kunst, wordt een artikel 49ter ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 49ter. In afwijking van artikel 43, §2, §2bis en §7, artikel 44, §1, artikel 45 en artikel 48, §1, kunnen tijdens de schooljaren 2010-2011 en 2011-2012 in het deeltijds kunstonderwijs geen nieuwe instellingen, filialen, studierichtingen en hogere graden in de financierings- of subsidieregeling opgenomen worden.”.

Art. 51. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om een volgende wijziging van de in deze afdeling genoemde besluiten uit te voeren via een besluit van de Vlaamse Regering.

Hoofdstuk III. Fiscaliteit

Afdeling I. Selectiever maken van de Vlaamse forfaitaire vermindering voor beroepsactiviteit belastingplichtigen

Art. 52. In artikel 2, §1, van het decreet van het decreet van 30 juni 2006 houdende invoering van een forfaitaire vermindering in de personenbelasting wordt punt 3° vervangen door wat volgt:

“3° hij heeft een activiteitsinkomen van ten minste 5.500 euro, en wat de aanslagjaren 2008, 2009 en 2011 betreft een activiteitsinkomen van respectievelijk ten hoogste 22.250 euro, 23.000 euro en 18.500 euro.”

Art. 53. In artikel 3, §3, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord “Vanaf” wordt vervangen door het woord “Voor”;

2° er wordt een paragraaf 3/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§3/1. Vanaf het aanslagjaar 2011 bedraagt de vermindering 125 euro. Als het activiteitsinkomen, vermeld in artikel 2, §2, meer bedraagt dan 17.250 euro, dan wordt de vermindering van 125 euro verminderd met 10% van het bedrag van de overschrijding.”.

Afdeling II. Onroerende voorheffing

Art. 54. Inzoverre de decreten en de uitvoeringsbesluiten van het Vlaamse Gewest er niet van afwijken worden alle wettelijke wijzigingen aan de artikelen 315, 315bis, 319bis, 333, 354, 357, 365, 376, 393, 399ter, 413bis, 449, 450, 452 en 456 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 die in werking zijn getreden vanaf 1 oktober 2006 tot en met 31 mei 2009 zonder inhoudelijke wijziging overeenkomstig van toepassing verklaard op de onroerende voorheffing in het Vlaamse Gewest.

Afdeling III. Successierechten

Art. 55. Aan artikel 55 van het Vlaams Wetboek der Successierechten van 31 maart 1936, vervangen bij het decreet van 20 december 1996, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De vrijstelling, vermeld in het eerste lid, is eveneens van toepassing op vergelijkbare rechtspersonen en instellingen die opgericht zijn volgens de wetgeving van een andere lidstaat van de Europees Economische Ruimte en aan die wetgeving onderworpen zijn.”.

Afdeling IV. Heffing ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten

Art. 56. In artikel 26, §3, tweede lid, en in artikel 26, §4, van het decreet houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten van 19 april 1995 worden de woorden “met een aangetekende brief” vervangen door het woord “schriftelijk”. In artikel 26, §5, van hetzelfde decreet worden de woorden “per aangetekende brief” vervangen door het woord “schriftelijk”.

Afdeling V. Heffing ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van woningen en gebouwen

Art. 57. In artikel 39, §2, van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 worden het eerste en tweede lid vervangen door wat volgt:

“De belastingplichtige kan binnen drie maanden na de datum van de verzending van de aanslag met een gemotiveerd verzoekschrift in beroep gaan bij de Vlaamse regering tegen de fiscale heffing. Dit verzoekschrift moet op straffe van verval, binnen de drie maanden na de datum van verzending van de aanslag, schriftelijk worden ingediend. De belastingplichtige voegt bij het verzoekschrift de nodige bewijskrachtige stukken om zijn bezwaren te staven. Aan de belastingplichtige wordt onverwijld schriftelijk een ontvangstmelding van het beroep bezorgd. De Vlaamse Regering kan bij de belastingplichtige alle onderzoeken verrichten en hem verzoeken alle stukken voor te leggen of te verstrekken die nuttig kunnen zijn om over het beroep te beslissen.

De beslissing over het beroep wordt binnen 6 maanden volgend op het verzoekschrift schriftelijk aan de belastingplichtige ter kennis gebracht en zij vermeldt de wijze waarop tegen deze beslissing in rechte kan getreden worden.”.

Afdeling VI. Planbatenheffing

Art. 58. In artikel 2.6.14 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening wordt paragraaf 1 vervangen door wat volgt:

“§1. De planbatenheffing is betaalbaar binnen een termijn van:

- 1° vijftien kalenderdagen vanaf de datum van het verlijden van de authentieke akte betreffende een overdracht ten bezwarende titel, door de heffingsplichtige, van enig zakelijk recht met betrekking tot het perceel.
- 2° zes maanden na het verlenen, in laatste administratieve aanleg, van:
 - a) een stedenbouwkundige vergunning voor bouwwerken, vermeld in artikel 4.2.1, 1°, voor zover voldaan is aan alle hiernavolgende voorwaarden:
 - 1) de betrokken bouwwerken betreffen niet enkel afbraakwerken of bodemsaneringswerken;
 - 2) voor het verrichten van de betrokken bouwwerken is de medewerking van een architect vereist;
 - 3) de vergunning kon vóór de inwerkingtreding van het ruimtelijk uitvoeringsplan of het bijzonder plan van aanleg niet worden verleend;
 - b) een verkavelingsvergunning.”.

Afdeling VII. Schenking bouwgronden

Art. 59. In artikel 140nonies van Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten van 30 november 1939 worden de woorden “van 1 januari 2006 tot en met 31 december 2009” vervangen door de woorden “van 1 januari 2010 tot en met 31 december 2011”.

Hoofdstuk IV. Vlaamse instrumenterende ambtenaren

Afdeling I. Oprichting dienst Vastgoedakten

Art. 60. De Vlaamse Regering kan ambtenaren aanwijzen die alle bevoegdheden met onroerend karakter uitoefenen in naam en voor rekening van de verzoekende Vlaamse overheid. De Vlaamse Regering kan deze bevoegdheid tot aanwijzing delegeren aan een lid van de Vlaamse Regering.

De ambtenaren, als vermeld in het eerste lid, hierna Vlaamse instrumenterende ambtenaren te noemen, mogen overgaan tot het opstellen van:

- 1° akten van aankoop in der minne en vervreemdingen uit de hand;
- 2° akten houdende vestiging van zakelijke rechten zoals erfpacht, opstal, vruchtgebruik en erfdienstbaarheden;
- 3° akten houdende huurovereenkomsten en opheffing van bestaande in- of overschrijvingen.
- 4° akten met betrekking tot openbare verkopen en de organisatie ervan.

In de uitoefening van hun bevoegdheden, zijn de Vlaamse instrumenterende ambtenaren gemachtigd om akten te verlijden, er authenticiteit aan te verlenen en er uitgiften van af te leveren.

Art. 61. De Vlaamse instrumenterende ambtenaren mogen hun diensten alleen verlenen als minstens één van de partijen in de akte de volgende entiteit is:

- 1° de Vlaamse Gemeenschap;
- 2° het Vlaamse Gewest;
- 3° of een intern of extern verzelfstandigd agentschap, zoals bedoeld in het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003, met uitzondering van de privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschappen.

Art. 62. De Vlaamse instrumenterende ambtenaren hoeven bij de uitoefening van hun bevoegdheden tegenover derden geen bijzondere lastgeving voor te leggen. Bij de ondertekening van de akten vertegenwoordigen zij eveneens de entiteiten, vermeld in het vorige artikel.

Art. 63. De Vlaamse instrumenterende ambtenaren oefenen hun ambt uit binnen het volledige Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Afdeling II. Fonds Vastgoedakten

Art. 64. Bij het departement Financiën en Begroting wordt een fonds, het “Fonds Vastgoedakten” genoemd, opgericht, in de zin van artikel 45 van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit. De middelen van het fonds kunnen uitsluitend aangewend worden voor de kosten, aangerekend door derden, ontstaan door de werkzaamheden rond het verlijden van akten door de dienst Vastgoedakten binnen het departement Financiën en Begroting.

Aan het fonds worden toegewezen alle ontvangsten van middelen uit Vlaamse of andere bron die de kosten, aangerekend door derden, voor het verlijden van akten door de dienst vastgoedakten moeten dekken.

Hoofdstuk V. Fonds ter reductie van de globale energiekost

Art. 65. §1. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd de waarborg van het Vlaamse Gewest te verlenen voor leningen die door het Fonds ter reductie van de globale energiekost (hierna FRGE) worden toegestaan aan:

- 1° Lokale Entiteiten, die optreden als kredietgever, zoals vermeld in het koninklijk besluit van 6 juli 2009 tot vaststelling van het beheerscontract van het “Fonds ter reductie van de globale energiekost”;
- 2° door de Vlaamse Regering aangewezen rechtspersonen, die optreden als kredietgever, zoals vermeld in het koninklijk besluit van 6 juli 2009 tot vaststelling van het beheerscontract van het “Fonds ter reductie van de globale energiekost”;
- en die een samenwerkingsverband wensen aan te gaan met het FRGE.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en modaliteiten waaronder deze waarborg kan worden toegekend en uitgekeerd. In afwijking van artikel 8 van het decreet van 7 mei 2004 houdende bepalingen inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest kan de Vlaamse Regering bepalen om de toekenning van de waarborg niet afhankelijk te maken van de betaling van een bijdrage.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt voor ieder begrotingsjaar de maximale omloop van de uitstaande verbintenissen waarop de waarborg van het Vlaamse Gewest betrekking heeft.

Hoofdstuk VI. Provinciehuis Antwerpen

Art. 66. §1. In afwijking op de bepalingen van de domaniale wet van 31 mei 1923 betreffende de vervreemding van onroerende domeingoederen, is de Vlaamse Regering ertoe gemachtigd het eigendomsaandeel van 5,5% in het Provinciehuis te Antwerpen, gelegen te Koningin Elisabethlei 22 te 2018 Antwerpen (percelen 10de afdeling sectie K nrs. 1589A8, 1589N9 en 1589P8), dat door de Belgische Staat overgedragen wordt aan het Vlaamse Gewest, kosteloos over te dragen aan de Provincie Antwerpen. De voorwaarden tot kosteloze overdracht worden bepaald door de Vlaamse Regering.

§2. In afwijking op de bepalingen van de domaniale wet van 31 mei 1923 betreffende de vervreemding van onroerende domeingoederen, is de Vlaamse Regering ertoe gemachtigd het eigendomsaandeel van 8,57% in het Provinciehuis te Antwerpen, gelegen te Koningin Elisabethlei 22 te 2018 Antwerpen (percelen 10de afdeling sectie K nrs. 1589A8, 1589N9 en 1589P8), eigendom van het Vlaamse Gewest, over te dragen aan de Provincie Antwerpen.

Hoofdstuk VII. Overdracht beheer researchpark Zellik

Art. 67. §1. Aan artikel 33 van het decreet van 30 juni 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2006, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Het beheer van het researchpark Zellik wordt onttrokken aan het Fonds Onroerende Goederen en alle openstaande vorderingen, verbintenissen en verplichtingen welke voortkomen bij het Fonds worden overgedragen aan het Agentschap Ondernemen.”.

§2. Bij het Agentschap Ondernemen wordt daartoe een fonds opgericht voor de verwerving, het beheer en de vervreemding van onroerende goederen in de zin van artikel 45 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit, onder de benaming “Fonds voor de verwerving, het beheer en de vervreemding van onroerende goederen”, hierna het Fonds genoemd.

§3. Aan het Fonds worden alle ontvangsten voortvloeiend uit het beheer van de onroerende goederen toegewezen.

§4. De middelen van het Fonds dienen aangewend voor de verwerving, het beheer en de herinrichting van de onroerende goederen.

Hoofdstuk VIII. Leegstandsregister

Art. 68. In artikel 2.2.6 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“De opmaak en opbouw van het leegstandsregister kunnen worden overgedragen aan een intergemeentelijke administratieve eenheid. In dat geval worden, voor de toepassing van paragraaf 7, van artikel 2.2.7, paragraaf 1 tot en met paragraaf 4, en van artikel 2.2.8, de intergemeentelijke administratieve eenheid gelijkgesteld met de gemeente of de gemeentelijke administratie en het beslissingsorgaan van de intergemeentelijke administratieve eenheid met het college van burgemeester en schepenen.”;

2° in paragraaf 7 wordt het woord “ambtenaren” vervangen door het woord “personeelsleden”.

Art. 69. In artikel 2.2.8 van hetzelfde decreet worden de woorden “De beheerder van het leegstandsregister” telkens vervangen door de woorden “De gemeente”.

Art. 70. Aan artikel 3.2.22, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt een zin toegevoegd, die luidt als volgt:

“In het geval, vermeld in artikel 2.2.6, §1, tweede lid, zijn de bepalingen van voormeld decreet overeenkomstig van toepassing op het personeel van de intergemeentelijke administratieve eenheid.”.

Art. 71. In artikel 7.3.2, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “de procedure, vermeld in artikel 2.2.7” vervangen door de woorden “de beroepsprocedure, vermeld in artikel 2.2.7, paragraaf 2 en paragraaf 3,”.

Hoofdstuk IX. Afvalstoffen

Art. 72. In artikel 47, §2, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals herhaaldelijk gewijzigd, worden de woorden “brandbare afvalstoffen” vervangen door de woorden “brandbare afvalstoffen in het kader van de bepalingen in artikel 48, §2, 2°, 3° en 7°”.

Art. 73. In artikel 48, §2, van hetzelfde decreet, zoals herhaaldelijk gewijzigd, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° 150 euro per ton, met een minimum van 150 euro, voor:

- het verbranden van afvalstoffen als de afvalverbranding niet gedekt is door een milieu- of exploitatievergunning overeenkomstig de geldende wetgeving;
- het achterlaten van afval of het beheren van afvalstoffen in strijd met de voorschriften van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan zoals bedoeld in artikel 12.

De heffingsplichtige is de persoon die het afval respectievelijk verbrandt of achterlaat.”.

Art. 74. In artikel 48, §2, 3°, van hetzelfde decreet, zoals herhaaldelijk gewijzigd, wordt de zin “In afwijking hiervan blijft voor shredderafval afkomstig van schrootverwerking $K = 0,15$ voor het heffingsjaar 2010 indien de hoeveelheid shredderafval die in 2010 per ton inputmateriaal wordt gestort, met 10% wordt verminderd in vergelijking met de hoeveelheid shredderafval die in 2010 per ton inputmateriaal wordt geproduceerd en bestaande uit enerzijds de lichte fractie die wordt afgezogen uit de cycloon, en anderzijds de zware fractie die overblijft na metallische scheiding en na de lineaire motor.” vervangen door de zinnen:

“In afwijking hiervan:

- wordt voor shredderafval (afkomstig van de verwerking van schroot, van gedepollueerde wrakken en van elektronisch en elektrisch schrootafval) $K = 0,40$ voor de heffingsjaren 2010 en 2011, $K = 0,70$ voor het heffingsjaar 2012 en $K = 1$ met ingang van het heffingsjaar 2013.

Evenwel blijft $K = 0,15$ tot en met 2015 voor het storten van het residu van het shredderafval dat in een PST-installatie (PST: post-shredder-technologie) is verwerkt. Een PST-installatie verwerkt de lichte fractie die wordt afgezogen uit de cycloon, en de zware fractie die overblijft na metallische scheiding en na de lineaire motor.

In 2010 en 2011 geldt $K = 0,15$ voor een te storten hoeveelheid die maximaal het viervoudige bedraagt van de hoeveelheid materialen, waarvan maximaal 3% metalen, die teruggewonnen werd in de PST-installatie en die voor nuttige toepassing werd afgevoerd.

In 2012 geldt $K = 0,15$ voor een te storten hoeveelheid die maximaal gelijk is aan de hoeveelheid materialen, waarvan maximaal 3% metalen, die gewonnen werd in de PST-installatie en die voor nuttige toepassing werd afgevoerd, vermenigvuldigd met een factor 2,5.

In 2013 geldt $K = 0,15$ voor een te storten hoeveelheid die maximaal gelijk is aan de hoeveelheid materialen, waarvan maximaal 3% metalen, die gewonnen werd in de PST-installatie en die voor nuttige toepassing werd afgevoerd, vermenigvuldigd met een factor 1,5.

In 2014 geldt $K = 0,15$ voor een te storten hoeveelheid die maximaal gelijk is aan de hoeveelheid materialen, waarvan maximaal 3% metalen, die gewonnen werd in de PST-installatie en die voor nuttige toepassing werd afgevoerd.

In 2015 geldt $K = 0,15$ voor een te storten hoeveelheid die maximaal de helft bedraagt van de hoeveelheid materialen, waarvan maximaal 3% metalen, die gewonnen werd in de PST-installatie en die voor nuttige toepassing werd afgevoerd.

De som van de hoeveelheid materialen die gewonnen werd in de PST-installatie en die voor nuttige toepassing werd afgevoerd, en de hoeveelheid shredderafval die wordt gestort aan het heffingstarief met $K = 0,15$, mag niet meer bedragen dan de input van de PST-installatie.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 50, §9, bezorgt de exploitant van de PST-installatie ter staving van het toepassen van het verlaagde heffingstarief vanaf 2011 ieder jaar voor 31 januari aan de OVAM een rapport met een volledige en gedetailleerde massabalans van de verwerkte stromen en van de teruggewonnen stromen met hun respectieve bestemming;

- is voor recyclageresidu's van kunststofafval van bedrijven die kunststofafval gebruiken als grondstof voor de aanmaak van nieuwe stoffen of producten, $K = 0,15$ voor het heffingsjaar 2010, $K = 0,3$ voor het heffingsjaar 2011, $K = 0,6$ voor het heffingsjaar 2012 en $K = 1$ met ingang van het heffingsjaar 2013.”.

Art. 75. In artikel 48, §2, 15°, van hetzelfde decreet, zoals herhaaldelijk gewijzigd, wordt de zin “In afwijking van 14° en 15° geldt voor het verbranden of meeverbranden van recyclageresidu's van papier- en kartonafval een heffingstarief van 2 euro/ton met ingang

van het heffingsjaar 2007;” vervangen door de zin “In afwijking van 14° en 15° geldt voor het verbranden of meeverbranden van recyclageresidu’s van papier- en kartonafval van bedrijven die papier- en kartonafval gebruiken als grondstof voor de aanmaak van nieuwe stoffen of producten, en voor recyclageresidu’s van kunststofafval van bedrijven die kunststofafval gebruiken als grondstof voor de aanmaak van nieuwe stoffen of producten, met ingang van het heffingsjaar 2010 een heffingstarief van 2 euro/ton.”.

Art. 76. In artikel 48, §2, 13°, van hetzelfde decreet, zoals herhaaldelijk gewijzigd, worden na de woorden “inerte afvalstoffen” de volgende woorden toegevoegd:

“en van slib van de productie van drinkwater”.

Art. 77. Aan artikel 48, §2, van hetzelfde decreet, zoals herhaaldelijk gewijzigd, wordt een punt 18° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“18° bij het berekenen van de heffingstarieven worden de bedragen steeds afgerond tot de hogere cent.”.

Art. 78. Artikel 51 van hetzelfde decreet, zoals herhaaldelijk gewijzigd, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 51. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk XI wordt voor iedere navordering bedoeld in artikel 50, §5, en ambtelijke aanslag bedoeld in artikel 50, §12, een administratieve geldboete opgelegd. In geval van niet of onvoldoende aangegeven heffingen wordt de geldboete gelijkgesteld aan de niet of onvoldoende aangegeven heffingen. In geval van niet tijdige betaling van de aangegeven heffingen wordt de geldboete gelijkgesteld aan 10% van de niet tijdig betaalde heffingen. In beide gevallen bedraagt de geldboete ten minste 70 euro. Voor de berekening van deze administratieve geldboete wordt uitgegaan van de milieuheffing zonder de vermenigvuldigingsfactor 0,70 zoals bedoeld in artikel 48, §5.”.

Hoofdstuk X. Landbouw en Visserij

Afdeling I. Fonds voor het Landbouwinformatienetwerk

Art. 79. In artikel 54 van het decreet van 24 december 2004 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2005 worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° de laatste zin van het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

“Het fonds wordt gestijfd door ontvangsten van het Informatienet Landbouwboekhoudingen en door ontvangsten die betrekking hebben op opdrachten, uitgevoerd in het kader van het Landbouwinformatienetwerk.”;

2° een vierde lid wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Het fonds wordt beheerd door de minister bevoegd voor het landbouwbeleid, die zijn beslissingsbevoegdheden inzake de inkomsten en de uitgaven kan delegeren.”.

Afdeling II. Verduidelijken bevoegdheidsbepalingen

Art. 80. In artikel 2, §1, van de wet van 11 juli 1969 betreffende de bestrijdingsmiddelen en de grondstoffen voor de landbouw, tuinbouw, bosbouw en veeteelt, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 4°, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, wordt vervangen door wat volgt:

“4° voor wat betreft de landbouwbevoegdheden van het Vlaamse Gewest, de activiteiten van de personen die de handelingen, vermeld in punt 1°, stellen, onderwerpen aan een voorafgaande machtiging of erkenning, verleend door de Vlaamse minister, bevoegd voor het Landbouwbeleid en de Zeevisserij, of door de instelling of de ambtenaar daartoe gemachtigd door die minister;”;

2° punt 7°, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, wordt vervangen door wat volgt:

“7° voor wat betreft de landbouwbevoegdheden van het Vlaamse Gewest, de stoffen vermeld in artikel 1 aan de voorafgaande erkenning of machtiging van de Vlaamse minister, bevoegd voor het Landbouwbeleid en de Zeevisserij onderwerpen en de voorwaarden van verlening, wijziging en intrekking van deze erkenning of machtiging bepalen.”.

Art. 81. In artikel 2 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 5 februari 1999, 21 december 1998 en het decreet van 19 december 2008, wordt paragraaf 3 opgeheven voor het Vlaamse Gewest.

Art. 82. In artikel 6 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, wordt de tweede zin vervangen door wat volgt: “De Vlaamse minister, bevoegd voor het Landbouwbeleid en de Zeevisserij, kan, voor wat betreft de landbouwbevoegdheden van het Vlaamse Gewest, de door hem aangewezen controlebevoegdheden beperken tot bepaalde personeelsleden of kan andere controleagenten of -instanties aanwijzen.”;

2° het zesde lid, gewijzigd bij de wet van 5 februari 1999 en het decreet van 19 december 2008, wordt vervangen door wat volgt: “Zij kunnen zich ook alle inlichtingen, bescheiden en geïnformatiseerde dragers van gegevens doen verstrekken die zij tot het volbrengen van hun opdracht nodig achten, en overgaan tot alle nuttige vaststellingen. Voor wat betreft de landbouwbevoegdheden van het Vlaamse Gewest, kunnen zij zich hierbij laten bijstaan door deskundigen, gekozen uit een lijst opgemaakt door de Vlaamse minister, bevoegd voor het Landbouwbeleid en de Zeevisserij.”.

Art. 83. In artikel 7 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 5 februari 1999 en gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Voor wat betreft de landbouwbevoegdheden van het Vlaamse Gewest, kan de Vlaamse Regering:

1° de wijze en de voorwaarden van monsterneming vaststellen;

2° de ontledingsmethoden bepalen;

3° het tarief van de ontledingen vaststellen;

4° de voorwaarden bepalen voor de inrichting en de werking van de ontledingslaboratoria met het oog op hun erkenning door de Vlaamse minister, bevoegd voor het Landbouwbeleid en de Zeevisserij.”.

Art. 84. In artikel 10 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 5 februari 1999, het koninklijk besluit van 22 februari 2001 en het decreet van 19 december 2008, wordt paragraaf 9 vervangen door wat volgt:

“§9. Voor wat betreft de landbouwbevoegdheden van het Vlaamse Gewest kan de Vlaamse Regering de procedure bepalen voor het opleggen en invorderen van de administratieve geldboeten. De administratieve geldboeten opgelegd door het Vlaamse Gewest in uitvoering van deze wet, worden gestort in het fonds voor Landbouw en Visserij, opgericht

bij het decreet van 19 mei 2006 betreffende de oprichting en werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij.”.

Art. 85. In artikel 1 van de wet van 28 maart 1975 betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijproducten, wordt punt 4° hernummerd als punt 3°.

Art. 86. In artikel 3 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, gewijzigd bij de wetten van 29 december 1990 en 5 februari 1999 en het decreet van 19 december 2008, wordt punt 4° vervangen door wat volgt:

“4° voor wat betreft de landbouwbevoegdheden van het Vlaamse Gewest, de activiteiten van de personen die de onder 1° genoemde handelingen stellen onderwerpen aan een voorafgaande machtiging of erkenning verleend door de Vlaamse minister, bevoegd voor het Landbouwbeleid en de Zeevisserij of door de instelling of de ambtenaar daartoe gemachtigd door de Vlaamse minister, bevoegd voor het Landbouwbeleid en de Zeevisserij;”;

2° in paragraaf 2, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Voor wat betreft de landbouwbevoegdheden van het Vlaamse Gewest, kan de Vlaamse Regering:

1° de wijze en de voorwaarden van monsterneming vaststellen;

2° de ontledingsmethoden bepalen;

3° het tarief van de ontledingen vaststellen;

4° de voorwaarden bepalen voor de inrichting en de werking van de ontledingslaboratoria met het oog op hun erkenning door de Vlaamse minister, bevoegd voor het Landbouwbeleid en de Zeevisserij.”;

3° voor wat betreft het Vlaamse Gewest, wordt paragraaf 3, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, opgeheven.

Art. 87. In artikel 4 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 5 februari 1999 en het decreet van 19 december 2008, wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Met behoud van de toepassing van de bepalingen van artikel 3 van deze wet, kan de Vlaamse Regering, voor wat betreft de landbouwbevoegdheden van het Vlaamse Gewest, de voorwaarden bepalen waaronder de Vlaamse minister, bevoegd voor het Landbouwbeleid en de Zeevisserij:

1° representatieve beroepsorganisaties van producenten, kopers of verwerkers van bepaalde producten erkent;

2° regels goedkeurt die deze representatieve beroepsorganisaties vaststellen inzake de productie en het op de markt brengen van bepaalde producten.”.

Art. 88. In artikel 5, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 5 februari 1999 en het decreet van 19 december 2008, wordt de tweede zin vervangen door wat volgt:

“De Vlaamse minister, bevoegd voor het Landbouwbeleid en de Zeevisserij, kan, voor wat betreft de landbouwbevoegdheden van het Vlaamse Gewest, de door hem aangewezen controlebevoegdheden beperken tot bepaalde personeelsleden of kan andere controleagenten of -instanties aanwijzen.”.

Art. 89. In artikel 9, §1, van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid, gewijzigd bij de wet van 5 februari 1999 en het decreet van 19 december 2008, wordt vervangen door wat volgt: “Wanneer de inbeslaggenomen producten bederfelijk zijn, mogen zij, voor wat betreft de landbouwbevoegdheden van het

Vlaamse Gewest, op tussenkomst van de Vlaamse minister, bevoegd voor het Landbouwbeleid en de Zeevisserij, of zijn gemachtigde en voor zover zulks verenigbaar is met de eisen van de volksgezondheid, verkocht worden of tegen betaling van een vergoeding teruggegeven worden aan de eigenaar; in dit geval mag er slechts over worden beschikt overeenkomstig de richtlijnen verstrekt door de door de Vlaamse minister, bevoegd voor het Landbouwbeleid en de Zeevisserij, aangewezen ambtenaren. De ontvangen som wordt op de griffie van de rechtbank gedeponneerd totdat over het misdrijf uitspraak is gedaan. Dit bedrag treedt in de plaats van de in beslag genomen producten, zowel voor wat de verbeurdverklaring, als wat de eventuele teruggave aan de belanghebbende betreft.”;

- 2° het vierde lid, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, wordt vervangen door wat volgt: “Wanneer de eisen van de volksgezondheid de verkoop of de teruggave van de producten niet toelaten, worden deze, voor wat betreft de landbouwbevoegdheden van het Vlaamse Gewest, op tussenkomst van de Vlaamse minister, bevoegd voor het Landbouwbeleid en de Zeevisserij, of zijn gemachtigde, hetzij vernietigd, alles op kosten van de overtreder.”.

Hoofdstuk XI. Sociaal-Cultureel Werk

Art. 90. In afwijking van artikel 4bis, §2, van het decreet van 6 juli 2001 houdende ondersteuning van de federatie van erkende organisaties voor volksontwikkeling en houdende ondersteuning van de Vereniging van Vlaamse Cultuurcentra, wordt vanaf 2010 de tussenkomst van de Vlaamse Gemeenschap rechtstreeks uitgekeerd aan de Vereniging van Vlaamse Cultuurcentra.

Hoofdstuk XII. Oppervlaktewateren

Art. 91. In artikel 35bis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging wordt paragraaf 1, ingevoegd bij decreet van 25 juni 1992, vervangen door wat volgt:

“§1. Het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaamse Milieu-maatschappij hierna genoemd “de Maatschappij” is belast met de vestiging, inning en de invordering van de heffing op de waterverontreiniging, hierna genoemd “de heffing”. De Maatschappij is tevens belast met de controle op de naleving van de verplichtingen inzake de heffing.

De Vlaamse Regering wijst de daartoe bevoegde ambtenaren aan.”.

Art. 92. In artikel 35ter van dezelfde wet wordt paragraaf 4, ingevoegd bij het decreet van 22 december 1993, vervangen bij decreet van 19 december 2003 en gewijzigd bij decreet van 24 december 2004, vervangen door wat volgt:

“§4. 1° Elke heffingsplichtige die door investeringen in het productieproces en/of in zuiveringstechnische werken komt tot een totale niet-lozing van afvalwater uit het productieproces en dit op 1 januari van het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar, is vrijgesteld van de heffing voorzover geen sanitair afvalwater en/of koelwater geloosd wordt. Indien sanitair afvalwater en/of koelwater geloosd wordt, wordt enkel op het sanitair waterverbruik en/of koelwater een heffing gevestigd.

De heffingsplichtige mag bovendien op 1 januari van het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar niet beschikken over een milieu- of lozingsvergunning die hem toelaat ander afvalwater dan huishoudelijk afvalwater en/of koelwater te lozen.

- 2° Elke heffingsplichtige welke van bovenstaande regeling gebruik wenst te maken, moet daartoe bij de aangifte bedoeld in artikel 35octies, §1, een dossier voegen dat opgesteld is door een milieudeskundige in de discipline water vermeld in hoofdstuk 1.3. van titel II van het Vlarem, die daarvoor is erkend overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk IIbis van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning. Elk ander bewijs van niet lozing zal niet worden aanvaard door de Maatschappij.

Het bedoelde dossier bevat minstens de volgende gegevens:

- a) een beschrijving van het productieproces met aanduiding van de verschillende waterstromen;
- b) een gedetailleerde waterbalans met vermelding van de verschillende waterbronnen, de aanwending en de afvoer van dit water;
- c) indien van toepassing een beschrijving van de toegepaste technische maatregelen om tot de niet-lozing te komen;
- d) een beschrijving van noodplannen en noodvoorzieningen;
- e) een overzicht van de milieu- of lozingsvergunningen van de laatste tien jaar met afzonderlijke vermelding van de nog geldende vergunningen waarover de heffingsplichtige beschikt;
- f) de datum waarop de milieudeskundige zijn vaststellingen ter plaatse heeft gedaan die hebben geleid tot de opmaak van dit rapport.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen inzake het bedoelde dossier.

De uiterste datum voor de vaststellingen van de niet-lozing is 1 januari van het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar.

Uiterlijk één maand voordat de vaststellingen ter plaatse zullen worden gedaan door de milieudeskundige, brengt de heffingsplichtige het Afdelingshoofd van de Maatschappij bevoegd voor de vestiging, inning en invordering van de heffing of de door hem gedelegeerde ambtenaar schriftelijk, per e-mail of per fax op de hoogte van het geplande plaatsbezoek.

Indien de milieudeskundige erom wordt verzocht, stelt hij de ambtenaren van de Maatschappij belast met de controle of onderzoek in verband met de toepassing van de heffing, alle relevante informatie ter beschikking en geeft hij hen de mogelijkheid deel te nemen aan het plaatsbezoek.

Alle vermeldingen en bepalingen opgenomen in 2°, zijn voorgeschreven op straffe van nietigheid.

Het bedoelde dossier geldt voor het heffingsjaar waarvoor de aanvraag is ingediend en voor de negen daaropvolgende heffingsjaren behoudens in geval van wijzigingen die tot gevolg hebben dat niet meer aan de hierboven vermelde voorwaarden is voldaan. Iedere wijziging betreffende de lozingssituatie moet onmiddellijk per aangetekend schrijven worden gemeld aan het Afdelingshoofd van de Maatschappij bevoegd voor de vestiging, inning en invordering van de heffing of de door hem gedelegeerde ambtenaar.

- 3° Het statuut van nullozer kan worden verlengd voor opeenvolgende periodes van tien jaar.

Hiertoe moet de heffingsplichtige, na afloop van de geldigheidsduur van het bedoelde dossier, bij de aangifte bedoeld in artikel 35octies, §1, een hernieuwingsaanvraag voegen samen met een attest afgeleverd door een milieudeskundige

bedoeld in 2°, waarin de conclusie van het aanvankelijk ingediende dossier wordt herbevestigd. Het attest vermeldt tevens de datum waarop de milieudeskundige zijn vaststellingen ter plaatse heeft gedaan die hebben geleid tot de opmaak van dit attest. De uiterste datum voor deze vaststellingen is 1 januari van het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar waarvoor de hernieuwingsaanvraag wordt ingediend.

Uiterlijk één maand voordat de vaststellingen ter plaatse zullen worden gedaan door de milieudeskundige, brengt de heffingsplichtige het Afdelingshoofd van de Maatschappij bevoegd voor de vestiging, inning en invordering van de heffing of de door hem gedelegeerde ambtenaar schriftelijk, per e-mail of per fax op de hoogte van het geplande plaatsbezoek met het oog op de hernieuwing van het nul-lozersstatuut.

Indien de milieudeskundige erom wordt verzocht, stelt hij de ambtenaren van de Maatschappij belast met de controle of onderzoek in verband met de toepassing van de heffing, alle relevante informatie ter beschikking en geeft hij hen de mogelijkheid deel te nemen aan het plaatsbezoek.

- 4° Indien de maatschappij beschikt over gegevens omtrent enige lozing uit dit productieproces wordt de heffing bepaald conform artikel 35septies, tenzij de toepassing van de in artikel 35quinquies, §1, bedoelde berekeningsmethode resulteert in een hogere vuilvracht.”.

Art. 93. In artikel 35quinquies van dezelfde wet worden in paragraaf 1, vervangen bij decreet van 19 mei 2006 en gewijzigd bij decreet van 29 juni 2007, 7 december 2007 en 19 december 2008, de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 2° wordt vervangen door de volgende bepaling:

“2° indien in de loop van het jaar dat voorafgaat aan het heffingsjaar de lozingssituatie en/of vergunningstoestand bedoeld onder 1° verandert in deze bedoeld onder 3° of omgekeerd, wordt de berekening van de N_1 -component evenredig opgesplitst voor zover de vuilvracht berekend zonder de a-factor niet gevoelig wijzigt. De wijziging van de a-factor gaat in vanaf de maand volgend op deze waarin de lozingssituatie en/of vergunningstoestand volgens de vergunning van kracht wordt. Als de feitelijke lozingssituatie niet overeenstemt met de vergunningstoestand wordt de a-factor gewijzigd vanaf de maand die volgt op die waarin de feitelijke situatie aan de vergunning is aangepast. De heffingsplichtige dient minstens één maand voor de wijziging per aangetekend schrijven het Afdelingshoofd van de Maatschappij bevoegd voor de vestiging, inning en invordering van de heffing of de door hem gedelegeerde ambtenaar hiervan op de hoogte te brengen. Bij gevoelige wijziging van de vuilvracht is overeenkomstig de bepalingen van §§8 tot en met 11 de situatie op het ogenblik van de monsternamen van toepassing.”;

- 2° in het laatste lid van paragraaf 1 wordt de zinsnede “tenzij de heffingsplichtige het bewijs levert dat de reëel geloosde hoeveelheid kleiner is” vervangen door de zinsnede “tenzij het bewijs geleverd wordt dat de reëel geloosde hoeveelheid kleiner is.”.

Art. 94. In artikel 35quinquies van dezelfde wet wordt paragraaf 2, ingevoegd bij decreet van 25 juni 1992, vervangen door wat volgt:

“§2. De bemonstering en de analyses van de in §1 bedoelde parameters moeten worden uitgevoerd door een laboratorium dat daartoe in het Vlaamse Gewest is erkend met toepassing van de bepalingen van artikel IIbis van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning.”.

Art. 95. In artikel 35quinquies van dezelfde wet worden in paragraaf 4, vervangen bij decreet van 24 juni 2005, de woorden “een door de regering erkend laboratorium” vervangen door de woorden “een laboratorium vermeld in §2.”.

Art. 96. In artikel 35quinquies van dezelfde wet worden in paragraaf 12, ingevoegd bij decreet van 19 december 2003 en gewijzigd bij decreet van 24 juni 2005, volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° de woorden “Bij captaties uit onbevaarbare oppervlaktewateren en captaties van minder dan 500 m³ per jaar” worden vervangen door de woorden “In alle andere gevallen”;
- 2° de zin “Het overeenkomstig het vorige lid berekende volume oppervlaktewater van meer dan 500 m³ wordt teruggebracht tot 500 m³” wordt geschrapt.

Art. 97. In artikel 35quinquies van dezelfde wet wordt paragraaf 13, ingevoegd bij decreet van 19 december 2003 en gewijzigd bij decreet van 24 juni 2005, vervangen door wat volgt:

“§13. Bij vaststelling van onvergunde lozingen, wordt voor de jaren waarin de onregelmatigheden zich hebben voorgedaan, de heffing berekend met toepassing van het eenheidstarief voorzien in het vierde lid van artikel 35ter, §2, en overeenkomstig artikel 35septies, tenzij de in §1 bedoelde berekeningsmethode resulteert in een hogere vuilvracht.”.

Art. 98. In artikel 35septies van dezelfde wet, worden in paragraaf 2, ingevoegd bij decreet van 19 december 2003 volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° de woorden “Bij captaties uit onbevaarbare oppervlaktewateren en captaties van minder dan 500 m³ per jaar” worden vervangen door de woorden “In alle andere gevallen”;
- 2° de zin “Het overeenkomstig het vorige lid berekende volume oppervlaktewater van meer dan 500 m³ wordt teruggebracht tot 500 m³” wordt opgeheven.

Art. 99. Aan artikel 35duodecies van dezelfde wet, wordt in paragraaf 1, ingevoegd bij decreet van 25 juni 1992, na punt 4° een lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Bij de toepassing van artikel 35quater, §3, kan de Maatschappij eveneens tot een heffing van ambtswege overgaan.”.

Art. 100. In artikel 35terdecies van dezelfde wet, ingevoegd bij decreet van 25 juni 1992 en gewijzigd bij de decreten 22 december 2000, 19 december 2003, 24 december 2004 en 23 december 2005 worden volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid van paragraaf 2 worden de woorden “drie jaar” vervangen door de woorden “vijf jaar”;
- 2° in paragraaf 2 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Indien in een proces-verbaal van overtreding onvergunde lozingen zijn vastgesteld, wordt voor de jaren waarin de onregelmatigheden zich hebben voorgedaan, de in vorige lid bedoelde termijn verlengd vanaf de datum van het proces-verbaal tot zes maanden na de datum waarop de Maatschappij kennis krijgt van de definitieve gerechtelijke beslissing.”;
- 3° in paragraaf 6 en paragraaf 7 worden de woorden “op straffe van nietigheid” geschrapt;
- 4° in paragraaf 7 worden de woorden “binnen twee maanden” vervangen door de woorden “binnen zes maanden”.

Art. 101. In artikel 35quaterdecies van dezelfde wet worden in paragraaf 1, vervangen bij decreet van 22 december 2000, de woorden “het Afdelingshoofd Heffingen van de Maatschappij” vervangen door de woorden “het Afdelingshoofd van de Maatschappij bevoegd voor de vestiging, inning en invordering van de heffing”.

Art. 102. In artikel 35quaterdecies van dezelfde wet worden in paragraaf 4, vervangen bij decreet van 22 december 2000 en gewijzigd bij decreet van 24 december 2004, de woorden “voor zover de overtreding geen aanleiding kan geven tot heffingsverhoging” opgeheven.

Hoofdstuk XIII. Grondwaterbeheer

Art. 103. In artikel 28ter, §5, van hetzelfde decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer wordt in paragraaf 5, vervangen bij decreet van 22 december 1999 en gewijzigd bij decreet van 7 mei 2004, de zin “De Maatschappij is belast met de vestiging, inning en de invordering van de heffing” vervangen door de zin “Het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaamse Milieumaatschappij hierna genoemd “de Maatschappij” is belast met de vestiging, inning en invordering van de heffing.”.

Art. 104. In artikel 28quinquies van hetzelfde decreet wordt in paragraaf 1, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996 en gewijzigd bij de decreten van 22 december 1999 en 22 december 2000, de zin “Elke grondwaterwinning en/of grondwaterwinningseenheid waarvan de exploitatie overeenkomstig het artikel 28ter aan de heffing is onderworpen en de grondwaterwinningen met een vergund jaardebiet van 500 m³ of meer moet uitgerust zijn met een debietmeting en registratie van de opgepompte hoeveelheid grondwater.” vervangen door de zin “Elke grondwaterwinning en/of grondwaterwinningseenheid waarvan de exploitatie overeenkomstig het artikel 28ter aan de heffing is onderworpen en elke conform het decreet betreffende de milieuvergunning d.d. 28 juni 1985 vergunde of gemelde grondwaterwinning moet uitgerust zijn met een debietmeting en registratie van de opgepompte hoeveelheid grondwater.”.

Art. 105. In artikel 28quinquies van hetzelfde decreet wordt in §1, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996 en gewijzigd bij de decreten van 22 december 1999 en 22 december 2000, de zin “Voor niet heffingsplichtige grondwaterwinningen met een vergund jaardebiet van 500 m³ of meer gaat de verplichting in op 1 juli 2002” aangevuld met de zinsnede “, voor de overige niet heffingsplichtige vergunde of gemelde grondwaterwinningen gaat de verplichting in op 1 januari 2010.”.

Art. 106. In artikel 28quinquies van hetzelfde decreet wordt paragraaf 3, ingevoegd bij decreet van 20 december 1996 en gewijzigd bij het decreet van 22 december 1999, vervangen door wat volgt:

“§3. De in §1 opgelegde verplichtingen tot het voorzien van een debietsmeting en registratie gelden niet voor draineringen die noodzakelijk zijn om het gebruik en/of de exploitatie van bouw- en weiland mogelijk te maken of te houden.”.

Art. 107. In artikel 28decies van hetzelfde decreet worden in paragraaf 7, vervangen bij decreet van 22 december 1999, de woorden “binnen twee maanden” vervangen door de woorden “binnen zes maanden”.

Art. 108. Onverminderd de vroegere bepaling en louter ter verduidelijking worden in artikel 28undecies van hetzelfde decreet, vervangen bij decreet van 22 december 1999 en gewijzigd bij decreet van 7 mei 2004, volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden: “Bij niet-aangifte” vervangen door de woorden “Bij niet-aangifte of bij niet tijdige aangifte”;

2° het eerste lid in paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Het percentage van de heffingsverhoging bij niet aangifte of bij niet tijdige aangifte bedoeld in artikel 28sexies, §1, wordt als volgt vastgelegd:”.

Art. 109. In artikel 28undecies van hetzelfde decreet worden in paragraaf 4, vervangen bij decreet van 22 december 1999, volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “2.000 tot 50.000 frank” worden vervangen door de woorden “50 tot 1250 euro”;

2° de woorden “elke andere overtreding” worden vervangen door de woorden “elke overtreding”.

Art. 110. In artikel 28quaterdecies van hetzelfde decreet worden in paragraaf 1, vervangen bij decreet van 22 december 1999, de woorden “de in dit hoofdstuk bedoelde heffingen en administratieve geldboeten” vervangen door de woorden “de in dit hoofdstuk bedoelde heffingen, administratieve geldboeten en heffingsverhogingen”.

Art. 111. In hetzelfde decreet wordt de bijlage, ingevoegd bij het decreet van 19 december 1997 en gewijzigd bij de decreten van 21 december 2001, 23 december 2005 en 22 december 2006, vervangen door wat volgt:

“Bijlage

I. Laagfactor

Code	Hydrogeologische hoofdeenheid	laagfactor
0100	Quartaire aquifersystemen	1
0200	Kempens aquifersysteem	1
0300	Boom aquitard	1
0400	Oligoceen aquifersysteem	1
0500	Bartoon aquitardsysteem	1
0600	Ledo-Paniseliaan Brusseliaan aquifersysteem	1
0700	Paniseliaan aquitard	1
0800	Ieperiaan aquifer	1
0900	Ieperiaan aquitardsysteem	1
1000	Paleoceen aquifersysteem	1
1100	Krijt aquifersysteem	1
1200	Jura Trias Perm	1
1300	Sokkel	1

II. Gebiedsfactor

code gebied	Hydrogeologische hoofdeenheid	Zone	Gebiedsfactor heffingsjaar 2009	Jaarlijkse toename van de gebiedsfactor tot en met heffingsjaar 2017
0100	0100	Quartair aquifersysteem	1	0,03125
cks_0200	0200	Kempens aquifersysteem	1	0,03125

blks_0400_1	0400	niet afgesloten deel van het Oligoceen aquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1	0,03125
blks_0400_2	0400	afgesloten deel van het Oligoceen aquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1,25	0,0625
blks_0400_3	0400	depressietrechter van het afgesloten deel van het Oligoceen aquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1,5	0,125
cvs_0400_1	0400	niet afgesloten deel van het Oligoceen aquifersysteem in het Centraal Vlaams Systeem	1	0,03125
cvs_0400_2	0400	depressietrechter in het afgesloten deel van het Oligoceen aquifersysteem in het Centraal Vlaams Systeem	1,5	0,125
blks_0600_1	0600	niet afgesloten deel van het Ledo-Paniseliaan Brusseliaan aquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1	0,03125
blks_0600_2	0600	afgesloten deel van het Ledo-Paniseliaan Brusseliaan aquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1,25	0,0625
blks_0600_3	0600	depressietrechter van het afgesloten deel van het Ledo-Paniseliaan Brusseliaan aquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1,75	0,21875
cvs_0600_1	0600	niet afgesloten deel van het Ledo-Paniseliaan Brusseliaan aquifersysteem in het Centraal Vlaams systeem	1	0,03125
cvs_0600_2	0600	afgesloten deel van het Ledo-Paniseliaan Brusseliaan aquifersysteem in het Centraal Vlaams systeem	1,25	0,0625
cvs_0600_3	0600	depressietrechter van het afgesloten deel van het Ledo-Paniseliaan Brusseliaan aquifersysteem in het Centraal Vlaams systeem	1,75	0,21875
blks_0800_1	0800	niet afgesloten deel van de Ieperiaan aquifer in het Brulandkrijtsysteem	1	0,03125
blks_0800_2	0800	afgesloten deel van de Ieperiaan aquifer in het Brulandkrijtsysteem	1,25	0,0625
cvs_0800_1	0800	niet afgesloten deel van de Ieperiaan aquifer in het Centraal Vlaams systeem	1	0,03125

cvs_0800_2	0800	afgesloten deel van de Ieperiaan aquifer in het Centraal Vlaams systeem	1,25	0,0625
blks_1000_gwl_1	1000	niet afgesloten deel van het Paleoceen aquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1	0,03125
blks_1000_gwl_2	1000	afgesloten deel van het Paleoceen aquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1,25	0,0625
ss_1000_gwl_1-1	1000	depressietrechter in het Paleoceen zonder alternatief in het Quartair (zone dun Q-dek en of dun verzilt gebied)	1,5	0,125
ss_1000_gwl_1-2	1000	depressietrechter in het Paleoceen met alternatief in het Quartair (buiten de zone met dun Q-dek en of dun verzilt gebied)	2	0,375
ss_1000_gwl_2	1000	niet afgesloten deel van het Paleoceen aquifersysteem in het Sokkelsysteem	1,5	0,125
blks_1100_gwl_1	1100+1300	niet afgesloten deel van het Krijt en de Sokkel het Brulandkrijtsysteem	1	0,03125
blks_1100_gwl_2	1100+1300	afgesloten deel van het Krijt en de Sokkel in het Brulandkrijtsysteem	1,25	0,0625
ss_1300_gwl_1	1100+1300	Kolenkalk	1,5	0,125
ss_1300_gwl_2	1100+1300	voedingsgebied van de Sokkel	1,5	0,125
ss_1300_gwl_3	1100+1300	depressietrechter in de regio Waregem in de Sokkel	2	0,375
ss_1300_gwl_4	1100+1300	Sokkel	1,5	0,125
ss_1300_gwl_5	1100+1300	depressietrechter in de regio Aalst	2	0,375

De Vlaamse Regering legt deze gebieden op kaart vast.”.

Hoofdstuk XIV. Water bestemd voor menselijke aanwending

Art. 112. In artikel 16bis van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending worden in §3, zoals laatst gewijzigd bij het decreet van 21 december 2007, volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° de woorden ‘- 1,4 keer hoger zijn voor het water verbruikt in 2008’ worden vervangen door de woorden ‘- 1,4 keer hoger zijn voor het water verbruikt vanaf 2008’;
- 2° de woorden ‘de sanering op bovengemeentelijk vlak maximaal 2,4 keer hoger zijn voor het water verbruikt in 2008’ worden vervangen door de woorden ‘de sanering op bovengemeentelijk vlak maximaal 2,4 keer hoger zijn voor het water verbruikt vanaf 2008’.

Art. 113. Aan artikel 22 en 22bis van hetzelfde decreet wordt een paragraaf 7 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§7. De administratieve geldboetes worden geïnd door de Vlaamse Milieumaatschappij en betaald op de ontvangstenrekening van de Vlaamse Milieumaatschappij. De opbrengst van de administratieve geldboetes wordt aangewend voor initiatieven ter voorkoming van inbreuken op het decreet en zijn uitvoeringsbesluiten.”.

Hoofdstuk XV. Vismijncomplex stad Oostende

Art. 114. Het Vlaamse Gewest wordt gemachtigd om in het kader van de “Akte gedeeltelijke beëindiging concessieovereenkomst en overdracht vismijncomplex met bijhorende grond en beëindiging erfpachtrecht bestuursgebouw” als deel van de betaling per 1 januari 2010 de schulden van de stad die zijn omschreven in bijlage van de akte over te nemen, en dit ten belope van het uitstaande saldo op 1 januari 2010, overeenkomstig de respectieve aflossingstabellen.

Hoofdstuk XVI. Machtiging erfpachtovereenkomst met stad Oostende

Art. 115. In afwijking op de bepalingen van de domaniale wet van 31 mei 1923 betreffende de vervreemding van onroerende domeingoederen, wordt het Vlaamse Gewest gemachtigd om zonder mededinging een erfpachtovereenkomst te vestigen met de stad Oostende, in de ondergrond van de Zeedijk, gelegen Albert I-promenade tussen de Boekareststraat en Kursaal-Oosthelling en gekadastraerd sectie A, deel zonder nummer als deel openbaar domein (met een oppervlakte van 9761 m²).

Hoofdstuk XVII. IJzermemoriaal

Art. 116. In artikel 3 van het decreet van 23 december 1986 houdende uitroeping van het IJzermemoriaal en het omringende domein te Diksmuide tot memoriaal van de Vlaamse ontvoogding, gewijzigd bij het decreet van 25 juni 1992 en het decreet van 8 juli 1997, worden de woorden “vier miljoen frank” vervangen door de woorden “minimaal honderduizend euro”.

Hoofdstuk XVIII. Slotbepalingen

Art. 117. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2010, met uitzondering van:

- artikel 2 tot en met 10, artikel 23, 24, artikel 26 tot en met 28, artikel 32 die in werking treden op 1 september 2010;
- artikel 52 en 53, die in werking treden vanaf aanslagjaar 2011;
- artikel 80 tot en met 89, die uitwerking hebben met ingang van 24 maart 2007;
- de artikelen 92, 94 en 95, die in werking treden op 1 januari van het jaar volgend op de inwerkingtreding van hoofdstuk IIIbis van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning;
- artikel 112 dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2009.

Brussel, 13 november 2009.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen,
Media en Armoedebestrijding,

Ingrid LIETEN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,
Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

De Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken,

Hilde CREVITS

De Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie,

Freya VAN DEN BOSSCHE

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel,

Pascal SMET